

**Základní umělecká škola Edvarda Runda
Keltičkova 4, Ostrava – Slezská Ostrava
příspěvková organizace**

Školní vzdělávací program

„Umění je cesta k objevování krásy a rozdávání radosti“

OBSAH

1	IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE.....	3
2	CHARAKTERISTIKA ŠKOLY.....	4
2.1	Počet oborů, velikost.....	4
2.2	Historie a současnost.....	4
2.3	Charakteristika pedagogického sboru.....	5
2.4	Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce.....	5
2.5	Vybavení školy a její podmínky.....	6
3	ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE.....	7
3.1	Zaměření školy.....	7
3.2	Vize školy.....	7
4	VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE.....	8
5	VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ.....	9
5.1	VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU.....	10
5.2	Studijní zaměření – Přípravné studium.....	10
5.3	Studijní zaměření – Hra na klavír.....	11
5.4	Studijní zaměření – Hra na varhany.....	14
5.5	Studijní zaměření – Hra na elektronické klávesové nástroje.....	21
5.6	Studijní zaměření – Hra na akordeon.....	23
5.7	Studijní zaměření – Hra na zobcovou flétnu.....	26
5.8	Studijní zaměření – Hra na příčnou flétnu.....	29
5.9	Studijní zaměření – Hra na panovu flétnu.....	33
5.10	Studijní zaměření – Hra na klarinet.....	35
5.11	Studijní zaměření – Hra na saxofon.....	38
5.12	Studijní zaměření – Hra na trubku.....	41
5.13	Studijní zaměření – Hra na lesní roh.....	44
5.14	Studijní zaměření – Hra na bicí nástroje.....	46
5.15	Studijní zaměření – Hra na housle.....	50
5.16	Studijní zaměření – Hra na violu.....	52
5.17	Studijní zaměření – Hra na violoncello.....	55
5.18	Studijní zaměření – Hra na kontrabas.....	58
5.19	Studijní zaměření – Hra na klasickou kytaru.....	62
5.20	Studijní zaměření – Hra na kytaru.....	65
5.21	Studijní zaměření – Tvořivá kytara.....	69
5.22	Studijní zaměření – Hra na basovou kytaru.....	72
5.23	Studijní zaměření – Hra na harfu.....	75
5.24	Studijní zaměření – Hra na cimbál.....	78

5.25	Studijní zaměření – Pěvecká hlasová výchova.....	81
5.26	Vyučovací předmět – Skladba.....	85
5.27	Vyučovací předmět – Hudební nauka.....	88
5.28	Povinně volitelné předměty.....	91
6	VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU.....	98
6.1	Studijní zaměření – Přípravné studium.....	98
6.2	Studijní zaměření – Scénický tanec.....	99
7	VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU.....	104
7.1	Studijní zaměření – Přípravné studium.....	104
7.2	Studijní zaměření – Výtvarná tvorba.....	105
8	VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ – DRAMATICKÉHO OBORU.....	112
8.1	Studijní zaměření – Přípravné studium.....	112
8.2	Studijní zaměření – dramatická tvorba.....	113
9	ZABEZPEČENÍ ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI...	122
10	VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH.....	123
11	HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY.....	124
11.1	Zásady a způsob hodnocení žáků.....	124
11.2	Oblasti vlastního hodnocení školy.....	125

1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP: Školní vzdělávací program Základní umělecké školy
Edvarda Runda, Ostrava – Slezská Ostrava, Keltičkova

Motivační název: „Umění je cesta k objevování krásy a rozdávatí radosti“.

Předkladatel:

Název školy: Základní umělecká škola Edvarda Runda,
Ostrava – Slezská Ostrava, Keltičkova 4, příspěvková
organizace

Adresa školy: Keltičkova 4/137, 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava

IČO: 619 891 93

Ředitelka školy: Renata Neubauerová

Telefon: 595 245 941

E-mail: sekretariat@zusslezskaostrava.cz

Zřizovatel:

Název: Moravskoslezský kraj

Adresa: 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava – Moravská Ostrava

Telefon: 595 622 222

Fax: 595 622 126

E-mail: posta@kr-moravskoslezsky.cz

Platnost dokumentu od: 1. 9. 2021

Podpis ředitelky školy: Renata Neubauerová

2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1 Počet oborů, velikost

ZUŠ Edvarda Runda – škola se staletou tradicí

- Založení školy: školní rok 1907/ 1908
- Škola čtyř oborová – obor hudební – HO, výtvarný – VO, taneční TO a literárně dramatický – LDO
- Celková kapacita školy 810 žáků
- Hlavní budova: Slezská Ostrava, ul. Keltičkova
- Odloučená pracoviště:
 - Ostrava – Radvanice
 - ZŠ U Kříže 28, Ostrava – Michálkovice
 - ZŠ Vrchlického, odlouč. pracoviště Ostrava – Bartovice
 - ZŠ Bohumínská
 - MŠ Sládečkova, Ostrava – Michálkovice

2.2 Historie a současnost

Na podnět Edvarda Runda otevřel v roce 1907 pěvecký spolek Záboj ve Slezské Ostravě hudební školu. Škola po léta nesla název Hudební škola pěveckého spolku Záboj ve Slezské Ostravě. Prvním ředitelem se stal Edvard Rund, který vypracoval organizační statut o rozsahu vyučování i učebním cíli nové školy. Záleželo na výběru kvalifikovaných učitelů pro obory instrumentální hry a ty dovedl Edvard Rund získat hned v začátcích.

Popularita školy vzrůstala, hlásili se zde žáci z celého Ostravska a Těšínska. Zpočátku se vyučovalo ve školních budovách na Baranovci, Hladnově a později ve staré a nové radnici ve Slezské Ostravě. Byla rozšířena činnost i do nejbližšího okolí, a tak vznikaly elokované třídy na Zárubku, v Radvanicích, Paskově aj.

V roce 1945 získala škola 7 místností v budově na nynější Keltičkově ulici. Později se uvolňují i další místnosti pro učebny, zřídily se dvoranka školy, sborovna a ředitelna. Postupně se rušily elokované třídy ve staré i nové Slezskoostravské radnici, ve škole na Zárubku, v Radvanicích, a tak se život školy nadále soustředil v hlavní budově. V roce 1964 vznikla pobočka školy v Radvanicích, se samostatnou, moderně vybavenou budovou.

V roce 1991 byl škole propůjčen čestný název Základní umělecká škola Edvarda Runda, podle svého zakladatele a prvního ředitele, výrazné osobnosti kulturního života na počátku 20. století v Ostravě.

V současnost patří ZUŠ E. Runda mezi významné vzdělávací instituce v Ostravě a Moravskoslezském kraji. Škola připravuje žáky k profesionálnímu studiu i pro amatérskou uměleckou činnost. Vychovává velké množství umělců (absolventů školy), kteří vystupují v ČR i v zahraničí. Každoročně je řada žáků přijata na střední a vysoké školy uměleckého zaměření. O vysoké umělecké úrovni svědčí rovněž umístění žáků všech oborů v různých soutěžích a přehlídkách. Žáci často z ústředních kol přivážejí titul absolutního vítěze.

Chloubou školy je 5 hudeckých muzik, které v celostátních soutěžích MŠMT získávají prvenství. Jako jedna z mála ZUŠ nabízíme výuku na královský nástroj harfu a také na cimbál. Na škole působí rovněž řada souborů – kytarový, dechový, smyčcový, jazzový, pěvecký, divadelní a taneční soubor. Žáci výtvarného oddělení prezentují školu na mnoha výstavách.

2.3 Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor ZUŠ E. Runda je plně kvalifikovaný. A po profesionální stránce je na velmi vysoké úrovni. Průměrný počet pedagogů je cca 47. Pedagogičtí pracovníci působí také v jiných institucích, vyučují na Janáčkově konzervatoři a Gymnáziu v Ostravě (vyučovatelská praxe pro předměty přípravná hudební výchova, hudební nauka, hra na housle, zobcová flétna), jsou členy Janáčkovy filharmonie Ostrava, Národního divadla moravskoslezského a dalších souborů (Buty, Moravský komorní sbor, Dívčí komorní sbor Dajš, The Czech Ensemble Baroque Orchestra, Divadlo Aréna).

Důkazem kvalitní práce pedagogů jsou pravidelné úspěchy žáků v soutěžích a přehlídkách ZUŠ, úspěšně vykonané přijímací zkoušky a přijetí žáků na SŠ a VŠ uměleckého směru.

2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

Naši žáci se pravidelně prezentují především na akcích městských obvodů Slezská Ostrava, Michálkovice, Radvanice a Bartovice, ale i v rámci celé České republiky.

Hudecké muziky se pravidelně účastní přehlídek a festivalů pořádaných Folklořním sdružením ČR společně s dětským folklorním souborem Holúbek. Žáky literárně-dramatického oboru znají účastníci divadelních přehlídek pod názvem „Z“ Divadlo Ostrava.

Spolupráce se samosprávnými orgány Slezské Ostravy, Radvanic a Bartovic a se SRPŠ (sdružení rodičů a přátel školy):

V uplynulém období se podařilo zavést pravidelné koncerty a výstavy v /ve/:

- Knihovně města Ostravy
- Slezskoostravském hradu
- sále Slezskoostravské radnice
- Slezskoostravské galerii
- sále radnice v Radvanicích
- Klubu důchodců v Radvanicích
- KD a Knihovně v Michálkovicích
- Stacionáři Muglinov
- Domově důchodců na Bohumínské ul.
- Fakultní nemocnici s poliklinikou, Ostrava - Poruba
- Sanatoriu Klimkovice
- Klubu Atlantik
- Klubu Mirror
- ZŠ a MŠ Sl. Ostrava
- Stomatologickém centru Ostrava
- Úřadě měst. obvodu Radvanice a Bartovice

Spolupráce ZUŠ E. Runda na projektech

V posledním období škola spolupracovala na :

- Pravidelných Velikonočních a Vánočních koncertech v kostele sv. Václava s NDMS (P. Helebrand - Evangelium podle houslí, Jezulátko)
- Semináři - hra na panovu flétnu Liselotte Rokytové
- Semináři - metodika vyučování hry na housle prof. Václava Krůčka
- Workshopu a koncertech v rámci Mezinárodního festivalu Harfové dny Ostrava 2008, 2010 - " Jak se budí princezny" a " V čem je háček"
- Letní divadelní tvůrčí dílně na Slezskoostravském hradě
- Pravidelných koncertech na záchranu katolického kostela v Ostravě - Hrušově (vokálně – instrumentální soubor pedagogů ZUŠ Regna Musica)
- Mezinárodních koncertech s Hudební školou Racibórz.

2.5 Vybavení školy a její podmínky

V současnosti probíhá výuka žáků v budově školy na Keltičkově ulici ve Slezské Ostravě a na čtyřech odloučených pracovištích: výtvarný a literárně-dramatický obor v budově ZŠ na Bohumínské ulici, hudební obor v ZŠ Michálkovice a ZŠ Bartovice a na samostatné pobočce v Radvanicích.

Koncerty hudebního oboru probíhají v sálech ZUŠ ve Slezské Ostravě a v Radvanicích, ale také v sále Hudebního oddělení Knihovny města Ostravy a v sále Slezskoostravské radnice. Dále pak v Kulturním domě a v Knihovně v Michálkovicích.

Představení tanečního oboru probíhají v sále Janáčkovy konzervatoře a gymnázia v Ostravě a pravidelná představení literárně-dramatického oboru probíhají v Klubu Atlantik.

Materiální zabezpečení vzdělávacího procesu je na velmi dobré úrovni a každoročně pořizujeme majetek z vlastních zdrojů a sponzorských darů. Soustavně probíhá dovybavení interiéru školy. VO má k dispozici keramickou pec, zlepšuje se nástrojová vybavenost školy. Jde především o nákup nástrojů jako půjčovné žákům (housle, violoncella, kytary, klarinet, kontrabas, EKN). Majetek je udržován dle finančních možností školy v dobrém technickém stavu a je postupně inovován.

3 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

3.1 Zaměření školy

- Udržovat kvalitní výsledky a stále pokračovat v uměleckém vzestupu školy
- Klást důraz na profesionální úroveň pedagogického sboru a stále zvyšovat kvalitu výuky
- Podporovat další sebevzdělávání pedagogů
- Nadále zapojovat co největší počet žáků do činností dalších hudebních kolektivů
- Udržet kvalitní výsledky komorních souborů
- Zdokonalovat práci menších komorních souborů a podporovat mezioborovou spolupráci
- Udržet vysokou prezentaci školy
- Pokračovat v personální stabilitě
- Spolupráce zkušených a začínajících vyučujících

3.2 Vize školy

Bohatá historie školy nás nutí a zároveň zavazuje k zachování tradic i v současné době. Je velmi důležité si uvědomit, co je třeba udělat pro to, aby právě přítomnost ovlivnila další, příznivé směřování školy a aby budoucnost byla taková, jakou si ji představujeme.

Směr ZUŠ již určil náš zakladatel a první ředitel, prof. Edvard Rund – být stále kvalitní školou. Musíme nadále udržovat kulturní prostředí, kde vládne přátelská atmosféra, především důvěra mezi učiteli, žáky a rodiči, ale hlavně ve vzájemné spolupráci celého pedagogického sboru.

Je velmi potřebné upevňovat a stále rozvíjet spolupráci se SRPŠ, zřizovatelem, zástupci obvodu, s veřejností a ostatními školami v obvodech působení ZUŠ E. Runda, neboť si plně uvědomuji, že názor veřejnosti je velmi důležitý pro dobrou prosperitu školy.

Kvalitní pedagogický sbor tvoří základ ve všech vzájemných vztazích. Nestačí ovšem jen profesionalita, ale hlavní je mít zájem o žáka, usilovat u všech žáků o co největší umělecký růst, poskytovat jim základní umělecké vzdělávání ve všech oborech, naučit je schopnosti rozumět uměleckému dílu, a hlavně rozlišit dobré od podřadného. Rozvíjet jejich talent a dispozice, vzdělávat a vychovávat z žáků budoucí návštěvníky koncertů, divadel a výstav a umožnit jim krásné prožitky, které je budou provázet po celý život.

Není potřeba vize, která by byla pro tuto školu plná razantních změn a stala se tak nesplnitelnou. Je třeba vylepšovat to, co již kvalitní je, avšak provést změny tam, kde je potřebujeme a při tom nutně zachovat tradice a úroveň základního uměleckého vzdělávání.

To znamená udržet, stále zkvalitňovat a inovovat výuku VO, TO, LDO a v hudebním oboru výuku individuální, která byla a je na velmi vysoké úrovni.

Je třeba prosazovat vzájemnou spolupráci všech čtyř uměleckých oborů, rovněž co největší počet žáků zapojit do komorních a souborových her, pěveckých sborů, které v minulém období velmi chyběly. Jen tak se žáci naučí naslouchat jeden druhému, budou mít pocit sounáležitosti a motivace a všechny tyto poznatky, pak mohou uplatnit ve svém dalším životě.

4 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci

Učitel:

- klade důraz na individuální přístup ke každému žákovi a podporuje jeho osobitý projev a originalitu
- motivuje žáka vlastním zaujetím pro zvolený obor a fundovanými informacemi o něm
- praktickým způsobem tvoří a zároveň vede žáka k aktivnímu přístupu k tvorbě
- využívá spolu s žákem celou škálu her a cvičení v procesu výuky tak, aby žáci sami přicházeli praxí na potřebnost jistých dovedností.
- vede žáka k pravidelné domácí přípravě a vyžaduje po žákovi samostatnost

Strategie pro kompetenci osobnostně sociální

Učitel:

- pečuje o psychickou pohodu žáka tím, že respektuje rysy jeho osobnosti, povahové vlastnosti a dovednosti
- zapojuje žáky do vzájemné spolupráce, základem je nastolení atmosféry vzájemné důvěry a zodpovědnosti
- učí žáky trpělivosti, vytrvalosti, ohleduplnosti, lásce ke zvolenému oboru a tím rozvíjí vlastnosti, které lze využít i v dalších oblastech života
- pomáhá utvářet v rámci vystoupení, koncertů, představení, výstav a soutěží sebereflexi žáka
- pravidelně spolupracuje s rodiči

Strategie pro kompetenci kulturní

Učitel:

- sestavuje studijní plány, ve kterých se zaměřuje na různá témata a společně s žáky je řeší
- rozebírá s žáky jejich individuální zájmy v rámci zvoleného oboru
- osobním příkladem vede žáky k návštěvě kulturních akcí a diskutujeme s nimi o nich
- zprostředkuje žákům možnost veřejné prezentace
- snaží se o udržování rodinných tradic – ZUŠ pořádá společné akce žáků a jejich rodinných příslušníků
- podporuje vztah žáků ke kulturnímu bohatství regionu

5 VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ

Všeobecné poznámky k organizaci výuky

Výuka probíhá individuální, kolektivní nebo skupinovou formou.

Studium je rozděleno do dvou stupňů. I. stupeň je v délce 7 let a II. stupeň v délce 4 let. Oba stupně mají přípravné studium.

Zařazování žáků

- Přípravné studium I. stupně od 5- ti let
- I. stupeň od 7 let
- Přípravné studium II. stupně od 14- ti let
- II. stupeň od 14- ti let
- studium pro dospělé od 18 - ti let

Pokud se přihlásí žák starší, než je stanovená spodní hranice, je na základě komisionálních zkoušek zařazen do ročníku odpovídajícímu jeho schopnostem, dovednostem a mentálnímu vývoji. Žák může přestoupit během studia do jiného studijního zaměření. V hudebním oboru pokračuje ve studiu hudební nauky a je zařazen do ročníku nového studijního zaměření, který odpovídá jeho schopnostem, dovednostem a mentálnímu vývoji.

Oba stupně studia jsou zakončeny veřejným či interním absolventským koncertem nebo závěrečnou zkouškou v HO, výstavou ve VO a účasti na představení v TO či LDO.

Studium pro dospělé

Toto studium je určeno pro žáky starší 18 let, kteří se chtějí vzdělávat v uměleckých oblastech v metodicky fundovaném prostředí. Očekávané výstupy stanoví pedagog s návazností na schopnosti a možnosti konkrétního studenta. Přístup je zcela individuální. Výstupy musí být v souladu s ŠVP, vypracuje je učitel a vloží do třídní knihy, schvaluje je ředitelka školy. Výuka se uskutečňuje v HO minimálně v rozsahu 1 vyučovací hodiny týdně, ve VO, TO a LDO minimálně 2 hodin týdně.

Výši úplaty za vzdělání stanoví ředitelka.

Postupové zkoušky se nekonají a odpadá i povinnost veřejného vystoupení.

5.1 VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU

Hudební obor je dělen do oddělení:

- Klávesových nástrojů – hra na klavír, elektronické klávesové nástroje (EKN), varhany, akordeon
- Dechových a bicích nástrojů – hra na zobcovou flétnu, příčnou flétnu, klarinet, saxofon, trubku, lesní roh, hra na rytmické a melodické bicí nástroje
- Strunných nástrojů – hra na kytaru, basovou kytaru, housle, violoncello, kontrabas, cimbál, harfu
- Pěvecké – pěvecká hlasová výchova, sborový zpěv, lidová hudba
- Teoretických předmětů – skladba

Forma výuky

- Individuálně ve hře na hudební nástroj, skladbě
- Individuálně nebo ve skupině max. 4 žáků ve hře na zobcovou flétnu, EKN a kytaru
- Individuálně nebo ve skupině max. 2 žáků ve hře na kytaru a sólovém zpěvu
- Kolektivní a skupinové (v počtu 5–20 žáků)

Výuka obsahuje povinnost navštěvovat předmět hudební nauky do 5. ročníku a minimálně 1 předmět povinně volitelný od 4. ročníku. Nabídka je obsažena v učebních plánech.

5.2 Studijní zaměření: Přípravné studium

Vyučovací předmět: Přípravná hudební výchova (PHV)

Charakteristika

PHV vychovává žáky k lásce k hudbě, všestranně rozvíjí pamětné a tvořivé schopnosti dětí. Studium má 2 ročníky – PHV1, PHV2 a zařazení je dáno věkem dítěte. Výuka je kolektivní, realizovaná v rozmezí 5–20 žáků a probíhá 1x týdně v jednohodinové či dvouhodinové dotaci dle učebních plánů.

Učební plán:

	PHV 1				PHV 2	
	1. ročník		2. ročník		1. ročník	
	1.pol.	2.pol.	1.pol.	2.pol.	1.pol.	2.pol.
Přípravná hudební výchova	1	1	1	1	1	1
Příprava ke hře na hudební nástroj nebo příprava k pěvecké hlasové výchově		1	1	1	1	1

Poznámka: do PHV 1 jsou přijímáni žáci předškolního věku. Do PHV 2 jsou zařazeni žáci, kteří plní školní výstupy PHV1 nebo žáci od 6- ti let. Žák může zůstat v PHV1 po dobu celého roku bez docházky do individuální výuky.

Školní výstupy přípravné hudební výchovy (PHV):

Žák:

- rozezná rozdíl mezi zvukem a tónem
- vyjmenuje tóny hudební abecedy
- pozná rozdíl mezi základními notovými hodnotami
- zahraje model g–e na zvonkohru

Plnění školních výstupů v přípravném studiu je závislé na věku, schopnostech žáka a délce studia. Školní výstupy přípravné nástrojové nebo pěvecké výuky jsou uvedeny v kapitolách studijních zaměření daných nástrojů a zpěvu.

Vyučovací předmět: Přípravné studium II. stupně (PS II.)

Charakteristika

	1. pol.	2. pol.
Příprava ke hře na nástroj nebo příprava k pěvecké hlasové výchově	1	1

PS II. je určeno pro žáky starší 13- ti let, kteří neabsolvovali I. stupeň základního studia. Studium je jednoleté a probíhá 1x týdně v jednogodinové dotaci.

Školní výstupy přípravného studia II. stupně jsou uvedeny v kapitolách studijních zaměření daných nástrojů a zpěvu.

5.3 Studijní zaměření: Hra na klavír

Charakteristika

Klavírní výuka na ZUŠ poskytuje základní vzdělání v klavírní hře. Žáci jsou vedeni k základním návykům a dovednostem, které jsou potřebné pro jejich další umělecký vývoj. Kromě svého hlavního předmětu – hra na klavír, mají žáci možnost zapojit se do dalších uměleckých činností, kde rozvíjí své vnímání hudby a získávají osobitý respekt ke svým spoluhráčům. Navštěvují komorní hru, podílejí se na klavírních doprovodech, setkávají se ve čtyřručních hrách i hře na dva klavíry. Své dovednosti mohou uplatnit v improvizaci, která rozvíjí interpretační a tvořivé schopnosti. Nadaní žáci s přirozenými improvizními schopnostmi se mohou zapojit do hry v jazzovém souboru, jehož hudba je pro mladou generaci velmi působivá. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na klavír		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Čtyřruční hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka, jsou uvedeny v kapitole 5.26

Školní výstupy povinně volitelných předmětů, jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky:

Žák:

- sedí správně u klavíru
- hraje portamento, staccato, legato
- zahraje jedním prstem jednoduchou melodii pravou i levou rukou
- zahraje jednoduchou píseň s doprovodem levé ruky
- zahraje za doprovodu učitele skladbu v pěti prstové poloze
- rozlišuje hru piano a forte
- hraje z paměti

Plnění školních výstupů v přípravném studiu je závislé na věku, schopnostech žáka a délce studia.

Vyučovací předmět: Hra na klavír

1. ročník

Žák:

- sedí správně u klavíru
- zahraje uvolněnou rukou
- má správně postavenou ruku na klávesách
- umí notaci v houslovém klíči – c1 – g2
- ovládá hru portamenta, legata, staccato v pěti prstové poloze
- rozezná piano a forte, využívá dynamická znaménka

2. ročník

Žák:

- zahraje i v basovém klíči
- zahraje stupnici dur do 2 křížků zvlášť přes dvě oktávy, T5 a obraty rovně zvlášť
- rozliší úhoz legato, staccato
- zahraje skladbu z paměti

3. ročník

Žák:

- zahraje stupnici dur do 4 křížků a 1 b v protipohybu přes dvě oktávy dohromady, T5 a obraty rovně zvlášť
- zahraje se sluchovou sebekontrolou
- při hře rozlišuje melodii, frázi i náladu skladby
- zná noty v malé oktávě
- volí si po poradě s pedagogem zařazení do předmětu kolektivní výuky

4. ročník

Žák:

- zahraje stupnici dur do 4 křížků a 1 b přes 2 oktávy rovně dohromady, T5 a obraty dohromady
- zahraje s pedalizací se sluchovou sebekontrolou
- zahraje jednoduchou polyfonní skladbu
- je schopen zahrát obsáhlejší skladbu z paměti
- rozlišuje melodii a doprovod

5. ročník

Žák:

- zahraje stupnici dur do 4 křížků a 2 b přes 3–4 oktávy rovně dohromady, T5 a obraty dohromady
- zahraje skladbu s náročnějšími technickými prvky
- zvládá hru v rychlejších tempech
- ovládá základní hudební názvosloví
- interpretuje skladby různých stylových období
- pokračuje v kolektivní výuce

6. ročník

Žák:

- zahraje stupnici dur do 5 křížků a 2 b plynule rovně i protipohybem, čtyřzvuk (dle dispozic žáka), popřípadě malý rozklad zvlášť
- interpretuje různá stylová období
- správně pedalizuje

7. ročník

Žák:

- zahraje skladbu s kultivovaným přednesem
- zvládá hru z paměti a interpretuje skladbu na veřejném vystoupení
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- sedí správně u klavíru, orientuje se ve všech oktávách na klaviatuře
- hraje legato, staccato, portamento
- zahraje jednoduché melodie podle sluchu
- hraje z paměti se základními dynamickými znaménky

1. ročník

Žák:

- využívá sluchovou kontrolu společně se správně uvolněnými pažemi a posedem u nástroje
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby

- uplatňuje samostatnou práci s hudebním materiálem
- používá pedál
- realizuje hru z listu

2. ročník

Žák:

- kultivuje úhoz, využívá při hře návyky a dovednosti obou rukou
- dodržuje frázování a úhozovou techniku dle hudebního období a slohu
- aktivně se účastní čtyřruční hry z listu
- pedalizuje
- interpretuje různé hudební směry

3. ročník

Žák:

- plně chápe rozdělení a stylová období hudby
- je schopen samostatně pracovat na zadaných skladbách
- zvládá hru melodických ozdob

4. ročník

Žák:

- používá všechny získané nástrojové dovednosti dle vlastních rozumových a fyzických schopností
- je schopen veřejné produkce všech nastudovaných skladeb určených k absolventskému vystoupení
- komplexně posoudí svůj výkon
- využívá získané schopnosti při hře z paměti
- uplatňuje sluchovou sebekontrolu
- komplexně je připraven na absolventský výkon

Poznámka: výběr notového materiálu je zejména ve II. stupni přizpůsoben i přání žáka.

5.4 Studijní zaměření: Hra na varhany

Charakteristika

Studijní zaměření vede žáky od varhanických začátků až po samostatné hudebníky, schopné sólové hry, doprovodu sboru, sólisty, orchestru, nebo bohoslužebných zpěvů. Integrální složkou studijního zaměření hra na varhany jsou volitelné předměty dle výběru žáka. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Modul A – je určen pro žáky s klavírní průpravou, kteří jsou fyziologicky schopní hry na pedál. Dále od pátého ročníku postupuje ve studiu náročnějších skladeb.

Modul B – je určen pro žáky bez klavírní průpravy, kteří jsou fyziologicky neschopní pedálové hry. Je zaměřen na klavírní průpravu v prvních čtyřech ročnících studia hry na varhany. Dále od pátého ročníku pokračuje žák ve studiu varhan od základů.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Hra na varhany		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Varhanní doprovod						1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv						1	1				
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27.

Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednohodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Vyučovací předmět: Hra na varhany

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Modul A:

Žák:

- zná nástroj, jeho složení, rejstříky a jejich značení, správnou registraci a obsluhu hracího stolu
- ovládá správný posed u varhan – uvolněný s oporou v zádech
- rozlišuje klavírní a varhanní úhoz
- v manuálové technice žák zvládá hru legato (legato palcem, hra glissando), portamento, staccato, tiché výměny, překládání a podkládání prstů, manuálové přechody
- v pedálové technice ovládá hru špičkou, hru patou, hru chodidlem – zaměření na technická cvičení jako příprava ke kombinované hře
- využívá agogiku, krátké fráze, diferencovaný úhoz a registraci jako složky podporující výraz

Modul B:

Žák:

- ovládá správný posed u klavíru, uvolnění zápěstí a ramen, držení rukou
- je schopen vytvořit krátké hudební fráze pomocí dynamiky, agogiky a diferencovaného úhozu
- ovládá úhoz portamento, staccato, legato – postupně po jednotlivých skupinkách

2. ročník

Modul A:

Žák:

- v manuálové technice hraje legato, glissando
- úhozově rozlišuje legato, staccato a non legato
- v pedálové technice ovládá obtížnější případy tichých výměn v pedálu, pohyblivější pedálové pasáže a komplikovanější rytmy
- v kombinované hře je schopen skombinovat manuál a pedál
- zná teorii tvorby barokní artikulace

Modul B:

Žák:

- využívá při hře základní dovednosti – uvolnění těla, správný sezení, přirozeného držení rukou, různých artikulačních odlišností – legato, legatissimo, staccato, portamento, tenuto
- využívá bohatší dynamickou škálu a barevnost klavírního tónu
- je schopen elementární pedalizace skladeb

3. ročník

Modul A:

Žák:

- v manuálové technice umí správně artikulačně rozlišit hru legato a non legato podle daného stylového období
- je schopen samostatně vytvářet jednoduché prstoklady
- v pedálové technice využívá ke hře paty a špičky, samostatně vytváří jednoduché nohoklady
- v kombinovaném způsobu hry prohlubuje souhru manuálu a pedálu
- umí ve výrazových prostředcích pracovat s artikulací – stylově používá artikulaci, frázování, agogiku, různé druhy akcentů, obecné zásady stylové registrace

Modul B:

Žák:

- při hře využívá základní dovednosti a návyky – sezení, uvolňování těla, postavení rukou, koordinace rukou, orientace na nástroji
- používá při hře základní úhozy: legato, legatissimo, staccato, portamento, tenuto
- používá pedálu, dynamiky a agogiky k vytvoření jednoduché hudební fráze
- orientuje se v dvouhlasé melodii a je schopen ji zahrát z listu podle jeho individuálních schopností
- orientuje se ve stylové interpretaci jednoduchých skladeb

4. ročník

Modul A:

Žák:

- v manuálové technice: zná teorii a je schopen prakticky rozlišit v jednoduchých skladbách styly období baroka, romantismu a moderny – využívá k tomu všechny základní technické prvky artikulační i agogické

- v pedálové technice: zvládá precizněji hru pedálu – pedálové stupnice, jednoduchá pedálová sóla

Modul B:

Žák:

- prohlubuje a využívá při hře základní technické návyky a dovednosti
- hraje jednoduché skladby z listu podle svých individuálních schopností
- je schopen hrát a uvědomuje si stylovou různost ve skladbách jednotlivých období podle svých individuálních schopností
- umí vyjádřit náladu skladby elementárními výrazovými prostředky – dynamika, agogika, pedalizace
- zahraje jednoduchou manuálovou skladbu na varhany, positiv nebo cembalo

5. ročník

Modul A:

Žák:

- v manuálové technice využívá větší manuálové skoky, plně se orientuje na všech manuálech
- je schopen vytvořit jednoduchý prstoklad v legatové i non legatové hře
- v pedálové technice hraje jednodušší pedálová sóla i v kombinaci s manuálem a pedálové stupnice
- výrazové prostředky: ovládá teorii barokní ornamentiky v jednotlivých národních školách – zejména Francie, Itálie

Modul B:

Žák:

- je seznámen s nástrojem, jeho složením, s rejstříky a jejich značením, správnou registrací a obsluhou hracího stolu
- ovládá správný posed u varhan – uvolněn s oporou v zádech
- je schopen rozlišování klavírního a varhanního úhozu
- v manuálové technice zvládá hru legato/ legato palcem, hra glissando/, portamento, staccato, tiché výměny, překládání a podkládání prstů, manuálové přechody
- v pedálové technice ovládá hru špičkou, hru patou, hru chodidlem – zaměření na technická cvičení jako příprava ke kombinované hře
- využívá agogiku, krátké fráze, diferencovaný úhoz a registraci jako složky podporující výraz

6. ročník

Modul A:

Žák:

- v práci rukou i nohou využívá celou škálu artikulačních, technických a výrazových prostředků k vytvoření větší hudební fráze
- je schopen interpretačně rozlišovat jednotlivá stylová období
- plně koordinuje manuál s pedálem
- dovede samostatně pracovat a stylově registrovat

Modul B:

Žák:

- v manuálové technice prohlubuje legatoovou hru, glissando a obtížnějších tiché výměny
- je schopen úhozově rozlišit hru legato, staccato a non legato
- v pedálové technice ovládá obtížnější případy tichých výměn v pedálu, pohyblivější pedálové pasáže a komplikovanější rytmy
- v kombinaci manuálu a pedálu je schopen koordinace v jednoduchých skladbách
- zná teorii tvorby barokní artikulace

7. ročník

Modul A:

Žák:

- samostatně připravuje a vytváří prstoklady i noh klady
- samostatně registruje podle stylu skladby, využívá žaluzii jako jeden z výrazových prostředků
- komplexně je připraven na absolventský výkon

Modul B:

Žák:

- v manuálové technice správně artikuluje a rozliší hru legato a non legato podle daného stylového období
- samostatně vytváří jednoduché prstoklady
- v pedálové technice využívá ke hře paty anebo špičky, samostatně vytváří jednoduché noh klady
- v kombinovaném způsobu zdokonaluje souhru manuálu a pedálu
- pracuje s artikulací – stylově používá artikulaci, frázování, agogiku, různé druhy akcentů a obecné zásady stylové registrace
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- zná nástroj, jeho složení s rejstříky a jejich značením, registrací a obsluhu hracího stolu
- ovládá správný posed u varhan – uvolněný s oporou v zádech
- je schopen rozlišení klavírního a varhanního úhozu
- v manuálové technice zvládá hru legato (legato palcem, glissando), portamento, staccato, tiché výměny, překládání a podkládání prstů, manuálové přechody
- v pedálové technice ovládá hru špičkou

Přípravný ročník je určen pro žáky starší 14 let s klavírní průpravou, bez dosavadního studia varhanní hry. Dále pokračuje ve studiu v MODULU C.

1. ročník

Modul A:

Žák:

- využívá celou škálu artikulačních technických a výrazových prostředků k vytvoření hudební fráze
- samostatně stylově registruje
- je schopen samostatné přípravy, vytváří prstoklady i noh klady
- vyjmenuje osobnosti a charakteristické rysy před bachovského období v Evropě

Modul B:

Žák:

- v manuálové technice zná základy teorie a je schopen prakticky rozlišit stylová období, využívá k tomu všechny základní prvky artikulační i agogické
- v pedálové technice zvládá technicky lépe hru pedálu – pedálové stupnice, jednoduchá pedálová sóla, vytváří jednoduché noh klady

Modul C:

Žák:

- v manuálové technice prohloubil legatovou hru, hru glissando, obtížnějších tichých výměn
- je schopen úhozově rozlišit hru legato, staccato a non legato
- v pedálové technice ovládá tiché výměny v pedálu, pasáže špičkami
- v kombinované hře – manuál a pedál je schopen koordinace
- je seznámen s teorií tvorby barokní artikulace

2. ročník

Modul A:

Žák:

- je schopen tvořit větší hudební fráze a využívá k tomu všechny artikulační, technické a výrazové prostředky
- umí samostatně registrovat podle stylu skladby
- využívá žaluží, válec jako pomocný prostředek k vytvoření fráze a stavby skladby
- popíše charakteristické rysy skladby J. S. Bacha, zná jeho stěžejní varhanní skladby a základní informace o jeho životě

Modul B:

Žák:

- v manuálové technice využívá větší skoky, orientuje se na všech manuálech
- je schopen vytvořit jednoduchý prstoklad
- v pedálové technice hraje jednodušší sóla a stupnice
- je seznámen se základy teorie barokní ornamentiky v jednotlivých národních školách – zejména Francie, Itálie

Modul C:

Žák:

- v manuálové technice umí artikulačně rozlišit hru legato a non legato podle daného stylového období
- vytváří jednoduché prstoklady

- v pedálové technice využívá ke hře paty i špičky
- v kombinované hře zvládá souhru manuálu a pedálu
- umí lépe pracovat s artikulací – stylově používá artikulaci, frázování, agogiku, druhy akcentu, obecné zásady stylové registrace

3. ročník

Modul A:

Žák:

- samostatně registruje a hraje stylově
- zvládá koordinaci obou rukou a nohou
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- popíše dějiny a zná důležité osobnosti varhanního klasicismu a romantismu

Modul B:

Žák:

- využívá artikulační technické a výrazové prostředky k vytvoření větší hudební fráze
- interpretačně rozlišuje jednotlivá stylová období
- plně koordinuje manuál s pedálem
- samostatně pracuje a stylově registruje

Modul C:

Žák:

- zná základy teorie a je schopen prakticky rozlišit v jednoduchých skladbách styly baroka, romantismu a moderny – v manuálové technice využívá všechny základní technické prvky agogické i artikulační
- v pedálové technice lépe zvládá hru pedálu

4. ročník

Modul A:

Žák:

- samostatně se připravuje a registruje
- uplatňuje při hře koordinaci obou rukou i nohou
- hraje přiměřeně obtížné skladby z listu
- uplatňuje všechny získané znalosti a dovednosti při hře
- hodnotí svůj výkon i vyslechnuté výkony
- vysloví názor na umělecká díla různých období
- vyjmenuje některé známé autory a díly české i světové moderny
- komplexně je připraven na absolventský výkon

Modul B:

Žák:

- v obou technikách využívá celou škálu artikulačních, technických a výrazových prostředků k vytvoření hudební fráze
- interpretačně rozlišuje stylová období
- samostatně se připravuje, vytváří prstoklady i noh klady
- samostatně registruje podle stylu skladby, využívá žaluzií, válec jeho pomocný prostředek k vytvoření fráze a stavby ve skladbě
- komplexně je připraven na absolventský výkon

Modul C:

Žák:

- využívá artikulační, technické a výrazové prostředky k vytvoření větší hudební fráze
- interpretačně rozlišuje jednotlivá stylová období
- plně koordinuje manuál s pedálem
- samostatně pracuje a stylově registruje
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.5 Studijní zaměření: Hra na elektronické klávesové nástroje

Charakteristika

Novodobá hudební tvorba využívá elektronické klávesové nástroje (EKN) pro jejich pestrobarevnost a možnosti, které díky technickému vývoji poskytují. Touha mladých je naučit se hrát na EKN skladby a melodie novým způsobem, využít imitace různých barev akustických nástrojů, široké možnosti doprovodů a rovněž rozlišné interpretační styly. Na naší škole jsou žáci zapojováni do komorních souborů s melodickým či rytmickým zaměřením, kde je tento nástroj pro své možnosti prakticky uplatňován ve všech ohledech.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na elektronické klávesové nástroje		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednogodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky:

Žák:

- popíše nástroj
- správně drží tělo při hře na nástroj
- rozezná tóny na klávesnici, bez orientace v oktávách
- zahraje jednoduchý akordický doprovod

Vyučovací předmět: Hra na elektronické klávesové nástroje

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- popíše nástroj a jeho funkce
- správně drží tělo při hře na nástroj
- zná základy prstové techniky v pravé ruce v rozsahu pěti tónu
- zahraje jednoduchý akordický doprovod

2. ročník

Žák:

- zvládá správné základní návyky (sezení, držení těla, postavení ruky)
- rozezná hru legato, tenuto, staccato
- zvládá rozšíření pěti prstové polohy pravé ruky
- zná základní funkce nástroje

3. ročník

Žák:

- zahraje legato i staccato v pravé ruce v rychlejších tempech
- zvládá melodický i akordický doprovod
- zahraje jednoduchou skladbu z paměti
- používá doprovody různých stylů a žánrů

4. ročník

Žák:

- zvládá hmatovou orientaci v pravé i levé ruce
- zahraje durovou stupnici v rozsahu dvou oktáv
- zvládá náročnější rytmické útvary (synkopa, triola)
- vytvoří doprovod k jednoduchým písním s využitím základních harmonických funkcí

5. ročník

Žák:

- zvládá hru v rychlejších tempech
- zahraje dvojhmaty v terciích a sextách
- ovládá další funkce nástroje
- zahraje skladbu z listu i z paměti

6. ročník

Žák:

- zvládá technickou úroveň náročnějších skladeb s ohledem na motorické a fyzické dispozice
- zahraje tečkovaný rytmus ve vybraných etudách a skladbách
- využívá dokonalejší registrační techniku nástroje
- zahraje skladby s větší vahou výrazu a kultivovanosti tónu

7. ročník

Žák:

- zahraje technicky náročnější skladby, stupnice a akordy
- samostatně vytvoří doprovody k písňím a skladbám různých stylů a žánrů
- zahraje jednoduché klávesové party v souborech různého obsazení
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- zná možnosti a základní funkce nástroje
- správně drží tělo při hře na nástroj
- zvládá postavení pravé a levé ruky s jejím uvolněním
- rozezná melodický a akordický doprovod s využitím různých stylů a žánrů

1. ročník

Žák:

- využívá vědomosti a dovednosti získané studiem v ZUŠ
- zvládá obtížnější prstovou a akordickou hru
- používá stylovost hry a kultivovanost tvorby tónu

2. ročník

Žák:

- upraví a samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- samostatně vytvoří doprovod ke skladbám a písňím různých žánrů a stylů
- zahraje jednoduché klávesové party v souborech různého obsazení

3. ročník

Žák:

- používá složitější registry nástroje
- využívá zvuk modernějších hlasů (VOICE)
- zahraje skladbu se samostatně nahraným podkladem

4. ročník

Žák:

- zahraje z listu přiměřeně obtížnou skladbu
- rozumí použití zapojení USB
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.6 Studijní zaměření: Hra na akordeon

Charakteristika

Akordeon je nástroj rozšířený po celém světě a hojně využívaný v oblasti vážné, taneční i lidové hudby.

Akordeon je nástroj sólový, ale na naší škole jsou žáci s tímto výběrem nástroje zapojováni i do různých komorních seskupení, do melodické improvizace a cimbálové muziky. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na akordeon		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky:

Žák:

- popíše jednotlivé části nástroje
- správně drží tělo při hře na nástroj
- rozezná tóny na klávesnici
- zahraje jednoduchý basový doprovod

Vyučovací předmět: Hra na akordeon

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- správně drží tělo při hře na nástroj
- zvládá postavení pravé i levé ruky
- zná základy prstové techniky v pravé ruce v rozsahu pěti tónů
- zahraje jednoduchý basový doprovod

2. ročník

Žák:

- zvládá správné základní návky (sezení, držení těla)
- rozezná hru legato, tenuto, staccato
- zvládá rozšíření pěti prstové polohy pravé ruky
- ovládá měchovou techniku

3. ročník

Žák:

- zahraje legato i staccato v pravé ruce v rychlejších tempech
- zvládá melodický i akordický doprovod
- zahraje skladbu z paměti
- umí hru dvojhmatů v terciích v pravé ruce

4. ročník

Žák:

- zvládá hmatovou orientaci v pravé i levé ruce
- zahraje durovou stupnici v rozsahu dvou oktáv
- zvládá náročnější rytmické útvary (synkopa, triola)
- vytvoří doprovod k jednoduchým písním s využitím základních harmonických funkcí

5. ročník

Žák:

- zvládá hru v rychlejších tempech
- zahraje dvojhmaty v terciích i sextách
- ovládá další možnosti měchové artikulace (měkké a ostré nasazení, ukončení tónu)
- zahraje skladbu z listu i z paměti

6. ročník

Žák:

- zvládá technickou úroveň náročnějších skladeb s ohledem na motorické a fyzické dispozice
- zahraje tečkovaný rytmus ve vybraných etudách i skladbách
- využívá dokonalejší registrační techniku nástroje
- zahraje skladby s větší vahou výrazu a kultivovanosti tónu

7. ročník

Žák:

- zahraje technicky náročnější skladby, stupnice, akordy
- samostatně vytvoří doprovody k písním různých žánrů
- zahraje jednoduché úpravy partů v souborech různého obsazení
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- popíše jednotlivé části nástroje
- správně drží tělo při hře na nástroj
- rozezná tóny na klávesnici
- zahraje jednoduchý basový i akordický doprovod

1. ročník

Žák:

- využívá vědomosti a dovednosti získané předchozím studiem na ZUŠ
- zvládá obtížnější prstovou akordickou hru
- používá stylovost hry a kultivovanost tvorby tónu

2. ročník

Žák:

- zahraje skladbu s obtížnější technikou vedení měchu
- samostatně vytvoří doprovod k písním různých žánrů
- zahraje jednoduché party v komorních seskupeních

3. ročník

Žák:

- zná rejstříky a jejich použití
- umí vytvářet správný prstoklad
- zahraje skladby s větší dynamickou i technickou náročností

4. ročník

Žák:

- zahraje z listu přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá náročnější skladby s využitím rejstříků a melodicko-akordickým doprovodem
- komplexně je připraven na absolventský výstup

5.7 Studijní zaměření: Hra na zobcovou flétnu

Charakteristika

Zobcová flétna je nástroj s bohatou historií a literaturou. Pro předškolní děti představuje jednu z prvních možností seznámení se s instrumentální hudbou. Po zvládnutí základů hry na sopránovou flétnu se žáci věnují altové flétně – základnímu nástroji v rodině zobcových fléten. Později jsou seznámeni také s tenorovou a basovou flétnou, což umožňuje zapojení žáků do různých komorních souborů. Komorní nebo souborová hra je důležitou součástí hry na zobcovou flétnu a na naší škole má dlouholetou tradici. Žák se naučí nejen hře na nástroj, ale také systematicky a samostatně pracovat. Učí se kulturnímu vystupování na veřejnosti. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na zobcovou flétnu		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1				
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky

Žák:

- umí popsat nástroj
- zahraje rovný tón
- používá jazyk k nasazování tónů
- je schopen správného postoje
- zná prstová a dechová cvičení
- zahraje snadné melodie

Vyučovací předmět: Hra na zobcovou flétnu

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- zvládá základy dechové techniky
- umí používat jazyk
- používá hmaty levé i pravé ruky
- orientuje se v notovém zápisu
- zahraje jednoduché melodie s doprovodem učitele

2. ročník

Žák:

- rozvíjí dechovou a prstovou techniku
- umí zahrát legato i staccato
- zvládá základy moderních technik
- používá správně levý palec
- zahraje známou píseň z paměti

3. ročník

Žák:

- využívá získané návyky při artikulaci, tvoření tónu, používání dechové a prstové techniky
- hraje v rozsahu $c^1 - g^2$
- umí rozlišit charakter skladby
- zahraje ve dvojhlase se spolužákem nebo učitelem
- zvládne veřejné vystupování

4. ročník

Žák:

- je seznámen s altovou flétnou
- umí používat základní výrazové prostředky
- zahraje z paměti krátkou skladbičku
- zapojí se do komorní nebo souborové hry

5. ročník

Žák:

- je schopen hrát na sopránovou i altovou flétnu
- pracuje s tónem a s rozličnou artikulací
- rozvíjí smysl pro intonaci v sólovém hraní i v souboru
- umí samostatně nacvičit jednodušší skladbu
- umí vystihnout charakter skladeb

6. ročník

Žák:

- ovládá přiměřeně prstovou a dechovou techniku
- umí používat základní melodické ozdoby
- zahraje snadnější barokní sonátu
- hraje skladby, které využívají moderní techniky hry
- seznámí se s tenorovou flétnou
- má kultivovaný projev při veřejném vystoupení

7. ročník

Žák:

- využívá získané technické a výrazové dovednosti v sólové i souborové hře
- samostatně se orientuje v notovém zápisu
- umí pracovat s kvalitou tónu
- rozlišuje základní styly a žánry
- používá základní melodické ozdoby
- aktivně se podílí na výběru skladeb
- seznámí se s basovou flétnou
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- zvládá správné základy dechové techniky
- umí používat základní artikulační slabiky
- používá hmaty levé i pravé ruky
- ovládá techniku levého palce

1. ročník

Žák:

- umí používat získané dovednosti z předešlého studia

- orientuje se v notovém zápisu moderních skladeb
- je schopen rozlišovat různá stylová období
- pracuje v komorních souborech různého seskupení
- učí se číst noty v basovém klíči

2. ročník

Žák:

- interpretuje skladby různých stylových období
- umí uplatnit znalosti artikulace a ornamentiky
- umí najít správné místo na nádech v návaznosti na frázi
- zná některé alternativní hmaty
- ovládá péči o nástroj a zajímá se o jeho historii

3. ročník

Žák:

- rozeznává odlišnosti skladeb různých stylových období
- umí jednoduše ozdobit snadnou melodii
- zvládne doprovodit mladšího žáka
- orientuje se v různých notacích a transpozicích
- uplatní svůj názor při výběru skladeb a jejich interpretaci

4. ročník

Žák:

- prezentuje své dosud získané technické dovednosti
- využívá znalosti problematiky nástroje
- samostatně si vybírá skladby
- prokazuje chuť spolupracovat se spolužáky
- cítí svou zodpovědnost za společné dílo
- je soběstačný při řešení technických problémů hry na nástroj
- zná historii zobcové flétny a základní literaturu
- zajímá se o koncerty a nahrávky profesionálních hráčů
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.8 Studijní zaměření: Hra na příčnou flétnu

Charakteristika

Příčná flétna je nástroj ze skupiny dřevěných dechových nástrojů a pro své široké uplatnění je velmi oblíbený. Výuka začíná podle vyspělosti dítěte v 8–10 let. Mladší děti hrají na zobcovou flétnu nebo jiný nástroj. Naše škola umožňuje pro začátek výuky zapůjčení školního nástroje. Po zvládnutí základů hry se žáci uplatní nejen v sólové hře, ale také v komorních nebo jiných souborech, které ve škole pracují. Žák se naučí nejen hře na nástroj, ale také systematicky a samostatně pracovat. Učí se kulturnímu vystupování na veřejnosti. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na příčnou flétnu		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1				
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednogodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Vyučovací předmět: Hra na příčnou flétnu

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- zvládá základní péči o nástroj a umí pojmenovat jeho části
- dbá na správný postoj a držení nástroje
- používá základy správného dýchání
- tvoří tón pomocí správných nátlakových návyků na hlavici i na celém nástroji
- hraje tónová cvičení
- umí nasadit tón jazykem

2. ročník

Žák:

- pracuje na uvolnění nátisku a zmenšení štěrbiny mezi rty
- prohlubuje nádech a výdech
- je schopen rozpoznat kvalitu tónu
- umí používat hmaty první oktávy $c^1 - d^2$
- zahraje známou lidovou píseň z paměti
- zahraje s doprovodem učitele

3. ročník

Žák:

- hraje dlouhé tóny a kontroluje kvalitu tónu
- zvládá dechová cvičení
- umí hrát tenuto a legato
- umí kontrolovat držení flétny a správný postoj

- hraje v rozsahu dvou oktáv
- je schopen souhry s jiným nástrojem

4. ročník

Žák:

- pracuje na znělém tónu
- využívá dechovou techniku
- hraje uvolněným nátiskem
- rozlišuje hru piano a forte
- hraje skladby různých stylů a období
- zapojí se do souhry se spolužáky

5. ročník

Žák:

- rozšíří rozsah hraných tónů do třetí oktávy
- umí vystihnout charakter skladby
- umí se soustředit na výkon
- samostatně nacvičí jednodušší skladby
- orientuje se v tónině a rytmu skladeb
- umí transponovat jednoduchou píseň do jiné tóniny

6. ročník

Žák:

- pracuje na zrychlení prstové techniky
- umí korigovat intonačně nestabilní tóny
- pracuje na kvalitě tónu v krajních polohách
- orientuje se ve stylových obdobích
- hraje jednoduché melodické ozdoby
- spolupracuje na výběru skladeb

7. ročník

Žák:

- ovládá uvolněný postoj a držení flétny
- umí kontrolovat nátisk a intonaci
- ovládá dle svých možností brániční dýchání
- zvládá hru legato i staccato
- zahraje přiměřeně obtížnou skladbu z listu
- hraje stupnice přes celý dosažený rozsah
- umí používat agogiku, dynamiku a melodické ozdoby
- rozezná frázi a správně nadechuje
- hraje skladby různých období a žánrů
- umí se přizpůsobit spoluhráčům
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- zvládá základní péči o nástroj a pojmenuje jeho části
- tvoří tón pomocí správných nátlakových návyků
- umí nasazovat tóny jazykem
- zná základy správného bráničního dýchání a používá dechová cvičení
- umí kontrolovat držení flétny a správný postoj
- orientuje se v notovém zápisu
- zahraje jednodušší melodii a doprovodem

1. ročník

Žák:

- ovládá hru stupnic dur a moll do 4 předznamenání a hru kvintakordů a septakordů
- pracuje na nácviku vibrato a dvojitého staccata
- má vlastní představu o kvalitním tónu
- umí kontrolovat vyrovnanost rejstříků
- hraje v souborech různého nástrojového obsazení

2. ročník

Žák:

- nacvičuje moderní techniky – frullato
- pracuje na kvalitě tónu v krajních rejstřících
- zlepšuje dynamiku v celém rozsahu flétny
- hraje legato a staccato v různém tempu
- nacvičuje moderní techniky – frullato
- dokáže se přizpůsobit spoluhráčům přednesem i intonací

3. ročník

Žák:

- umí hrát znělým a uvolněným tónem
- kontroluje vyrovnanost prstové techniky
- ovládá údržbu nástroje
- diskutuje o výběru skladeb
- posoudí obtížnost a kvalitu hraných a poslouchaných skladeb
- je zodpovědný za svou přípravu

4. ročník

Žák:

- dokáže rozpoznat vedení fráze v souvislosti s dechem
- samostatně řešit technické problémy
- používá různé výrazové složky – barvu tónu, agogiku, dynamiku, ozdoby
- transponuje skladby a přizpůsobí je svému nástroji
- umí si samostatně vybrat skladby ke studiu a nacvičit je
- dokáže připravit program na absolventský koncert a je komplexně připraven
- je členem komorních souborů nebo orchestru

5.9 Studijní zaměření: Hra na panovu flétnu

Charakteristika

Panova flétna je svou charismatickou barvou tónu nástroj, který patří mezi oblíbené dechové nástroje. Má uplatnění nejen v sólové hře, ale také v komorní, souborové i orchestrální. Žák si v průběhu studia osvojí základy hry na Panovu flétnu, které dále rozvíjí dle svých individuálních schopností. Během výuky se seznámí s jednotlivými hudebními slohy a jejich repertoárem. Výuka začíná podle vyspělosti dítěte od sedmi let.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na panovu flétnu		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednogodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Vyučovací předmět: Hra na panovu flétnu

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- zvládá základní péči o nástroj, pojmenuje jednotlivé části tony nástroje
- zná základní návyky pro hru na nástroj (správné držení nástroje, žeberně-brániční dýchání, tvoření tónu pomocí nátisku, nasazení tónu jazykem)
- rozezná základní délkové a výškové hodnoty not a pomlk a dokáže je prakticky uplatnit při hře
- zahraje v G dur a e moll, C dur, a moll
- hraje jednoduché písně podle sluchu a snadné skladbičky

2. ročník

Žák:

- zdokonalí dechovou techniku, dbá na hlubší nádech a kontrolovanější výdech
- dbá na čisté nasazení a kvalitní tón
- osvojil si základy techniky vibrata
- využívá dvojité staccato

- rozezná další drobnější hodnoty not a pomlk
- hraje v G dur/e moll, C dur/a moll a D dur/h moll, F dur/d moll
- hraje jednoduchá cvičení a skladbičky s dalším nástrojem

3. ročník

Žák:

- užívá žeberně-brániční dýchání
- hraje tenuto, legato a staccato v rozsahu g-G2
- rozliší základní tempová a dynamická označení
- vyjádří náladu skladby základními výrazovými prostředky (tempo, dynamika)
- zapojuje se do souhry s dalším nástrojem

4. ročník

Žák:

- rozšíří tónový rozsah do třetí oktávy
- zdokonalí tón pomocí tónových cvičení
- chápe význam fráze
- hraje přednesové skladby různých žánrů
- ovládá elementární transpozici
- účastní se kolektivní praxe

5. ročník

Žák:

- orientuje se v interpretaci běžných melodických ozdob
- rozvíjí správnou intonaci svého nástroje v celém tónovém rozsahu
- dbá na důsledné dodržování dynamických, tempových a frázovacích označení
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu

6. ročník

Žák:

- rozvíjí samostatný hudební úsudek
- prezentuje výsledky své práce na veřejnosti

7. ročník

Žák:

- uplatňuje všechny znalosti a dovednosti nabyté během studia
- je schopen sebehodnocení a sebekontroly
- zvládá pódiové vystupování

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- zvládá základní péči o nástroj, pojmenuje jednotlivé části nástroje
- zná základní návyky pro hru na nástroj (správné držení nástroje, žeberně-brániční dýchání, tvoření tónu pomocí nátisku, nasazení tónu jazykem)

- umí používat základní artikulační slabiky
- umí používat vibrato

1. a 2. ročník

Žák:

- využívá všechny získané znalosti a dovednosti k vyjádření charakteru skladby
- koriguje intonační odchylky při hře
- ovládá sílu a barvu tónu
- orientuje se v notovém zápisu různých skladeb
- uplatní vlastní hudební názor
- umí používat typické rumunské ornamenty

3. a 4. ročník

Žák:

- ovládá svůj nástroj v plném rozsahu
- orientuje se v různých slohových obdobích
- dokáže samostatně nastudovat vybranou přednesovou skladbu
- využívá poslechu nahrávek k rozvoji svého hudebního cítění
- umí přepsat nahrávky do partitury
- vyjádří svůj názor na interpretaci skladby

5.10 Studijní zaměření: Hra na klarinet

Charakteristika

Klarinet je svou charakteristickou barvou tónu a pestrými hudebními vlastnostmi nástroj, který získal své uplatnění ve vážné, folklórní, jazzové, taneční hudbě. Při kvalitním průběhu studia se náš žák uplatní v nástrojových uskupeních výše zmíněných hudebních žánrů. Studium lze v naší škole započít již v raném věku (cca 7, 8 letech) na přípravný malý klarinet nebo studiem zobcové flétny. Hra na klasický velký nástroj probíhá přibližně od věku 10 let. Rozhodujícím prvkem jsou především dostatečné fyzické dispozice, které je zapotřebí prokonzultovat s kantorem příslušného oboru. Žák se naučí nejen hru na nástroj, ale také systematickou práci a samostatnost. Učí se hudebnímu, kulturnímu vystupování na veřejnosti. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na klarinet		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednogodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Vyučovací předmět: Hra na klarinet

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- samostatně připraví nástroj ke hře
- předvede alespoň jedno dechové cvičení
- zahraje nasazované a vázané tóny
- zahraje hmaty šalmajového rejstříku
- zahraje z not lidovou píseň, drobnou skladbičku

2. ročník

Žák:

- pojmenuje jednotlivé části nástroje
- zahraje cvičení pro zdokonalení hry vázaně, nasazovaně
- zahraje hmaty šalmajového rejstříku s použitím posuvek
- zahraje jednoduchý notový zápis
- zahraje jednoduché hudební motivy z paměti
- hraje za doprovodu rytmického nástroje

3. ročník

Žák:

- zahraje přefukované tóny
- zahraje kontrastní dynamiku *f* a *p*
- zahraje lidovou píseň drobnou skladbičku z paměti
- zná cvičení pro zdokonalení prstové techniky
- zahraje skladbu za doprovodu jiného nástroje

4. ročník

Žák:

- zvládá přechod mezi šalmajovým a klarinetovým rejstříkem nástroje
- předvede cvičení pro zdokonalení prstové techniky
- při hře používá kontrastní dynamiku *f* a *p*
- zná základní melodické ozdoby
- zná základní tempová označení

5. ročník

Žák:

- během hry přechází mezi všemi rejstříky nástroje
- zahraje po tón c3

- při hře pracuje s dynamikou *f*, *mf*, *p*, *crescendo*, *decrescendo*
- hraje v komorním, jiném nástrojovém uskupení
- zahraje melodické ozdoby
- čte obtížnější notový zápis

6. ročník

Žák:

- zahraje po tón f3
- samostatně vyhledá obtížná místa ve skladbě
- zahraje staccato
- zahraje základní frázování jazzové hudby
- zná princip transpozice
- zná některé moderní techniky hry

7. ročník

Žák:

- samostatně čte notový zápis
- je schopen zahrát stylově a žánrově odlišné skladby
- zahraje některé moderní techniky hry
- je schopen transponovat snadnou lidovou píseň do jiné tóniny
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- samostatně připraví nástroj ke hře, včetně výběru plátku
- umí popsat nástroj a zvládá základní péči o něj
- zná cvičení k prohloubení dechové a prstové techniky
- zvládá nátiskově i hmatově základní šalmajový rejstřík
- umí nasazovat tóny jazykem
- orientuje se v notovém zápisu
- zahraje jednodušší skladbu s doprovodem

1. ročník

Žák:

- zahraje hmaty šalmajového, klarinetového, vysokého rejstříku
- zahraje vázané, nasazované tóny, staccato
- předvede alespoň dvě dechová cvičení
- zahraje v transpozici lidovou píseň
- zná stručnou historii klarinetu a jeho uplatnění
- předvede správné postavení a držení těla

2. ročník

Žák:

- zná praktická cvičení pro zdokonalení tónu
- zná cvičení pro zdokonalení hry staccato

- ví co je technika dvojitého staccata, frullato, glissando, slap tón
- samostatně si vybere vhodný plátek
- zahraje jednodušší jazzové skladby

3. ročník

Žák:

- zahraje cvičení pro zdokonalení tónu
- zahraje cvičení pro zdokonalení staccato
- zahraje vybrané moderní techniky hry
- zahraje široké množství melodických ozdob
- ví co je to folklorního cifrování
- ví, jak správně pečovat o nástroj, jak udrží nástroj co nejdéle v dobrém stavu.

4. ročník

Žák:

- zná základní literaturu pro klarinet, současné špičkové hráče na klarinet
- je platným členem komorního nebo jiného souboru, podílí se na jeho kvalitě, svým chováním a hrou je vzorem pro mladší spolužáky
- hraje s dynamickými, artikulačními, agogickými prvky v celém rozsahu nástroje
- zná a interpretuje široké množství tempových, výrazových označení
- hledá a interpretuje skladby dle vlastního výběru
- čte samostatně notový zápis
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.11 Studijní zaměření: Hra na saxofon

Charakteristika

Saxofon je jednoplátkový dřevěný dechový nástroj, využívá se zejména v hudbě jazzové, ale nachází své uplatnění i v dalších hudebních stylech. V klasické hudbě je využíván pro plný a ušlechtilý tón a setkáváme se s ním i v hudbě rockové a taneční. Výuka na naší škole má dlouholetou tradici, nejlepší žáci se uplatní v souboru Jazzcombo. Žák se naučí nejen hře na nástroj, ale také systematicky a samostatně pracovat. Učí se kulturnímu vystupování na veřejnosti. Mladší děti mohou hrát na zobcovou flétnu. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na saxofon		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Vyučovací předmět: Hra na saxofon

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- správně stojí a drží nástroj
- nasazuje tón jazykem o plátek
- zvládá základní návyky správného dýchání
- zahraje snadnou stupnici a jednoduché cvičení
- zahraje snadnou skladbu s doprovodem

2. ročník

Žák:

- hraje jednoduché stupnice
- ovládá hmaty v základním rejstříku
- umí si vybrat vhodný plátek
- orientuje se v notovém zápisu
- hraje jednoduché přednesové melodie s doprovodem

3. ročník

Žák:

- využívá další hmaty v rozsahu $c^1 - c^3$
- hraje stupnice do dvou křížků, béček s kvintakordy
- umí si vytvořit představu o zvukových možnostech
- dodržuje přesně rytmické hodnoty
- zahraje snadné i popové melodie z paměti

4. ročník

Žák:

- hraje stupnice dur a moll s kvintakordy (4# a 4 b)
- zvládá základní údržbu a péči o nástroj
- používá běžné agogické a výrazové označení
- zvládá základní jazzové frázování
- uplatní se v komorní hře nebo přípravném souboru

5. ročník

Žák:

- hraje stupnice dur a moll s kvintakordy a septakordy
- studuje náročnější etudy

- zahraje z listu snadnější skladbu
- je seznámen s jednoduchými akordickými značkami

6. ročník

Žák:

- hraje snadnější stupnice v terciích
- hraje etudy zaměřené na jazzové frázování
- je seznámen s bluesovou formou a funkcí jejich akordů
- zkouší vytvořit bluesovou improvizaci

7. ročník

Žák:

- zná pojem bluesové stupnice
- je schopen se samostatně naladit
- orientuje se v akordických značkách a hraje podle nich
- nacvičí sólový výstup na absolventský koncert
- hraje v souboru
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- správně stojí a drží nástroj
- zvládá základní návyky správného dýchání
- nasazuje tóny jazykem
- zvládá základní údržbu a péči o nástroj
- ovládá hmaty v základním rejstříku
- orientuje se v notovém zápisu
- zahraje jednodušší skladbu s doprovodem

1. ročník

Žák:

- hraje stupnice dur a moll s kvintakordy a septakordy
- hraje etudy a jednoduché sekvence
- orientuje se v improvizaci

2. ročník

Žák:

- zná historii saxofonu a možnosti jeho využití
- používá moderní techniky – glissando, growling
- ovládá složitější akordické značky
- zahraje stupnici celotónovou a její akord s obratem

3. ročník

Žák:

- tvoří tón odlišných barevných nuancí
- improvizuje dle svých možností
- hraje v souboru nebo v orchestru

4. ročník

Žák:

- dokáže samostatně určit charakter skladby
- umí zvolit vhodné pojetí skladby
- reaguje na kolegy v souboru
- orientuje se v různých slohových obdobích a stylech
- dokáže využít poznatky získané poslechem učitelů, profesionálů, souborů
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.12 Studijní zaměření: Hra na trubku

Charakteristika

Trubka je žesťový dechový nástroj, který je značně oblíben pro svůj specifický tón. Uplatní se téměř ve všech žánrech. Výuka začíná obvykle v 10 letech, mladší děti mohou studovat zobcovou flétnu. Škola žákům umožňuje zapůjčení nástroje, pro počáteční ročníky výuky. Žák, který zvládne základy hry, se uplatní v komorních souborech školy. Naučí se nejen hře na nástroj, ale také systematicky a samostatně pracovat. Učí se kulturnímu vystupování na veřejnosti. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na trubku		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Vyučovací předmět: Hra na trubku

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- zvládá přirozený a uvolněný postoj
- zná základy dechové techniky
- rozehrává se na nátrubek (bzučení)
- hraje vydržované tóny v dosaženém rozsahu

2. ročník

Žák:

- ovládá klidný nádech a výdech
- nasazuje tóny jazykem
- orientuje se v notovém zápisu a taktech C, 2/4, 3/4
- cvičí retné vazby v rámci svého rozsahu
- hraje dynamiku – piano, mezzoforte, forte

3. ročník

Žák:

- využívá základní technické prvky hry – nasazení, kvalitní tón, prstovou techniku
- zahraje dle svých individuálních schopností jednoduché skladby
- zahraje známou píseň podle sluchu

4. ročník

Žák:

- zvládá retné vazby v rychlejším tempu a je seznamován s jejich variacemi
- využívá výrazové a technické dovednosti s důrazem na tvoření tónu
- dokáže využívat dynamiku, frázování, tempová označení agogiku
- zvládá těžší rytmy – triolu, synkopu, tečkovaný rytmus
- dokáže v rámci svých možností nastudovat náročnější skladbu

5. ročník

Žák:

- rozšíří dle svých individuálních schopností tónový rozsah nahoru i dolů
- rozezná kvalitu a barvu tónu
- zvládá základní údržbu nástroje
- dokáže posoudit obtížnost zadané skladby
- uplatní se v komorních, souborových a orchestrálních seskupeních

6. ročník

Žák:

- ovládá běžně používané hmaty v dosaženém rozsahu
- učí se transponovat
- dokáže úměrně svým schopnostem zahrát z listu
- používá základní výrazové prostředky

7. ročník

Žák:

- hraje kvalitním tónem
- ovládá čisté nasazení v odpovídajícím rozsahu
- je schopen zahrát skladby různých stylů a žánrů
- učí se základy násobného staccato
- uplatňuje se v komorní hře
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- zvládá přirozený a uvolněný postoj
- zná základy dechové techniky
- rozehrává se na nátrubek a cvičí retné vazby v dosaženém rozsahu
- nasazuje tóny jazykem
- zvládá základní údržbu nástroje
- orientuje se v notovém zápisu
- zahraje jednodušší skladbu s doprovodem

1. ročník

Žák:

- používá minimální tlak nátrubku na rty
- dokáže vyjádřit náladu skladby pomocí výrazových prostředků
- samostatně nastuduje zadanou skladbu
- ovládá péči o nástroj (např. údržba pístu)

2. ročník

Žák:

- hraje všechny stupnice dur i moll s kvintakordy i septakordy
- ovládá transpozice do C a D
- umí použít glissando a dvojité staccato
- umí si samostatně vybrat skladbu a při studiu využít i posluchačských zkušeností

3. ročník

Žák:

- zvládá základy swingové artikulace
- umí řešit samostatně technické problémy a využívat výrazových prostředků
- je platným členem komorního souboru nebo orchestru

4. ročník

Žák:

- zná současné špičkové interprety
- orientuje se v různých slohových obdobích
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.13 Studijní zaměření: Hra na lesní roh

Charakteristika

Lesní roh je dalším ze skupiny žesťových nástrojů, který mohou žáci na naší škole studovat. Zájemcům je umožněno půjčit si pro začátek studia školní nástroj. Výuka začíná podle fyzických dispozic žáka zpravidla v 10 letech. Ke studiu mohou být přijati i starší žáci a mladší mohou studovat zobcovou flétnu. Žák se naučí nejen hře na nástroj, ale také systematicky a samostatně pracovat. Učí se kulturnímu vystupování na veřejnosti. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na lesní roh		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Vyučovací předmět: Hra na lesní roh

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- ovládá základy správného bráničního dýchání
- umí nasazovat a ukončovat tóny v alikvotní řadě
- hraje tenuto a legato
- hraje tóny ve zvládnutém rozsahu v základních rytmických hodnotách

2. ročník

Žák:

- využívá brániční dýchání
- má intonační představivost alikvotních tónů v diatonice
- zvládá dynamické rozlišení
- rozšíří dle svých dispozic nástrojový rozsah
- upevní nátiskové schopnosti
- zvládá vydržované tóny v různé dynamice

- hraje durové stupnice v dosaženém rozsahu

3. ročník

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti – práce s dechem, nasazení
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu
- zvládne zahrát jednoduchou skladbu, dle svých možností i z paměti
- zahraje jednoduché melodie podle sluchu
- zná nátisková cvičení

4. ročník

Žák:

- ovládá správné návyky dýchání
- upevní intonační jistotu a nátiskové schopnosti
- základní modely artikulace
- umí zahrát stupnici a tónický kvintakord v rámci svého rozsahu

5. ročník

Žák:

- hraje kulturním tónem
- zahraje jednoduchou melodii – lidovou píseň
- využívá dechovou kapacitu a nástrojový rozsah
- ovládá chromatické postupy a intervalová cvičení, intonační jistotu
- začíná se hrou transpozic
- hraje v komorním souboru

6. ročník

Žák:

- upevňuje nátisk a technické dovednosti
- rozšíří rozsah při zachování kvality tónu
- zahraje z listu jednodušší skladby
- disponuje intonační jistotou dle svých možností
- hraje jednoduché skladby v transpozicích

7. ročník

Žák:

- využívá všechny získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na kvalitu tónu
- používá dynamiku, agogiku a intonaci
- dokáže zahrát skladby různého charakteru, stylu a žánru
- zvládá péči o nástroj
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- ovládá základy správného bráničního dýchání

- umí nasazovat a ukončovat tóny v alikvotní řadě
- cvičí intonační představivost alikvotních tónů v diatonice
- zvládá správný postoj a držení nástroje
- zvládá základní péči o nástroj
- orientuje se v notovém zápisu
- zahraje jednodušší skladbu s doprovodem

1. ročník

Žák:

- zahraje náročnější technické skladby
- hraje dle svých schopností do g^2
- učí se techniku retních trylků
- hraje v komorních souborech nebo orchestru

2. ročník

Žák:

- zvládá údržbu nástroje
- používá dynamiku a melodické ozdoby
- dokáže samostatně nastudovat skladbu
- uplatňuje se jako komorní nebo orchestrální hráč

3. ročník

Žák:

- orientuje se v různých transpozicích
- dokáže poradit mladším spolužákům
- umí využít cpací techniku – bouché

4. ročník

Žák:

- zajímá se o svůj nástroj
- zná významné hráče na lesní roh
- využívá všech nabytých dovedností
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.14 Studijní zaměření: Hra na bicí nástroje

Charakteristika

Bicí nástroje tvoří samostatnou skupinu v klasickém i moderním orchestru. Užívá se jich ve všech druzích zábavné, taneční, jazzové, komorní i symfonické hudbě.

V našem případě je to hlavně malý bubínek a souprava bicích nástrojů. Cílem je vychovat žáky k co největší virtuozitě a rozvíjet improvizální schopnosti. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na bicí nástroje		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednododinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky:

Žák:

- správně drží paličky
- správně drží tělo při hře na nástroj
- umí hrát s uvolněným zápěstím
- zvládá hru základních notových hodnot
- zahraje základní koordinační rytmy zvlášť rukama a nohama

Vyučovací předmět: Hra na bicí nástroje

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- umí notu a pomlku čtvrtovou a osminovou
- zvládá správné držení těla a paliček – střídavé údery jednoduché
- zvládá hru patternů čtvrtových a osminových not
- zná notaci H. H., malého bubnu, velkého bubnu

2. ročník

Žák:

- umí osminovou pauzu s aplikací při hře
- ovládá pauzy celé a půlové
- dokáže hrát dynamiku f a p
- zvládá základní nezávislost končetin 1:1, 2:1, 1:2
- jejich kombinace využívá v doprovodných rytmech z osminových a čtvrtových not ve 4/4 a 3/4 taktu

3. ročník

Žák:

- dokáže aplikovat plynulé změny dynamiky p, mf, f
- zahraje patterny s osminovou pauzou
- využívá odskoku paličky pro pozdější použití
- v pomalém tempu hraje doprovodné rytmy z osminových not na H. H. a ze čtvrtových a osminových not na velký a malý buben včetně brejků

4. ročník

Žák:

- umí šestnáctinové noty a osminové trioly
- zvládá takty 6/8 a 12/8
- ovládá látku notových hodnot s tečkou (nota a pauza tříčtvrtě)
- v elementární podobě vědomě užívá tzv. moeller stroke k uvolnění paží při hře zápěstím
- v základní podobě používá hru prsty a hru odskokem paličky jako základ dvojitých úderů

5. ročník

Žák:

- je schopen realizovat šestnáctinové pauzy v návaznosti na čtecí vzory probírané dříve u osminových not s tečkou
- je schopen zahrát akcenty ve střídavých úderech
- orientuje se v nepravidelných taktech
- zvládá techniku víru tlakem a vlečených úderů
- v krátkých úsecích je schopen zahrát základní metličkové prvky

6. ročník

Žák:

- umí další rytmické útvary, zejména šestnáctinové trioly a sextoly
- ovládá látku dalších notových hodnot s tečkou – čtvrtě nota a pauza s tečkou
- orientuje se ve struktuře skladby po stránce formy (čtyřtaktí a osmitaktí)
- zvládá údery jednoduché v rychlejším tempu zápěstní i prstovou technikou
- zvládá hru doprovodných rytmů a brejků

7. ročník

Žák:

- dokáže spojovat rytmické útvary s lichým počtem not (trioly) se sudým (osminy a šestnáctiny)
- zná takty 5/8 a 7/8
- aplikuje 5 stupňů dynamiky (pp, p, mf, f, ff)
- zvládá elementární nezávislost končetin 4:1 a 1:4
- je schopen samostatně doprovodit skladby 4/4 v cítění rovné osminy
- zvládá dobře vír tlakem
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia

Žák:

- správně drží paličky
- správně drží tělo při hře na nástroj
- umí hrát s uvolněným zápěstím
- zvládá hru základních notových hodnot
- zahraje základní koordinační rytmy zvlášť rukama a nohama
- dokáže rozlišit lichý a sudý takt
- rozezná bicí nástroje podle sluchu i vizuálně

1. ročník

Žák:

- chápe další stupeň rytmické stupnice – kvintolu
- ovládá problematiku tečkovaných rytů
- chápe osamostatňování končetin 3:2 a 2:3
- technikou střídavých úderů umí zahrát kombinace rytmických patternů včetně osminových a šestnáctinových pauz
- je schopen zahrát např. 5 – stroke roll

2. ročník

Žák:

- chápe nepravidelné takty např. 7/8 takt frázovaný 2+2+3 či 3+2+2
- chápe další stupeň rytmické stupnice – dvaatřicetiny
- ovládá problematiku tečkovaných rytů na úrovni šestnáctinových vzorů
- při hře metličkami je schopen akcentace v krouživém pohybu

3. ročník

Žák:

- zná další nepravidelné takty např. 9/8 frázovaný 2+2+2+3 nebo 3+2+2+2 apod.
- chápe další stupeň rytmické stupnice – duolu
- ovládá problematiku synkop
- zná crescendo a decrescendo
- běžně hraje přírazy
- při hře metličkami pomocí akcentů vytváří zárodky swingových rytů
- je schopen samostatně doprovodit skladbu ve 4/4 taktu v šestnáctinovém cítění

4. ročník

Žák:

- již zcela ovládá všech 12 základních možností osamostatňování končetin na stupni 3:2 a 2:3
- ovládá problematiku synkop na bázi šestnáctinových vzorů
- orientuje se ve struktuře skladby (osmi a šestnácti taktová forma)
- je schopen jednoduše samostatně doprovodit skladby v 12/8 a 3/4 taktu
- zvládá základní swingový doprovod metličkami, plně zvládá vír
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.15 Studijní zaměření: Hra na housle

Charakteristika

Housle jsou nejtradičnější hudební nástroj, který se v hudebním oboru vyučuje. Hra na housle se začíná vyučovat od 5 let věku dítěte. Hra na smyčcové nástroje je efektivním prostředkem k rozvoji psychických a intelektuálních dovedností dítěte. Rozvíjí tak pohybové dovednosti, ovlivňuje pocity a stimuluje smysly, výrazně zlepšuje jemnou motoriku a paměťové schopnosti. Studium na naší škole nabízí široké spektrum možností. Vedle sólové hry se děti uplatní i v komorní hře, hře v souboru, ale také v hudeckých muzikách. Žáci a studenti se mohou veřejně představit nejen na interních koncertech, ale také v národních soutěžích, festivalech a dalších akcích školy. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na housle		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hudecká muzika*				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

* Podle nástrojového obsazení se předmět jmenuje „Hudecká nebo Cimbálová muzika“.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky:

Žák:

- popíše hlavní části houslí a vyjmenuje jména strun
- zvládne uchopení smyčce a houslí
- opakuje jednoduché rytmické modely
- zahraje jednoduchá zhudebněná říkadla
- zvládne notový zápis prázdných strun
- hraje jednoduchá cvičení a písně na jedné struně

Vyučovací předmět: Hra na housle

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- projevuje kladný přístup ke hře na housle
- cítí a rozezná metrum (takt 2, 3, 4- dobý)
- ovládá jeden prstoklad (dle výběru učitele)
- orientuje se v notovém zápise (v hrubém obryse)

2. ročník

Žák:

- ovládá smyčec natolik, aby hrál zvukově čistě, pokud možno bez kazu
- umí zahrát jednoduchou píseň nebo skladbu tak aby se co nejvíce podobala zpěvu (to je plynule, bez „kouskování“, čistě)
- zahraje jednoduchou píseň nebo skladbu z paměti

3. ročník

Žák:

- ovládá 2 prstoklady (dur a moll)
- ovládá dělení smyčce na hru celým smyčcem a polovinami
- umí použít legato
- využívá základní dynamiku f, mf, p
- umí hrát v duu

4. ročník

Žák:

- ovládá 3 prstoklady
- využívá správně smyčec
- dovede tvořit fráze

5. ročník

Žák:

- orientuje se ve 3. poloze
- zvládá přípravná cvičení vibrato
- umí rozeznat a odstraňovat sevření levé i pravé ruky
- umí si vytvořit představu, co bude hrát

6. ročník

Žák:

- umí používat 1. až 3. polohu a jejich spojování
- zná souvislosti délky tahu smyčce s dynamikou a frázováním
- umí použít vibrato na dlouhých tónech

7. ročník

Žák:

- orientuje se v 5. poloze
- umí kontrolovat intonaci
- dovede použít vibrato jako prostředek hudebního vyjádření
- ovládá hru z listu téměř na úrovni své technické vybavenosti
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia

Žák:

- orientuje se v 1., 3., 5. poloze
- umí rozeznat a odstraňovat sevření levé i pravé paže
- umí kontrolovat notaci
- využívá dynamiku

1. ročník

Žák:

- dokáže použít 1., 3. a 5. polohu a jejich spojování
- ovládá pohotovou orientaci v notovém zápise

2. ročník

Žák:

- ve hře používá dvojhmaty
- dovede rozlišit slohová období a podle toho volí způsob smyku

3. ročník

Žák:

- používá výrazově procítěnější přednes skladeb
- přiměřeně svým možnostem ovládá složitější rytmy a smyky

4. ročník

Žák:

- dovede rozlišit hru v lidové muzice a klasice
- samostatně dovede zvolit vkusný projev
- dokáže samostatně nacvičit skladbu
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.16 Studijní zaměření: Hra na violu

Charakteristika

Viola má velmi podobnou stavbu jako housle, je jen o málo větší. Také technika hry je stejná s houslemi. Její struny jsou laděné o kvintu níže než houslové. Je notována ve violovém klíči, houslový klíč se používá jen pro zápis vysokých tónů. Zvuk violy je temnější, melancholický. Vyplňuje harmonii mezi houslemi a violoncellem. Studium na naší škole nabízí široké spektrum možností využití hry na violu.

Vedle sólové hry se uplatní hlavně v komorní hře a hře v souboru, případně v hudeckých (cimbálových) muzikách.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na violu		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra					1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru					1	1	1	1	1	1	1
	Hudecká muzika*					1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv					1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace					1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

* Podle nástrojového obsazení se předmět jmenuje „Hudecká nebo Cimbálová muzika“.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky:

Přípravné studium pro I. stupeň neorganizujeme.

Vyučovací předmět: Hra na violu

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- projevuje kladný přístup ke hře na violu
- popíše základní části violy a pojmenuje struny
- má správné návyky držení violy a smyčce
- ovládá durový nebo mollový prstoklad / dle výběru učitele /
- zahraje jednoduchou píseň nebo skladbu

2. ročník

Žák:

- umí 2 prstoklady / dur a moll /
- ovládá dělení smyčce / hru u žabky, u špičky, kombinovaný smyk /
- zahraje stupnici v daném probíraném prstokladu
- písničky a skladby menšího rozsahu hraje z paměti

3. ročník

Žák:

- koordinuje práci levé a pravé ruky
- dbá na kvalitnější intonaci
- využívá základní dynamiku f, mf, p
- umí použít legato
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech

4. ročník

Žák:

- ovládá 3 prstoklady
- kombinuje smyky přes více strun
- dovede tvořit fráze
- zvládá přípravná cvičení k vibratu

5. ročník

Žák:

- orientuje se ve 3. poloze
- využívá smyky legato, staccato ve smykových a rytmických obměnách
- umí rozeznat a odstraňovat sevření levé a pravé ruky
- ovládá vibrato na dlouhých tónech

6. ročník

Žák:

- umí používat 1. a 3. polohu a jejich spojování
- při hře užívá základní melodické ozdoby
- přednesové skladby hraje z paměti
- dbá na kvalitu tónu a intonaci
- zahraje jednoduchý dvojhmat

7. ročník

Žák:

- využívá výrazové prostředky / agogiku, dynamiku, vibrato /
- orientuje se v 5. poloze
- hraje kvalitním kultivovaným tónem
- hraje z listu jednodušší skladby
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň

Školní výstupy přípravného studia

Žák:

- zná základy správného držení violy a smyčce
- ovládá postavení prstů a pozice rukou
- užívá různé délky smyku
- využívá dynamiku
- interpretuje snadné skladby v základní poloze

1. ročník

Žák:

- navazuje na dovednosti získané v předchozím studiu
- rozvíjí techniku pravé a levé ruky
- tvoří kultivovaný violový tón

2. ročník

Žák:

- využívá při hře náročnější technickou zručnost pravé a levé ruky
- projevuje tvořivý přístup v interpretaci skladby / členění frází, výrazové prostředky /
- dovede rozlišit slohová období

3. ročník

Žák:

- používá výrazově procítěnější přednes skladeb
- ovládá složitější rytmy a smyky
- využívá technických cvičení při řešení problémů ve skladbách
- orientuje se v notovém zápise

4. ročník

Žák:

- využívá technických a zvukových možností nástroje při interpretaci
- podílí se na výběru a způsobu nastudování skladby
- poslouchá nahrávky předních českých a světových violistů a zkušenosti z poslechu skladeb
- využívá při nácviku skladeb
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.17 Studijní zaměření: Hra na violoncello

Charakteristika

Violoncello patří do skupiny smyčcových nástrojů, svým tónovým rozsahem se řadí mezi hlubší a střední hlasy. Hra na smyčcové nástroje je efektivním prostředkem k rozvoji psychických a intelektuálních dovedností dítěte. Rozvíjí tak pohybové dovednosti, ovlivňuje pocity a stimuluje smysly, výrazně zlepšuje jemnou motoriku a paměťové schopnosti. Studium na naší škole nabízí široké spektrum možností. Je určeno pro žáky, kteří směřují k profesionální dráze, ale i pro ty, kteří se uplatní v amatérských souborech. Vedle sólové hry se děti uplatní i v komorní hře, hře v souboru, ale také v hudeckých muzikách. Žáci a studenti se mohou veřejně představit nejen na interních koncertech, ale také v národních soutěžích, festivalech a dalších akcích školy. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na violoncello		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hudecká muzika*				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

* Podle nástrojového obsazení se předmět jmenuje „Hudecká nebo Cimbálová muzika“.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky:

Žák:

- popíše hlavní části violoncella, vyjmenuje názvy strun
- zvládne držení a posed u nástroje
- hraje tahem na prázdných strunách
- zahraje melodický celek v 1. poloze
- zabrnká a zahraje zhudebněné říkadlo či lidovou píseň

Vyučovací předmět: Hra na violoncello

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- projevuje kladný přístup ke hře na violoncello
- drží správně nástroj a smyčec
- používá jednoduché tahy smyčcem
- orientuje se v notovém zápise (v hrubém obryse)

2. ročník

Žák:

- ovládá smyčec natolik, aby hrál zvukově čistě, pokud možno bez kazu
- umí zahrát jednoduchou píseň nebo skladbu tak aby se co nejvíce podobala zpěvu (to je plynule, bez „kouskování“, čistě)
- zahraje jednoduchou píseň nebo krátkou skladbu z paměti
- umí použít legato

3. ročník

Žák:

- ovládá postavení levé ruky v základní i široké poloze
- ovládá dělení smyčce na hru celým smyčcem a polovinami a základní smyky (detašé, legato, staccato)
- dbá o plynule přechody smyčce přes struny
- využívá základní dynamiku f, mf, p
- umí hrát v duu
- zvládá přípravná cvičení vibrato

4. ročník

Žák:

- umí používat 1. a 4. polohu a jejich spojování
- využívá správně smyčec
- dovede tvořit fráze a používá dynamiku jako výrazový prostředek
- používá jednoduché dvojhmaty

5. ročník

Žák:

- orientuje se ve 2. a 3. poloze
- umí rozeznat a odstraňovat sevření levé i pravé ruky
- umí si vytvořit představu, co bude hrát

6. ročník

Žák:

- umí použít spiccato
- zná souvislosti délky tahu smyčce s dynamikou a frázováním
- umí použít flažolety

7. ročník

Žák:

- hraje plynule v rámci 1. až 4. polohy
- umí kontrolovat intonaci
- dovede použít vibrato jako prostředek hudebního vyjádření
- umí vystihnout charakter a náladu skladby
- umí použít lubové polohy
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- zná nástroj i jeho správné držení
- zahraje melodický celek v 1. poloze s přidaným volným pohybem po hmatníku
- orientuje se v dalších polohách
- zvládá hru základními smyky – détaché, staccato, legato

1. ročník

Žák:

- orientuje se v základní palcové poloze
- ovládá pohotovou orientaci v notovém zápise
- dovede rozlišit slohová období a podle toho volí způsob smyku
- dokáže zhodnotit svůj hudební výkon

2. ročník

Žák:

- zahraje stupnici v rámci 3 oktáv
- umí pracovat s kvalitou tónu
- umí použít sautillé a ricochet
- umí si vytvořit představu, co bude hrát

3. ročník

Žák:

- používá výrazově procítěnější přednes skladeb
- přiměřeně svým možnostem ovládá složitější rytmy a smyky
- dokáže zahrát stupnici ve dvojhmatech

4. ročník

Žák:

- dovede rozlišit hru v lidové muzice a klasice
- samostatně dovede zvolit vkusný projev
- dokáže samostatně nacvičit skladbu
- plynule ovládá pohyb na hmatníku, umí kombinovat všechny probrané smyky
- svou osobností a technickou vybaveností vytváří vlastní interpretaci díla
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.18 Studijní zaměření: Hra na kontrabas

Charakteristika

Kontrabas jako nejhlubší smyčcový nástroj má své přirozené místo v nejrůznějších souborech hudby klasické, jazzové a lidové, uplatňuje se také jako sólový nástroj. Hra na smyčcové nástroje je efektivním prostředkem k rozvoji psychických a intelektuálních dovedností dítěte. Rozvíjí tak pohybové dovednosti, ovlivňuje pocity a stimuluje smysly, výrazně zlepšuje jemnou motoriku a paměťové schopnosti. Studium na naší škole nabízí široké spektrum možností. Je určeno nejen pro žáky, kteří směřují k profesionální dráze, ale uplatní se i v amatérských souborech. Vedle sólové hry se děti uplatní i v komorní hře, hře v souboru, ale také v hudebních muzikách. Žáci a studenti se mohou veřejně představit nejen na interních koncertech, ale také v národních soutěžích, festivalech a dalších akcích školy. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na kontrabas		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hudecká muzika*				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1				
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

* Podle nástrojového obsazení se předmět jmenuje „Hudecká nebo Cimbálová muzika“.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky:

Žák:

- popíše hlavní části kontrbasu a vyjmenuje jména strun
- zvládne uchopení kontrbasu a smyčce
- zahraje zhudebněné říkadlo
- zvládne notový zápis prázdných strun

Vyučovací předmět: Hra na kontrabas

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- zvládá základní postoj s nástrojem při hře
- správně drží smyčec a vede jej po strunách
- směřuje ke správnému držení levé ruky a k hladké výměně smyku s uvolněným zápěstím
- hraje na prázdných strunách a diatonické tóny v 1. poloze
- kontroluje intonaci sluchem, hmatem i zrakem
- rozvíjí harmonické cítění doprovázením jiných žáků hrou pizzicato na prázdných strunách, pak i v 1. poloze
- hraje jednoduché lidové písně i s doprovodem klavíru

2. ročník

Žák:

- zvládá hru v 1. poloze
- hraje stupnice C dur, G dur, e moll, a moll

- v těchto tóninách hraje i akordy
- hraje drobné motivující skladby i krátké etudy

3. ročník

Žák:

- zvládá hru pizzicato
- je schopen při hře rozlišovat kontrastní výrazové prostředky (silně – slabě, rychle – pomalu)
- umí číst noty v basovém klíči od E po h a umí je vyhledávat na nástroji v první a půl poloze
- je schopen hrát přiměřeně obtížný basový part v několika skladbách

4. ročník

Žák:

- hraje v půlové a 1. poloze, výměny poloh
- zvládá stupnice a akordy v rozsahu jedné oktávy
- hraje s hmatovou jistotou a dynamikou
- uplatňuje se v souborech

5. ročník

Žák:

- hraje v půl až 2. poloze s použitím náročnějších smyků a rytmů
- zdokonaluje smykovou a hmatovou techniku
- hraje dueta a tria i s jinými nástroji
- vede basou linku

6. ročník

Žák:

- hraje v základní až 4. poloze, rozvíjí logiku tvorby prstokladu
- hraje synkopické rytmy v návaznosti na hudbu jazzovou a popovou
- věnuje se komorní a souborové hře podle směřování žáka a potřeb školy
- zná významné hráče a pedagogy a poslouchá jejich zvukové nahrávky

7. ročník

Žák:

- zvládá suverénně držení nástroje i smyčce
- je schopen hry staccato a legato
- je schopen hrát pizzicato dvěma prsty
- při hře rozlišuje alespoň tři stupně dynamické škály
- hraje rytmicky plynule
- hraje crescendo, decrescendo
- je schopen souhry s dalšími hráči, a to zejména po rytmické stránce
- zahraje basový part v řadě skladeb různých stylů a žánrů
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- zvládá základní postoj s nástrojem při hře
- správně drží smyčec a vede jej po strunách
- směřuje ke správnému držení levé ruky a k hladké výměně smyku s uvolněným zápěstím
- hraje v půl a první poloze
- kontroluje intonaci sluchem, hmatem i zrakem
- hraje jednoduché lidové písně i s doprovodem klavíru

1. ročník

Žák:

- rozvíjí techniku hry, koordinaci levé i pravé ruky
- čistě intonuje při výměně poloh
- dbá o rozpětí ruky v různých polohách a výměnách mezi nimi
- používá přirozené flažolety
- je zapojen do hry v souborech dle směřování žáka a potřeb školy

2. ročník

Žák:

- hraje stupnice ve třech oktávách, etudy a skladby ve vyšších polohách
- dbá o rozpětí ruky v různých polohách a výměnách mezi nimi
- hraje skladby různých slohů
- věnuje se hře delších skladeb z paměti
- je zapojen do hry v souborech dle směřování žáka a potřeb školy

3. ročník

Žák:

- snaží se o stylově odlišnou interpretaci
- využívá při hře znalostí historických souvislostí získaných v hudebně teoretických předmětech
- používá logicky vytvořené varianty při tvorbě prstokladů
- je zapojen do hry v souborech dle směřování žáka a potřeb školy

4. ročník

Žák:

- orientuje se na nástroji od E po g¹
- zvládá plynulou výměnu poloh
- je schopen se ve výrazu a dynamice pružně přizpůsobovat svým spoluhráčům
- je schopen si samostatně připravit přiměřeně obtížné basové party
- samostatně pracuje na rozšiřování svého repertoáru
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.19 Studijní zaměření: Hra na klasickou kytaru

Charakteristika

Studijní zaměření Hra na klasickou kytaru se věnuje interpretaci vážné hudby různých stylových období. Jeho součástí je také studium kytarových doprovodů. Kromě sólové hry se žáci věnují také komorní hře v rámci různých hudebních seskupení. Žáci mohou být přijati ke studiu od 6 let. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na klasickou kytaru		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra					1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru					1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace					1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv					1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Žák si na

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednohodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky:

Žák:

- správně sedí a drží nástroj, včetně postavení pravé ruky
- zvládá jednohlasou hru palcem a prsty na prázdných strunách
- rozlišuje základní rytmické hodnoty deklamací textu – říkanek

Vyučovací předmět: Hra na klasickou kytaru

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- vytváří si správné návyky držení nástroje a postavení rukou
- při hře využívá střídání prstů i, m, hraje palcem
- hraje úhozem tirando, nebo apoyando
- dokáže hrát levou rukou v I. poloze na strunách e, h, g
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu a základních rytmických útvarech
- je schopen hrát hudební doprovod na prázdných strunách

2. ročník

Žák:

- dokáže správně držet nástroj včetně správného postavení rukou
- využívá základní úhozy tirando, nebo apoyando
- zvládá hru širokého dvojhlasu s využitím prázdných strun
- vytváří si správné návyky motoriky levé ruky
- orientuje se v krátkých jednohlasých hudebních útvarech a je schopen je zahrát z paměti
- vytváří si s pomocí doprovodu vyučujícího vlastní hudební představivost
- využívá dle svých schopností základních dynamických stupňů p, f

3. ročník

Žák:

- zvládá správné držení nástroje a postavení rukou
- používá při hře úhoz tirando i apoyando
- pravidelně střídá prsty pravé ruky p, i, m, (a)
- hraje stupnice v I. poloze dle svých možností
- zvládá základy rozloženého akordu
- zvládá široký dvojhlas
- je schopen se orientovat na hmatníku v I. poloze
- orientuje se v jednoduché jednohlasé skladbě a je schopen dle svých možností hrát z listu
- hraje z paměti elementární skladby
- umí zahrát zjednodušený akordický doprovod
- používá základní dynamické prostředky

4. ročník

Žák:

- dokáže si naladit kytaru pomocí ladičky
- pomocí prstových cvičení si vytváří představu kvalitního tónu
- je schopen ve skladbách kombinovat úhozy tirando a apoyando
- dokáže zahrát legato s použitím prázdných strun a tím upevňuje správnou motoriku levé ruky
- používá základní typy figur rozloženého akordu
- hraje stupnice přes dvě oktávy s využitím V. polohy
- hraje skladby různých stylových období
- je schopen doprovodit píseň dle základních akordických značek
- při hře používá dynamických prostředků crescendo a decrescendo a agogiky

5. ročník

Žák:

- rozvíjením synchronizované hry pravé a levé ruky dokáže kvalitněji interpretovat skladby
- je schopen rozlišovat kvalitu tónu na základě sluchové kontroly
- zvládá základy plynulé výměny poloh
- dokáže zahrát staccato a legato
- ve studovaných skladbách používá různé rytmické útvary

- v přednesových skladbách využívá základních kytarových rejstříků sul tasto, sul ponticello, sul ordinario a přirozených flažoletů
- dokáže vytvořit základní akordický doprovod s využitím kadence
- žák dokáže zahrát skladby z paměti

6. ročník

Žák:

- orientuje se na hmatníku ve vedlejších polohách
- umí zahrát typovou stupnici
- je schopen zahrát vícehlasou skladbu se správným vedením hlasů
- hrou technických cvičení si vytváří základní návyky hry barré a arpeggio
- při hře skladeb je schopen využít všech osvojených dynamických a agogických prostředků
- hraje podle základních kytarových značek s využitím základních rytmických doprovodů

7. ročník

Žák:

- zvládá hru apoyando a tirando, vícehlasou hru se zvýrazněním melodického hlasu, hru rozloženého akordu
- zvládá plynulé výměny poloh, legato sestupné a vzestupné
- precizní koordinací levé a pravé ruky dokáže vytvořit čistý a kvalitní tón
- sám si umí naladit nástroj
- orientuje se na hmatníku dle svých schopností
- je schopen hrát v tóninách s křížky i béčky
- je schopen porozumět a orientovat se v notovém zápisu skladeb různých stylových období a v rámci interpretace využít všech získaných dovedností
- dle svých schopností a žánrových preferencí dokáže hrát podle akordických značek s využitím různých rytmických figur
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- správně sedí a drží nástroj, včetně postavení rukou
- využívá základní úhozy tirando a apoyando
- zvládá vícehlasou hru pravé ruky
- orientuje se na hmatníku do 5. polohy
- rozlišuje základní dynamické stupně s využitím různých kytarových rejstříků
- dokáže doprovodit písně akordy a rytmickými figurami
- čte akordické značky

1. ročník

Žák:

- využívá technických dovedností získaných během studia na 1. stupni
- dokáže kombinovat úhozy tirando a apoyando
- je schopen použít jemnějších dynamických odstínů

- dokáže se orientovat v notovém zápisu (prima volta, seconda volta, coda, da capo)
- je schopen zahrát doprovod s využitím základní kadence
- dokáže si na základě předloženého notového materiálu vybrat skladbu dle vlastních představ

2. ročník

Žák:

- je schopen zahrát legato, staccato, glissando a vibrato
- při hře využívá různých tónových barev v rámci kytarových rejstříků a dynamických možností nástroje
- hraje z listu dle svých schopností
- je schopen v rámci doprovodu využít různých rytmických figur
- vybírá si skladby různých stylových období dle vlastního hudebního vkusu

3. ročník

Žák:

- dokáže dle svých schopností zahrát základní melodické ozdoby
- je schopen s využitím tónových barev, dynamiky a agogiky předepsaného hudebního frázování
- je schopen zahrát doprovod s využitím rozšířené kadence
- je schopen v rámci doprovodu využít kombinace různých rytmických figur
- dokáže se orientovat v notovém zápise pro více nástrojů
- dle svých schopností rozlišuje skladby různých stylových období a žánrů

4. ročník

Žák:

- dokáže zahrát arpeggio a rasgueado dle svých schopností
- je schopen hudebního frázování
- využívá při hře všechny dosud získané technické a výrazové prostředky
- schopen hudební spolupráce v rámci různých hudebních seskupení
- je schopen si sám vyhledat skladby na základě získaných hudebních znalostí a vlastního hudebního vkusu
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.20 Studijní zaměření: Hra na kytaru

Charakteristika

Studijní zaměření Hra na kytaru je rozděleno na hru na akustickou i elektrickou kytaru. Studium akustické kytary se soustřeďuje na doprovodnou funkci kytary při zpěvu i v kapele. Studium elektrické kytary je zaměřeno na sólovou i doprovodnou kytaru v rámci různých stylů a žánrů. Studium hry na elektrickou kytaru je podmíněno fyzickými dispozicemi žáka (zejména u mladších žáků). Kromě sólové hry se žáci věnují také komorní hře v rámci různých hudebních seskupení.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na kytaru		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednododinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky:

Žák:

- správně sedí a drží nástroj, včetně postavení pravé ruky
- zvládá jednohlasou hru palcem a prsty na prázdných strunách
- rozlišuje základní rytmické hodnoty deklamací textu – říkanek

Vyučovací předmět: Hra na kytaru

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- vytváří si správné návyky držení nástroje a postavení rukou
- ovládá základní popis nástroje
- je schopen hrát jednohlasou melodii v I. poloze (prsty, nebo trsátkem)
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu a základních rytmických útvarech
- je schopen dle akordických značek hrát hudební doprovod s využitím základních akordů

2. ročník

Žák:

- dokáže správně držet nástroj včetně správného postavení rukou
- vytváří si správné návyky motoriky levé i pravé ruky
- je schopen správně naladit nástroj pomocí ladičky
- při hře je schopen koordinace pravé a levé ruky
- vytváří si s pomocí doprovodu vyučujícího vlastní hudební představivost
- hraje stupnice (durové, pentatonické)

3. ročník

Žák:

- zvládá správné držení nástroje a postavení rukou
- je schopen dle studijního zaměření hrát ve vyšších polohách
- zvládá základy rozloženého akordu
- je schopen hrát s metronomem
- zvládá základní výrazové prostředky
- orientuje se v základních cvičebních návycích
- zvládá základy komorní hry

4. ročník

Žák:

- vytváří si představu čistého a kvalitního zvuku
- dokáže zahrát základní rytmické figury
- používá základní typy figur rozloženého akordu
- umí zahrát barré
- zvládá hru s využitím legata, staccata, glissanda a vibrata
- hraje mollové stupnice
- je schopen interpretovat skladby a písně různých nálad
- je schopen hrát z paměti

5. ročník

Žák:

- umí pracovat se zvukem
- zvládá základy plynulé výměny poloh
- hraje složitější rytmické figury
- hraje typové stupnice
- dokáže zahrát skladby a písně v rychlejším tempu
- používá základní prvky agogiky
- dokáže hrát z listu jednoduchý notový zápis

6. ročník

Žák:

- při hře skladeb je schopen využít všech osvojených dynamických a agogických prostředků
- zvládá hru melodických ozdob
- dokáže zahrát rytmické figury s využitím ztlumování strun
- umí zahrát přirozené flažolety
- zvládá základy improvizace

7. ročník

Žák:

- umí zahrát stupnice přes 3 oktávy
- hraje v rozsahu celého hmatníku
- při hře doprovodu využívá alternativních akordických hmatů
- je schopen zvolit adekvátní doprovod v rámci různých hudebních stylů a žánrů
- je schopen veřejného vystoupení

- je schopen hrát v různých komorních seskupeních
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- ovládá správné držení nástroje a postavení rukou
- orientuje se v 1.npoloze v rozsahu všech strun
- hraje základní a vedlejší akordy s využitím prázdných strun
- využívá základní rytmické figury doprovodu písní
- správně drží trsátka a hraje úhozem alternate picking

1. ročník

Žák:

- využívá technických dovedností získaných během studia na I. stupni
- je schopen kombinovat různé rytmické figury
- zná princip využití capodastru a dokáže jej aplikovat v praxi
- dokáže hrát v alternativním ladění
- na základě předloženého notového materiálu si dokáže sám vybrat skladbu dle svého vkusu a možností

2. ročník

Žák:

- orientuje se v základech hudební formy
- dokáže transponovat jednoduchý akordický doprovod
- umí analyzovat a hrát složitější akordy
- při improvizaci využívá akordy, stupnice a melodické ozdoby
- dokáže si sám najít a vybrat notový materiál dle svých hudebních preferencí

3. ročník

Žák:

- dokáže přetvořit doprovod s využitím jiných harmonických funkcí
- umí zahrát improvizovaný doprovod
- dokáže vytvořit vlastní rytmický doprovod
- je schopen společného frázování v rámci komorní hry

4. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny dosud získané technické a výrazové prostředky
- zná a využívá širokou škálu harmonických funkcí a akordických značek
- je schopen melodické i harmonické improvizace
- je schopen hudební spolupráce v rámci různých hudebních seskupení
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.21 Studijní zaměření: Tvořivá kytara

Charakteristika

Hlavním smyslem tohoto studijního zaměření je přestat se bát tvůrčím způsobům prostřednictvím hry na kytaru. Při elementárních kompozičních a improvizčních úkolech se postupně mladí kytaristé začínají orientovat na hmatníku, obohacují své hudební myšlení a získávají cenné zkušenosti s tím, jak bývá v praxi vytvářena hudba. Postupy jsou různorodé a vycházejí o osobnosti žáka. Jednotlivé úkoly přitažlivou a hravou formou nenásilně vedou děti k samostatnosti a rozvoji hudebnosti obecně. A to má pozitivní dopad i na interpretaci skladeb jiných autorů.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na kytaru		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1

Poznámky:

Výuka předmětu „Tvořivá kytara“ je realizována individuálně.

Vyučovací předmět: Tvořivá kytara

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník: Od prázdných strun k diatonickému jednohlasu

Žák:

- používá výrazové možnosti při hře na prázdných strunách
- reprodukuje jednoduché motivy střídající prázdné struny (hra na ozvěnu)
- zapíše prstové cvičení v jednohlase v sudém i lichém taktu
- využívá pentatoniku bez předznamenání na horních třech strunách
- využívá říkadel k tvorbě melodických a rytmických prvků

2. ročník: Od jednohlasu ke dvojhlasu s prázdnou strunou

Žák:

- rozpoznává motiv, předvětí a závětí v lidových písních (otázka – odpověď)
- využívá výrazové možnosti kytary i na basových strunách
- využívá rýmované básničky k tvorbě krátkých písní
- dokáže transponovat lidovou píseň
- reprodukuje krátký dvojhlas s prázdnou strunou (prodleva, ostinato)
- prokáže schopnost hrát z paměti

3. ročník: Od dvojhlasu k využití přirozených možností kytary

Žák:

- ovládá základní hudební názvosloví
- hudebně vyjádří různé nálady prostřednictvím tempa a dynamiky

(rychle, pomalu, silně, slabě)

- doprovází melodie na basových strunách (malá kadence)
- dokáže vytvořit krátkou mezihru nebo dohru k lidové písni
- využívá nástrojové barvy a efekty (sul tasto, sul ponticello, poklepy apod.)

4. ročník: Od různých stylů k vlastní improvizaci

Žák:

- zapíše do not jednoduchý melodický a rytmický diktát
- vytvoří a zapíše jednoduchý krátký dvojhlas
- využívá k vlastní tvorbě kytarové tóniny dur a moll
- využívá jednoduchých kytarových akordů
- využívá výrazové možnosti konsonancí a disonancí, pravidelného i nepravidelného rytmu
- předvede transpozice jednoduchého modelu do blízkých tónin

5. ročník: Od obecných postupů k vlastní originalitě

Žák:

- reprodukuje delší diatonické útvary a následně je analyzuje
- teoreticky i prakticky ovládá malé kadence v tóninách, ve kterých hraje své skladby
- využívá různé formy rozloženého akordu
- tvoří písně i instrumentální dvojhlas s jednoduchým kytarovým doprovodem
- improvizuje melodii i akordický doprovod
- používá akordické značky při doprovodu písní či tanců

6. ročník: Od analýzy skladeb ke znalosti hudební tektoniky

Žák:

- sluchově analyzuje intervaly, tóniny a akordy dur a moll
- analyzuje kytarové skladby na základě harmonických a melodických vztahů
- používá harmonické schéma písní a kratších kytarových skladeb k variacím a parafrázím
- poznává písně s využitím jednoduchých modulací
- harmonizuje lidové písně v dur i moll případně církevních tóninách
- pokusí se o instrumentaci kytarové skladby pro jiné nástroje

7. ročník: Od nabytých zkušeností k absolventské práci

Žák:

- využívá rytmické figury, používá vedlejší stupně, případně mimotonální dominanty, chromatickou terciovou příbuznost
- zahraje podle značek různé stylizace doprovodu
- používá ve své tvorbě stylotvorné prvky různých historických epoch
- vyhledává a inspirovan se dalšími možnými kontrasty v hudbě (homofonní – polyfonní, tonální – atonální hudbě apod.)
- v improvizaci využívá vyšších poloh kytary a rychlejšího tempa
- analyzuje vlastní absolventskou práci

II. stupeň:

1. ročník: Od kytary k dalším hudebním nástrojům

Žák:

- rozvine schopnosti variačního obohacování motivů a témat v různých polohách kytary
- při improvizaci na kytaru v různých hudebních stylech využívá kytarové tóniny, různé polohy nástroje, výrazové odstínění
- komponuje kytarové i vokální skladby s využitím literární složky převzaté nebo vlastní
- analyzuje kratší skladby různých hudebních epoch
- prakticky zvládá instrumentaci zejména vlastních skladeb (jejich seskupení podle hudebního obsahu nebo kompozičního záměru)
- zvládá dle možností základy práce notačního programu

2. ročník: Od kratších skladeb k rozsáhlejším dílům

Žák:

- improvizuje v delších plochách s představou gradace, kulminace i kontrastu na základě předem vytvořeného schématu
- improvizuje ve dvojici v různých hudebních stylech
- komponuje rozsáhlejší hudební skladby
- používá základních znalostí tektoniky, kontrapunktu a harmonie při tvorbě větších hudebních ploch
- předvede teoretickou i praktickou orientaci v základech analýzy skladeb různých historických epoch
- prakticky instrumentuje vlastní skladby přiměřeným počtem nástrojů podle hudebního obsahu skladby a autorského záměru
- používá podle možností notační programy

3. ročník: Od partitury k její realizaci

Žák:

- improvizuje sólově, ve dvojici i ve skupině
- komponuje přiměřeně rozsáhlejší skladby instrumentální a vokální, kde využívá kombinací obou těchto složek
- ve své tvorbě využívá rostoucích znalostí a praktických zkušeností z harmonie, kontrapunktu a forem
- instrumentuje pro větší vokálně-instrumentální hudební soubory, dokáže pro jejich členy rozepsat party
- využívá notačních programů ve své autorské tvorbě a také v instrumentálních, včetně rozpisu partů pro interprety

4. ročník: Od improvizace ke kompozici

Žák:

- improvizuje na různá témata, v různých tóninách sólově i v souborech, bezpečně ovládá improvizaci podle akordických značek
- zkomponuje přiměřeně rozsáhlou a obsahově závažnou absolventskou práci
- analyzuje vlastní absolventskou práci
- připraví pomocí notačních programů party pro interprety své skladby
- podílí se s využitím svých schopností na nastudování své absolventské skladby

5.22 Studijní zaměření: Hra na basovou kytaru

Charakteristika

Studijní zaměření Hra na basovou kytaru připravuje žáky na hru v hudebních seskupeních různých stylů a žánrů. Zaměřuje se nejen na doprovodnou, ale také sólovou funkci basové kytary. Kromě sólové hry se žáci věnují také komorní hře v rámci různých hudebních seskupení. Studium hry na basovou kytaru je podmíněno fyzickými dispozicemi žáka (zejména u mladších žáků).

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na basovou kytaru		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Vyučovací předmět: Hra na basovou kytaru

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- vytváří si správné návyky držení nástroje
- při hře využívá střídání prstů i, m
- ovládá základní popis nástroje
- orientuje se v basovém klíči
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu a základních rytmických útvarech
- je schopen hrát hudební doprovod na prázdných strunách
- umí tlumit přeznávající struny

2. ročník

Žák:

- dokáže správně držet nástroj včetně správného postavení rukou
- vytváří si správné návyky motoriky levé ruky
- je schopen správně naladit nástroj
- při hře je schopen koordinace pravé a levé ruky
- zná funkci doprovodné basové kytary

- ovládá zúžený prstoklad levé ruky
- orientuje se v rámci půlpolohy a I. polohy
- dokáže zahrát základní rytmické modely

3. ročník

Žák:

- zvládá správné držení nástroje a postavení rukou
- pravidelně střídá prsty pravé ruky i, m
- zvládá hru levé ruky do II. polohy
- dokáže zahrát jednoduchý basový doprovod s využitím levé ruky
- je schopen hrát s metronomem
- zvládá základní výrazové prostředky (staccato, legato)
- osvojuje si základní cvičební návyky
- zvládá základy komorní hry

4. ročník

Žák:

- vytváří si představu kvalitního tónu
- hraje v rozšířeném prstokladu
- orientuje se a hraje na hmatníku do III. polohy
- dokáže zahrát diatonické stupnice v rámci 1 oktávy
- dokáže zahrát náročnější rytmické modely
- ovládá nastavení zvuku basové aparatury
- zvládá základy walking bass

5. ročník

Žák:

- umí pracovat s tónem
- zvládá základy plynulé výměny poloh
- zvládá základní dynamickou škálu
- používá základní prvky agogiky
- je schopen hrát z paměti
- zná intervalové uspořádání hmatníku
- dokáže hrát z listu jednoduchý notový zápis

6. ročník

Žák:

- při hře skladeb je schopen využít všech osvojených dynamických a agogických prostředků
- hraje podle základních kytarových značek s využitím základních rytmických modelů
- zvládá hru rozložených akordů
- orientuje se a hraje na hmatníku do V. polohy
- zvládá základy improvizace

7. ročník

Žák:

- umí zahrát stupnice přes 2 oktávy
- orientuje se a hraje na hmatníku do VII. polohy
- je schopen zvolit adekvátní basový doprovod v rámci různých hudebních stylů a žánrů
- umí vytvořit přirozené flažolety
- dle svých schopností a žánrových preferencí dokáže hrát podle akordických značek s využitím různých rytmických modelů
- je schopen veřejného absolventského vystoupení
- žák je schopen hrát v různých hudebních seskupeních
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- zná základy držení nástroje a postavení rukou
- ovládá základní manipulaci s kytarou a jejím příslušenstvím – kombo, kabel, ekvalizér
- orientuje se na hmatníku v rámci základní polohy
- ovládá základy hry pravé i levé ruky
- zná základní rytmické útvary

1. ročník

Žák:

- využívá technických dovedností získaných během studia na I. stupni
- je schopen použít jemnějších dynamických odstínů
- zvládá obtížnější rytmické modely
- umí využívat tzv. death notes (mrtvé noty)
- zvládá základy slapové techniky (hra palcem)
- dokáže si na základě předloženého notového materiálu vybrat skladbu dle vlastních představ
- orientuje se v rozsahu celého hmatníku

2. ročník

Žák:

- je schopen zahrát glissando, vibrato, portamento
- orientuje se v základních hudebních formách
- ovládá slapovou techniku levé ruky
- dokáže tvořit tón v rozsahu hry nad hmatníkem a u kobyly
- dokáže transkribovat jednoduchou basovou linku z nahrávky
- orientuje se prakticky v údržbě a seřízení nástroje

3. ročník

Žák:

- zvládá slapovou techniku pravé i levé ruky
- ovládá stupnice kvart-kvintového kruhu

- umí doprovázet evergreeny rozloženými akordy nebo walking bass
- umí tvořit improvizovaný doprovod
- umí tvořit basovou figuru ve spolupráci s bubeníkem
- je schopen v rámci frázování spolupracovat s bubeníkem

4. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny dosud získané technické a výrazové prostředky
- ovládá základy tappingové techniky
- zvládá akordickou hru
- je schopen sólové hry s doprovodem i samostatně
- schopen hudební spolupráce v rámci různých hudebních seskupení
- umí hrát v alternativním ladění
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.23 Studijní zaměření: Hra na harfu

Charakteristika

Naše škola, jako jedna z mála, je vybavena velmi kvalitní pedálovou harfou. Výuka je určena dětem od 7 let. Studium je podmíněno fyzickými dispozicemi žáka. Tento strunný hudební nástroj má využití jak ve hře sólové, tak i komorní. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na harfu		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
1Povinně volitelný předmět	Komorní hra Hra v souboru Improvizace Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
					1	1	1	1	1	1	1	1
					1	1	1	1	1	1	1	1
					1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky:

Žák:

- vyjmenuje části nástroje
- umí za nástroj usednout a regulovat posed
- zná pořadí tónu, orientuje se v harfovém ostrunění, rozpozná červené a modré struny

- zvládá elementární zvukovou improvizaci ve vysoké i hluboké poloze
- je schopen druhými prsty rytmicky deklamovat říkadlo

Vyučovací předmět: Hra na harfu

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- zvládá základy techniky hry na nástroj, správný posed a držení nástroje, hraje uvolněnou rukou, orientuje se v systému harfového ostrunění
- osvojuje si správné návyky vedoucí k vytvoření znělého tónu
- zvládá hru jednoduchých skladeb za použití tří prstů každé ruky (převažují rozklady akordů)

2. ročník

Žák:

- hraje skladby za použití čtyř prstů, v nichž převažují rozklady akordů (ob strunu)
- rozumí notaci v basovém klíči
- dle svých možností je schopen zahrát skladby kladoucí nároky na rozdílnou koordinaci rukou
- orientuje se v umístění harfových pedálů a umí při hře jeden pedál používat

3. ročník

Žák:

- svou technickou stránku rozvíjí při hře sekundových postupů, odstraňuje nežádoucí pazvuky
- je schopen hrát levou rukou v oktávě malé a velké, uvědomuje si odlišnou menzuru strun
- dle svých možností se seznamuje s používáním dvou pedálů současně

4. ročník

Žák:

- zdokonaluje své správné technické návyky, zvládá hru stupnic a tvořením harfových vkladů a prstokladů, používá techniku tlumení přeznívajících tónů
- ovládá elementární techniku hry arpeggio a hru v oktávách, techniku klouzání, glissanda od konkrétních tónů
- je schopen kromě tzv. terasovité dynamiky používat i plynulé dynamické přechody, vhodným rozložením tónové síly umí vyklenout frázi v souladu s konvencemi určitého stylového období

5. ročník

Žák:

- rozumí melodickým ozdobám, ovládá metodicky správný nácvik trylků
- dle svých možností ovládá hru s nadstavovanými akordy, takto umí zahrát dominantní septakord a všechny jeho obraty v rozsahu celé harfy
- zvládá techniku flažoletů a některými progresivními způsoby hry používaných v soudobé tvorbě (včetně jejich notace)

- uvědomělým používáním výrazových prostředků dokáže postihnout kontrastní části ve skladbě (např. ABA), tříbí svůj smysl pro hudební formu

6. ročník

Žák:

- dle svých dispozic zrychluje techniku hry a podkladů, používá více pedálů současně, ovládá hru mollových stupnic vzhledem ke specifickým harfové pedalizace, zdokonaluje svou hru ve vysokých polohách
- dle svých dosavadních zkušeností se seznamuje s hrou z listu jednoduchých skladeb, vštěpuje si metodické základy efektivního nácviku nenáročné skladby, uvědomuje si zlozvyky, kterých se při studiu dopouští a snaží se je eliminovat
- ze dvou variant prstokladů si dokáže vybrat takovou, která lépe odpovídá anatomickým možnostem jeho ruky s ohledem na správné frázování skladby

7. ročník

Žák:

- ovládá základy enharmonické pedalizace, dokáže je tvůrčím způsobem dle svých potřeb účelně transformovat i do skladeb, ve kterých původně enharmonická záměna naznačena není
- zvládá rozdílnou koordinaci rukou, např. hra rytmů 2:3
- z akordické faktury skladby dokáže pomocí vhodných technických postupů akcentovat její latentní melodickou linku
- dokáže koncentrovaně interpretovat dvě kontrastní skladby za sebou
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- dokáže při hře používat jeden a více pedálů bez nežádoucích zvuků
- hraje zcela uvolněnou rukou
- dokáže rozlišit hlavní melodii skladby
- umí efektivně cvičit těžší pasáže skladby

1. ročník:

Žák:

- je schopen vybrat si sám skladbu k nastudování – adekvátní svým schopnostem
- zvládá při hře náročnější pasáže
- zná problematiku historicky poučené interpretace
- zná problematiku transkripce, dokáže klavírní part přizpůsobit zákonitostem hry na harfu

2. ročník

Žák:

- zahraje doprovod sólového nástroje podle akordových značek i podle přesného zápisu
- umí navrhnout účelnou předehru, mezihru a dohru

- je schopen zahrát doprovod jednoduché skladby z listu dle její latentní harmonie
- při hře uvědoměle užívá glissando a nastavení pedálů v pentatonice

3. ročník

Žák:

- aktivně se podílí na stavbě a řazení svého repertoáru
- je schopen dlouhodobě si ve svém repertoáru udržovat skladbu, a i s časovým odstupem ji systematicky zdokonalovat ve všech směrech

4. ročník

Žák:

- v plné míře ovládá obsluhu a údržbu nástroje
- hraje i skladbu soudobou a využívá podladění nástroje, hru na nástroj jinými předměty, kombinace melodické stránky a rytmu
- interpretuje tři až čtyři kontrastní skladby za sebou
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.24 Studijní zaměření: Hra na cimbál

Charakteristika

Cimbál, jakožto vícehlasý nástroj, plní v hudebním životě funkci jak samostatného sólového nástroje, tak nástroje doprovodného a souborového. Výuka hry, koncipovaná na nových principech, dává žákům odborné vzdělání, které jim umožňuje uplatnit se v amatérské i profesionální činnosti. Žáci jsou obeznámeni s různými styly a žánry, což přispívá k jejich rychlejšímu vývoji a k obohacení uměleckého rozhledu. Kromě výuky hry na nástroj má žák možnost získat i další informace a dovednosti, jako je obalování paliček, údržba nástroje a jeho ladění. V průběhu studia se žáci prezentují na školních i mimoškolních koncertech, soutěžích, setkání cimbalistů a cimbálových kurzech. V případě zájmu, lze žáka připravit na vyšší uměleckou školu.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na cimbál		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra v souboru				1	1	1	1	1	1	1	1
	Cimbálová muzika				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Školní výstupy přípravné nástrojové výuky:

Žák:

- správně sedí u nástroje
- správně drží paličku v pravé i levé ruce
- umí zahrát jednoduché lidové písně
- hraje oběma rukama střídavě i současně

Plnění školních výstupů v přípravném studiu je závislé na věku, schopnostech žáka a délce studia.

Vyučovací předmět: Hra na cimbál

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- ovládá správné držení paliček a sezení u nástroje
- umí dva základní typy úhozů: uvolněný a pevný
- zvládá hru pravou a levou rukou zvlášť
- orientuje se v cimbále v rozsahu od g po c₃
- hraje vybrané dur stupnice podle svých možností, malý akordický rozklad
- umí zahrát jednoduché cvičení v G klíči
- umí zahrát jednoduchou píseň, cvičení z paměti

2. ročník

Žák:

- kontroluje správné sezení u nástroje, držení paliček
- umí hrát levou i pravou rukou zvlášť i dohromady
- zvládá typy úhozů: pevný, uvolněný, dublovaný
- umí pedalizační výměny
- hraje durové stupnice, akordický rozklad, obraty podle svých možností a schopností
- zvládá základní dynamiku
- ovládá jednoduchý dvojhlas
- umí jednoduchou jednohlasou či dvojhlasou skladbu z paměti
- umí základní akordický doprovod

3. ročník

Žák:

- využívá osvojené základní návyky
- umí dublovaný úhoz a legato
- ovládá hru tremola
- umí hrát trojitě arpeggio
- dovede hrát v rozsahu c až c₃
- zvládá pedalizační cvičení
- hraje vybrané dur a moll stupnice dle vlastních možností
- využívá dynamické prostředky (p, mf, f, crescendo, decrescendo)
- umí hrát v notovém zápise v G i F klíči

4. ročník

Žák:

- umí vybrané dur a moll stupnice v rozsahu celého nástroje
- je schopen hrát akordy s obraty, tercie v rámci stupnice, arpeggio, staccato
- dokáže kontrolovat vyrovnanost úhozu
- umí hrát v různosměrném dvojhlase
- umí doprovodit lidovou píseň jednoduchou harmonií
- je schopen hrát s jinými nástroji
- hraje skladby dle svých možností z paměti

5. ročník

Žák:

- umí stupnice dur a moll v celém rozsahu nástroje
- umí tříhlasé akordy, rozložené akordy s obraty, tercie
- je schopen hrát velký rozklad akordu a harmonickou kadenci
- dokáže hrát skladby různých stylových období z paměti

6. ročník

Žák:

- ovládá stupnice dur, moll i chromatickou
- umí sekvence, rytmické varianty
- umí pracovat s tónem, dynamikou a barvou tónu
- dokáže transponovat jednoduché cvičení, lidové písně
- hraje skladby různých stylových období

7. ročník

Žák:

- umí řešit základní problémy nástrojové hry (paličkoklad, frázování, pedalizace)
- ovládá dynamiku, tempové rozlišení, frázování, agogiku
- umí sám nastudovat hru přiměřeně svým dovednostem
- dokáže hrát skladby různých stylů a žánrů
- umí transponovat doprovod k lidové písni
- dokáže hrát v komorních souborech
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- umí popsat části nástroje
- správně sedí u nástroje a správně drží paličky
- ovládá paličkoklad, pedalizaci, tremolo, arpeggio
- vysvětlí notový zápis skladby, kterou hraje
- vytvoří elementární doprovod

1. ročník

Žák:

- je schopen sluchové sebekontroly
- zvládá rychlá tempa, dynamiku, pedalizaci
- dokáže hrát z listu podle svých schopností a možností
- orientuje se v notovém zápise
- zvládá hru náročnějších skladeb podle svých možností
- je schopen využít získaných dovedností a rozlišit hlavní zásady při interpretaci různých stylů

2. ročník

Žák:

- umí dynamiku, tempové rozlišení
- ovládá různé druhy pedalizace
- je schopen při interpretaci skladeb různých stylů porovnat kvalitu tónu, dynamiku a barevné možnosti nástroje
- interpretuje alespoň dvě přiměřeně obtížné skladby stylových období z paměti
- zná základní informace o vývoji cimbálu

3. ročník

Žák:

- zvládá kombinaci pizzicato a úhozu, flažolety, tremolo
- umí hrát s doprovodem
- sám umí řešit paličkoklad, výrazové prostředky
- umí sám pracovat s kvalitou a barvou tónu
- je schopen využít získaných dovedností a rozlišit hlavní zásady při interpretaci skladeb různých stylů
- umí hrát náročnější skladby

4. ročník

Žák:

- zvládá různé druhy úhozu
- využívá svých dovedností k samostatnému výběru skladeb
- samostatně přistupuje k práci na interpretaci – agogika, dynamika, kvalita tónu
- rozlišuje zásady artikulace při interpretaci skladeb různých stylů
- umí sám řešit paličkoklad
- interpretuje alespoň dvě přiměřeně obtížné skladby různých stylů z paměti
- pomocí technických cvičení nalézá řešení technických problémů ve skladbách
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.25 Studijní zaměření: Pěvecká hlasová výchova

Charakteristika

Lidský hlas je nejdokonalejším hudebním nástrojem. Samotný zpěv přináší nejen umělecký zážitek, ale má i terapeutickou funkci.

Během studia se žáci mohou zapojit do sborové výuky, zpívání v menší skupině i v hudecké a cimbálové muzice. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

		I. stupeň							II. stupeň			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Pěvecká hlasová výchova		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Povinně volitelný předmět	Komorní zpěv					1	1	1	1	1	1	1
	Improvizace					1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv					1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Hudební nauka								1			

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Školní výstupy povinně volitelných předmětů jsou uvedeny v kapitole 5.27. Žák si na doporučení učitele zvolí minimálně 1 předmět a výuka probíhá minimálně 1x týdně v jednorodinové dotaci. Tyto předměty mohou navštěvovat i žáci nižších ročníků.

Volitelný předmět hudební nauka se ve II. stupni týká převážně žáků, kteří se připravují na studium vyšší umělecké školy.

Školní výstupy přípravy k pěvecké hlasové výchově:

Žák:

- ovládá brumendo
- ovládá jednoduchá intonační cvičení
- správně artikuluje
- správně při zpěvu stojí
- zazpívá píseň z paměti

Vyučovací předmět: Pěvecká hlasová výchova

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- ovládá správné držení těla a klidné dýchání
- ovládá nasazení čistého tónu a správně artikuluje
- dokáže čistě intonovat
- zpívá s doprovodem klavíru
- rozumí obsahu textu lidové a umělé písně odpovídající jeho věku

2. ročník

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti
- zdokonaluje technické prvky
- dokáže používat hlas v celém svém rozsahu
- rozlišuje základní dynamiku
- má povědomí o legatovém zpěvu

- zpívá lidové a umělé písně odpovídající jeho schopnostem a věku

3. ročník

Žák:

- zná základní návyky, dovednosti a základní technické prvky, ve kterých se dále zdokonaluje
- zpívá v celém svém rozsahu
- ovládá zpěv v legátu
- rozlišuje základní dynamiku a agogiku
- zpívá lidové a umělé písně odpovídající jeho schopnostem a věku

4. ročník

Žák:

- zdokonaluje své základní návyky a technické prvky
- používá hlas v celém svém rozsahu
- rozlišuje dynamiku a agogiku
- má povědomí o legatovém zpěvu
- zpívá lidové a umělé písně
- seznamuje se s vícehlasým zpěvem
- dokáže porozumět textu
- zpívá s doprovodem

5. ročník

Žák:

- ovládá správné držení těla
- zdokonaluje správné pěvecké dýchání
- používá hlas v celém svém rozsahu
- rozlišuje dynamiku a agogiku
- dokáže zpívat jednoduché vícehlasé skladby
- zpívá s doprovodem

6. ročník

Žák:

- ovládá základy dechové techniky
- používá celý svůj hlasový rozsah
- zdokonaluje svůj projev, hudební frázování a kantilénu
- učí se volit adekvátní výrazové prostředky
- zpívá vícehlasé skladby

7. ročník

Žák:

- zvládá základy dechové techniky a měkké nasazení tónu
- používá rozšířený hlasový rozsah
- zpívá kultivovaně
- má cit pro hudební frázi a kantilénu
- dokáže použít výrazové prostředky vhodné pro vybranou skladbu
- zpívá vícehlasé skladby

- uplatňuje zásady hlasové hygieny
- komplexně je připraven na absolventský výkon

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- předvede správný postoj a držení těla
- zpívá ve svém přirozeném rozsahu
- správně artikuluje
- ovládá základy pěveckého dechu
- zazpívá skladbu z paměti

1. ročník

Žák:

- ovládá základy dechové techniky, artikulace a hlasové kultury
- používá rozšířený hlasový rozsah a podle svých možností vyrovnává hlasové rejstříky
- má smysl pro kultivovaný projev
- orientuje se v notovém zápise
- volí adekvátní výrazové prostředky

2. ročník

Žák:

- ovládá základy dechové techniky a pěvecké artikulace
- používá celý hlasový rozsah a vyrovnává hlasové rejstříky
- dokáže používat výrazové prostředky
- zvládá vícehlasý zpěv
- zvládá pěveckou kantilénu a má cit pro hudební frázi

3. ročník

Žák:

- zvládá dechovou techniku a artikulaci
- zpívá v celém rozsahu hlasu
- používá dynamiku a agogiku
- používá výrazové prostředky
- orientuje se v notovém zápise

4. ročník

Žák:

- ovládá správné pěvecké dýchání
- zpívá v celém svém hlasovém rozsahu
- zvládá a používá pěveckou kantilénu
- dokáže se orientovat v hudebním zápise i textu
- používá výrazové prostředky s ohledem na charakter skladby
- ovládá vícehlasý zpěv
- komplexně je připraven na absolventský výkon

5.26 Studijní zaměření: Skladba

Charakteristika

Skladba je velice specifický předmět hudebního oboru, ve kterém žáci uplatňují a rozvíjejí své tvůrčí, hudební aktivity, učí se různým způsobům skladatelské práce a za pomoci vlastních improvizčních, pěveckých a nástrojových schopností a dovedností tvoří vlastní skladby pro různá pěvecká a instrumentální seskupení. V případě zájmu o další umělecké studium lze žáka připravit k talentovým zkouškám.

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Skladba	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1,5	1,5	1,5	1,5	1	1	1	1

Poznámky:

Školní výstupy povinného předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v kapitole 5.26.

Výuka je realizovaná individuálně nebo ve skupině dvou až čtyř žáků.

Vyučovací předmět: Skladba

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník – cesta malých motivků, nápěvů a forem

Žák:

- uplatňuje výrazové možnosti vysokých a nízkých poloh nástroje a hlasu
- hudebně vyjadřuje různé nálady (vesele, smutně, vznešeně...)
- zapisuje melodické linky v jednohlase v sudém i lichém taktu
- reprodukuje jednoduché motivy a melodie
- využívá pentatoniku a dur – mollový systém s menším počtem předznamenání (malé kadence)

2. ročník – cesta od nápěvků k motivům

Žák:

- nachází výrazové efekty samotných intervalů a tónových řad
- hudebně vyjadřuje pocity a jejich proměny v čase (pohádky, příběhy)
- zapisuje dvojhlase melodie v malé písňové formě
- analyzuje delší rytmické a melodické útvary a následně je reprodukuje
- využívá tóniny dur a moll s větším počtem předznamenání, inspiruje se celotónovou řadou

3. ročník – cesta od motivů k tématům

Žák:

- využívá nezvyklé nástrojové barvy a efekty
- hudebně vyjadřuje mimo hudební zážitky (výtvarné a literární předlohy)
- zapisuje skladby s různou instrumentací v kratších formách (malá písňová formy, malé rondo, variace)
- rozvine schopnosti dialogu a variačního obohacování motivů a témat

- využívá dalších tónin dur a moll (rozšířená kadence), inspiruje se chromatickou řadou

4. ročník – cesta kontrastních témat

Žák:

- tvoří malé suity kontrastních tanců, používá vedlejší stupně, případně mimo tonální dominanty
- obohacuje se různými motivy a tématy známějších skladeb k vytváření charakteristických nálad a citů
- improvizuje v hudebních plochách s využitím kontrastů tempa, dynamiky, barvy
- používá akordické značky při doprovodu písní či tanců
- instrumentuje skladby pro dva libovolné nástroje nebo dětský hlas s doprovodem

5. ročník – cesta oblastí hlavních a vedlejších témat

Žák:

- tvoří skladby nebo písně s využitím period a jednoduchých modulací
- ve své tvorbě užívá hudební anagramy a symboly
- improvizuje s plynulým růstem dynamiky a tempa i s využitím dramatičnosti kontrastních poloh
- hraje podle značek různé stylizace doprovodu, zapisuje skladby s různou instrumentací
- instrumentuje skladby pro tři nástroje nebo dětský sbor

6. ročník – cesta k analýze skladeb

Žák:

- tvoří neperiodické věty v rozšířené tonalitě s využitím různých druhů práce s tématem
- používá harmonický plán písní a kratších skladeb k variacím a parafrázím
- improvizuje v delších plochách s představou kulminace, gradace i kontrastu na základě předem vytvořeného schématu
- analyzuje hudební plochy na základě poznání harmonických vztahů a forem i jejich emotivního významu
- instrumentuje pro kvartet nebo čtyřhlasý sbor

7. ročník – cesta k absolventské práci

Žák:

- tvoří ve větších hudebních formách (sonáta, písňový cyklus, vokálně – instrumentální dílo)
- svou tvorbu obohacuje stylovými prvky různých epoch
- inspiruje se dalšími možnými kontrasty v hudbě (homofonní – polyfonní, tonální – atonální, akustická – elektronická atd.)
- analyzuje vlastní absolventskou práci
- instrumentuje pro malý orchestr

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- zvládá učivo HN I. stupně – notopis, čtení a psaní not v houslovém a basové klíči, intervaly, stupnice a akordy s jejich obraty
- v improvizaci rozšiřuje stylovou orientaci
- umí vytvořit jednoduchou melodii s harmonickým doprovodem
- dokáže vytvořit jednoduchý dvojhlas
- bezpečně se orientuje v tonalitě dur a moll

1. ročník – cesta malých nápěvků a forem

Žák:

- umí se pomoci improvizace orientovat v různých hudebních stylech a tóninách
- dokáže komponovat vlastní kratší dílko instrumentální i vokální
- ve své tvorbě prakticky využívá základů tektoniky a komponuje v malých i velkých formách
- zvládá základy vokálního a instrumentálního kontrapunktu

2. ročník – cesta od nápěvků k tématům

Žák:

- umí improvizovat ve dvojici v různých hudebních stylech
- dokáže komponovat přiměřeně rozsáhlejší hudební dílko instrumentální i vokální
- ve své tvorbě prakticky využívá formy písňové, variační nebo rondové
- umí používat podle možností notační programy

3. ročník – cesta kontrastních témat

Žák:

- umí improvizovat sólově, ve dvojici i ve skupině v různých stylech a tóninách
- dokáže komponovat přiměřeně rozsáhlejší skladby, kde využívá propojení obou složek (instrumentální, vokální)
- využívá tónové řady – série – a při tvorbě hudebních ploch využívá rostoucích znalostí a zkušeností harmonie, kontrapunktu a forem
- analyzuje přiměřeně rozsáhlejší skladby

4. ročník – cesta k absolventské práci

Žák:

- zdařile improvizuje na různá témata
- dokáže komponovat obsáhlou absolventskou práci
- analyzuje vlastní absolventskou práci
- dokáže se podle svých schopností podílet při nastudování své absolventské práce

5.27 Vyučovací předmět: Hudební nauka

Charakteristika

Předmět hudební nauka rozvíjí vokální, rytmické, hudebně – pohybové a poslechové činnosti. Vede k osvojení teoretických znalostí, které pomohou žákovi při interpretaci hudby dle svého zájmu a zaměření. Přispějí a aktivnímu vnímání hudby. Hudební nauce předchází přípravná hudební výchova – PHV, která je určena žákům od 5 let. Naše škola velmi úzce spolupracuje s JKGO, přičemž studenti svými absolventskými výstupy přispívají k pestřejší a zajímavější výuce. Výuka je kolektivní.

Školní výstupy PHV jsou uvedeny v kapitole 5.2

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- zapíše noty stupnice C dur do notové osnovy
- zvládá jednoduché rytmy v sudých taktech
- zná vlastnosti tónů
- pozná rozdíl mezi jedním a dvěma tóny

2. ročník

Žák:

- pojmenuje tóny ve dvou čárkované oktávě
- rozezná hru legato a staccato sluchově i při zápisu
- zná základní tempová označení a dynamická znaménka
- vyjmenuje základní intervaly

3. ročník

Žák:

- pojmenuje noty v jedno čárkované a dvou čárkované oktávě
- pozná rozdíl mezi dur a moll akordem
- zvládne vytleskat triolu a synkopu
- vyjmenuje základní intervaly a rozdělí je na čisté a velké

4. ročník

Žák:

- pojmenuje noty v malé, jednočárkované a dvoučárkované oktávě
- vyjmenuje základní intervaly a rozdělí je na čisté, velké a malé
- vytleská složitější rytmy
- rozezná rozdíl mezi dvěma až třemi tóny sluchově i při zápisu

5. ročník

Žák:

- dovede aplikovat nabyté vědomosti z předchozích ročníků
- pojmenuje noty v houslovém i basovém klíči
- zná nejznámější české hudební skladatele
- určí základní harmonické funkce

6. ročník

Žák:

- znalosti přiměřeně aplikuje v návaznosti na nové poznatky
- uplatňuje je při vlastní tvorbě
- znalosti intervalů využívá ke stavbě vlastních myšlenek
- znalostí a procvičováním rytmických vět zdokonaluje své rytmické cítění a dokáže je používat v rytmických variacích vlastní tvorby
- znalosti kvintakordů a jejich obrátů aplikuje při výstavbě harmonických vět vlastní tvorby a také při improvizaci nebo zápisech doprovodů vokálních skladeb
- znalostí malé písňové formy a malých variací využívá pro formální zpracování vlastních skladeb
- sluchově analyzuje a intonuje intervaly základní, durové a mollové stupnice a kvintakordy
- zvládá základy instrumentace a interpretační možnosti hudebních nástrojů

7. ročník

Žák:

- získané hudebně-teoretické znalosti přiměřeně aplikuje při tvorbě vlastní absolventské kompozice
- znalostí všech druhů intervalů obohacuje melodickou stavbu vlastních témat
- znalostí a procvičováním složitějších rytmických vět obohacuje svou tvorbu originálními vlastními rytmickými variacemi
- znalostí všech druhů kvintakordů, jejich obrátů a dominantních septakordů obohacuje harmonickou stavbu vlastních skladeb
- ovládá harmonické kadence při stavbě vlastní kompozice i při improvizaci
- znalostí malých i velkých forem písňových, rondových i sonátových užívá ve vlastní tvorbě
- sluchově analyzuje a intonuje intervaly základní a odvozené, stupnice staré, moderní a zvláštní a všechny druhy kvintakordů s obraty a dominantní septakord
- zvládá přiměřené instrumentace vlastních skladeb s ohledem na interpretační možnosti nástrojů
- akceptuje přiměřené požadavky vokální instrumentace

II. stupeň:

Školní výstupy přípravného studia:

Žák:

- dovede zapsat a čte noty
- čte durové a mollové stupnice
- rozpozná dynamická, tempová a výrazová názvosloví
- intonuje ve své hlasové poloze
- zazpívá jednoduchou lidovou píseň
- zvládá orientaci v periodizaci dějin
- dokáže vlastními slovy charakterizovat hudbu, kterou interpretuje nebo tvoří

1. ročník

Žák:

- ovládá pojmy základního i rozšířeného hudebního názvosloví
- dovede zapsat noty v houslovém i basovém klíči ve všech oktávách tónové soustavy
- tvoří a určuje intervaly
- zapíše a pozná dur i moll stupnice se vším předznamenáním
- rozezná všechny 4 druhy kvintakordů s jejich obraty, umí je tvořit a zapisovat
- intonuje a sluchově analyzuje tóny ve své poloze, z vysokých a nízkých poloh je převádí do své polohy
- zazpívá lidové písně
- dokáže zopakovat a dokončit melodické věty
- intonuje a sluchově analyzuje intervaly
- intonuje a sluchově analyzuje všechny druhy akordů a jejich obraty
- ovládá periodizaci hudebních dějin
- rozeznává stěžejní díla světových a českých hudebních skladatelů
- dokáže vlastními slovy charakterizovat hudbu, kterou sám interpretuje nebo tvoří

2. ročník

Žák:

- ovládá základní pojmy hudebního názvosloví
- zvládá základní principy enharmonické záměny
- bezpečně zvládá zápis not zejména v aplikaci na vlastní tvorbu
- znalostí intervalů základních a jednoduše alterovaných využívá zejména při tvorbě melodií a motivické práce ve vlastních kompozicích
- při vytváření vlastního tematického hudebního materiálu dokáže využít znalostí dalšího studia stupnic nejen moderních, ale i starých – církevních
- ovládá stavbu kvintakordů, jejich obrátů a základních septakordů, a to zejména v aplikaci při tvorbě harmonických kadencí ve vlastní tvorbě
- aplikuje poznatky malých hudebních forem písňových a variačních ve vlastní tvorbě
- poznatky o interpretačních možnostech hudebních nástrojů přiměřeně využívá při instrumentaci vlastních skladeb
- sluchově analyzuje a reprodukuje melodie, rytmus a harmonie skladeb, zejména vlastních a dokáže je improvizálně rozvíjet
- dokáže vlastními slovy charakterizovat hudbu, kterou tvoří nebo také interpretuje

3. ročník

Žák:

- dokáže aplikovat poznatky předchozího studia zejména ve vlastní tvorbě a improvizaci
- bezpečně ovládá a používá zásady enharmonické záměny a proměny
- zapisuje melodické, rytmické a harmonické věty s odkazem na hudební představivost
- dokáže využít dalších znalostí stupnic smíšených a zvláštních k obohacení vlastního tematického potenciálu
- akordicky obohacuje svou tvorbu originálně vystavěnými harmonickými kadencemi
- používá velkých hudebních forem písňových, rondových i sonátových
- sluchově analyzuje, reprodukuje a improvizálně rozvíjí melodické, rytmické a harmonické věty v souvislostech formální stavby

- dokáže charakterizovat a analyzovat vlastní tvorbu

4. ročník

Žák:

- nabyté znalosti v oblastech intervalů, stupnic, rytmu a harmonie plně zhodnotí při tvorbě vlastních absolventských kompozic
- nadále se zdokonaluje ve sluchové analýze, interpretaci a improvizaci zejména v návaznosti na vlastní absolventskou tvorbu
- osvojuje si principy netradičních hudebních forem a přiměřeně je používá v absolventských kompozicích
- instrumentuje vlastní skladby podle zásad vokální a instrumentální instrumentace a svého tvůrčího záměru
- vytvoří analýzu a syntézu vlastní absolventské kompozice v přímé návaznosti na předchozí studium hudebně – teoretických disciplín a v kontextu hudebních dějin a hudební současnosti
- své poznatky rozboru vlastních skladeb dokáže prezentovat a obhájit

5.28 Povinně volitelné předměty

Vyučovací předmět: Komorní hra, Hra v souboru

Školní výstupy I. stupně:

4. - 5. ročník

Žák:

- žák se orientuje v jednoduchém notovém zápise
- umí dle svých možností zahrát jednoduchý part z listu
- hrou prezentuje technické schopnosti

6. - 7. ročník

Žák:

- prokáže větší intonační a rytmickou jistotu díky hře v kolektivu
- projeví vlastnosti nutné pro kolektivní souhru – spolehlivost, komunikativnost, naslouchání druhým, přizpůsobení se při hře spoluhráčům
- hraje originální úpravy skladeb z období renesance, baroka, klasicismu, romantismu i soudobé či lidové písně a populární hity

II. stupeň:

1. - 2. ročník

Žák:

- žák se orientuje v jednoduchém notovém zápise
- umí dle svých možností zahrát jednoduchý part z listu
- je schopnost souhry s ostatními nástroji
- projeví své rytmické dovednosti, intonační představu a harmonické slyšení

3. – 4. ročník

Žák:

- je schopen ve větší míře využít dynamických a výrazových prostředků
- dokáže vystihnout vnitřní náladu skladby
- projeví vlastnosti nutné pro kolektivní souhru – spolehlivost, komunikativnost, naslouchání druhým, přizpůsobení se při hře spoluhráčům
- hraje originální úpravy skladeb z období renesance, baroka, klasicismu, romantismu i soudobé či lidové písně a populární hity

Školní výstupy v jednotlivých ročnících mají stoupající náročnost, zejména díky obsahově i rozsahově větším skladbám.

Vyučovací předmět: Hudecká (cimbálová) muzika

Charakteristika

Cílem studia je především probudit zájem a předat základní znalosti o lidové hudbě. Žáci se při tom postupně seznamují s lidovými písněmi z oblasti nejbližší, ale později také z jiných folklórních regionů. Měli by se naučit přirozenému přednesu a projevu tak aby interpretace odpovídala co nejvíce původnímu vzoru a byla sdělná. Učitel vždy bere zřetel k obsahu a funkci, kterou zastávaly písně ve svém přirozeném prostředí.

Cílem je také získání všeobecných znalostí o lidových nástrojích, zvycích, krocích a architektuře. Proto jsou nutnou součástí výuky také návštěvy folklórních festivalů, koncertů, výstav a poslech nahrávek lidové hudby.

Učební osnovy jsou rozděleny do 4 etap. Hudební materiál je nutno vybírat vzhledem k věku, manuálnímu schopnostem a citové vyzrálosti dětí tak, aby měly později možnost uplatnit se ve folklórním souboru.

1. Hudecká (cimbálová) muzika 6–8 let

- zazpívají jednohlasý zpěv dětských popěveků v rozsahu čisté kvinty
- umí zahrát unisono v prstokladu dur i moll, později s přechodem přes struny
- zahrají jednoduchý dvojhlas v terciích
- v doprovodu umí použít prodlevu na tónice nebo ostinato – s využitím prázdných strun
- v improvizaci dokážou použít jednoduchý harmonický doprovod: tónika – dominanta

2. Hudecká (cimbálová) muzika 8–12 let

- na housle zahrají v rozsahu první polohy dle potřeby
- dokážou zazpívat v rozšířeném hlasovém rozsahu
- na housle zahrají dvojhlas v terciích
- umí použít úplnou harmonickou kadenci v doprovodu: tónika – subdominanta – dominanta, akordické značky
- ovládají jednoduché vedení basu s následnými akordickými tóny
- dokážou transponovat

3. Hudecká (cimbálová) muzika 12–16 let

- primáš ovládá základní ozdobnou hru (cifrování)
- dokážou použít zvláštnosti v harmonii vycházející z modální tonality lidových písní
- umí doprovod kontrů v dvojhmatech
- dokážou improvizovat jednoduchý doprovod s využitím vedlejších harmonických funkcí

4. Hudecká (cimbálová) muzika 15–19 let

- ovládají dvojhlasý zpěv
- orientují se v hudeckých tóninách
- mají představu o základních regionech České republiky

Vyučovací předmět: Komorní zpěv

Školní výstupy I. stupně

4. – 5. ročník

Žák:

- ovládá základy pěvecké a dechové techniky
- správně artikuluje
- zpívá lidové a umělé písně vhodné k jeho věku a hlas. vyspělosti
- zpívá písně v kanonické úpravě a jednoduchý lidový dvojhlas

6. – 7. ročník

Žák:

- ovládá základy pěvecké a dechové techniky, zásady správné artikulace
- zpívá jednoduchý lidový dvojhlas, případně vícehlas
- používá adekvátní výrazové prostředky podle charakteru a žánru písní
- zpívá s nástrojovým doprovodem
- aktivně spolupracuje s ostatními

II. stupeň:

1. - 2. ročník

Žák:

- zpívá lidové a umělé písně podle svých hlasových možností
- zpívá dvojhlasé a vícehlasé písně
- používá adekvátní výrazové prostředky podle charakteru a žánru písní
- zpívá s nástrojovým doprovodem
- aktivně spolupracuje s ostatními

3. - 4. ročník

Žák:

- zpívá lidové a umělé písně podle svých hlasových možností
- zpívá dvojhlasé a vícehlasé písně různých žánrů
- používá adekvátní výrazové prostředky podle charakteru a žánru písní

- zpívá s nástrojovým doprovodem
- orientuje se v notovém zápise a textu jednotlivých písní
- prezentuje svůj názor na nastudovanou skladbu či píseň

Školní výstupy v jednotlivých ročnících mají stoupající náročnost, zejména díky obsahově i rozsahově větším skladbám.

Vyučovací předmět: Varhanní doprovod (povinný při studiu hry na varhany)

Školní výstupy I. stupně

4. – 5. ročník

Žák:

- zná základy číslovaného basu
- realizuje jednoduché generálbasové party po přípravě
- hraje jednoduché komorní doprovody a vnímá souhru s jiným nástrojem, zpěvem
- zná liturgické zpěvníky
- zvládá doprovody žalmů a jednoduchých písní bez pedálu

6. – 7. ročník

Žák:

- zná problematiku dobové praxe realizace hry bassa kontinua
- realizuje jednoduchý generálbasový part bez přípravy
- hraje jednoduché komorní doprovody
- je schopen souhry s více nástroji, zpěvem a nástrojem
- zná liturgické zpěvníky
- zvládá doprovody žalmů a jednoduchých písní bez pedálu

II. stupeň:

1. - 2. ročník

Žák:

- zná problematiku dobové praxe realizace hry bassa kontinua
- realizuje jednoduchý generálbasový part bez přípravy
- hraje složitější komorní doprovody
- je schopen souhry s jinými nástroji nebo zpěvem
- zvládá doprovody žalmů a písní s pedálem
- hraje jedno celé ordinárium, dle výběru
- zná liturgické zpěvníky

3. - 4. ročník

Žák:

- zná problematiku dobové praxe realizace hry bassa kontinua
- realizuje jednoduchý generálbasový part bez přípravy
- hraje složitější komorní doprovody
- samostatně si nastuduje doprovody, koordinuje souhru
- zvládá doprovody žalmů, písní a antifon z graduálu s doprovodem pedálu

- hraje dvě celá ordinária, dle výběru
- orientuje se v liturgických zpěvnících, knihách a liturgickém roce

Školní výstupy v jednotlivých ročnících mají stoupající náročnost, zejména díky obsahově i rozsahově větších skladbám.

Vyučovací předmět: Čtyřruční hra

Školní výstupy I. stupně

4. ročník

Žák:

- je schopen reprodukovat čtyřruční skladby se svým spoluhráčem na úrovni odpovídající svým možnostem, skladby mohou být obsáhlejší

5. ročník

Žák:

- umí se orientovat v zápise čtyřruční hry většího obsahu, sluchem rozlišuje souhru se svým spoluhráčem

6. ročník

Žák:

- dokáže komunikovat se svým spoluhráčem prostřednictvím sluchové představivosti

7. ročník

Žák:

- hraje skladby různých stylových období, využívá všechny poznatky, které při studiu získal

II. stupeň:

1. – 4. ročník

Žák:

- interpretuje se svým spoluhráčem po ročnících obsahově i rozsahově větší skladby
- dokáže komunikovat s následnou ukázněností v souhře

Školní výstupy v jednotlivých ročnících mají stoupající náročnost, zejména díky obsahově i rozsahově větším skladbám.

Vyučovací předmět: Improvizace

Školní výstupy I. stupně

4. ročník

Žák:

- je schopen reprodukovat základní harmonické funkce – tónika, dominanta
- umí doprovodit jednoduchou písničku s možností využití tóniky a dominanty

- dokáže vytvořit jednoduché rytmické doprovody k interpretovaným písním

5. ročník

Žák:

- zvládá základní harmonické spoje tónika, dominanta, subdominanta
- využívá různé doprovodné variace
- dokáže vytvořit malé změny v melodickém hlase

6. ročník

Žák:

- orientuje se v základních harmonických funkcích tónika, dominanta, subdominanta
- ovládá jednoduché melodické variace jednoduchých lidových písní
- ovládá transpozici alespoň do 3 tónin

7. ročník

Žák:

- uplatňuje nabyté vědomosti variační i doprovodné
- v rámci improvizace jednoduchých písní používá modulaci do ostatních tónin za pomoci dominantního septakordu dané tóniny

II. stupeň:

1. ročník

Žák:

- orientuje se v harmonických značkách a dokáže je použít při interpretaci písní lidových i tanečních
- uplatňuje své získané invenční a improvizační znalosti z I. stupně studia
- dokáže se orientovat při transpozici zvolených písní

2. ročník

Žák:

- zvládá improvizační techniky i v souhře s druhým hráčem
- kombinuje možnosti improvizačního doprovodu s melodickou improvizací

3. ročník

Žák:

- dokáže rozlišit a určit další harmonické značky
- je schopen improvizovat jednoduché písně s použitím vlastního harmonického doprovodu
- umí rozlišit charakter melodií určených k improvizaci

4. ročník

Žák:

- využívá všechny získané dovednosti v improvizaci
- zapojuje se dle svých možností do improvizační techniky v různých žánrech

Vyučovací předmět: Sborový zpěv

Školní výstupy I. stupně

1. - 2. ročník

Žák:

- využívá správný postoj a sezení při zpěvu
- dodržuje správné dýchání
- dovede relativně čistě dle svých dispozic a zkušeností zaintonovat tóny v rozsahu c1 až c2
- seznamuje se a reflektuje základní dirigentská gesta sbormistra

3. - 5. ročník

Žák:

- zpívá čistě v unisonu s ostatními
- dovede se orientovat v notovém záznamu
- má představu o vztazích a poměrech mezi jednotlivými tóny
- bezpečně zvládá rozsah minimálně oktávy a více
- nepřetěžuje svůj hlas, je si vědom/a svého znělého použitelného rozsahu

6. - 7. ročník

Žák:

- orientuje se ve sborové partituru
- zpěv jednodušších dvojhlasých a tříhlasých písní
- správně ovládá základy pěvecké výslovnosti a dechové techniky
- disponuje základními návyky hlasové hygieny
- zvládá nácvik jednodušších skladeb z listu bez přípravy
- dokáže reagovat a napodobit požadavky sbormistra, dovede číst a rozlišit gesta sbormistra

II. stupeň:

1. - 4. ročník

Žák:

- dovede čistě zaintonovat svůj hlasový part bez opory harmonického nástroje
- při zpěvu zohledňuje zpěv svých kolegů, dovede se intonačně přizpůsobit, vyžaduje-li to situace
- má vypěstované návyky kultivovaného zpěvu
- je schopen samostatného rozezpívání bez pomoci sbormistra

Školní výstupy v jednotlivých ročnících mají stoupající náročnost, zejména díky obsahově i rozsahově větším skladbám.

6 VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU

Charakteristika tanečního oboru

Taneční obor ZUŠ E. Runda poskytuje svým žákům výuku v různých směrech tance. Cílem tanečního oboru je přiblížit svým žákům různorodost tanečního umění, pomoci jim proniknout do více druhů tanečních technik a tím prohloubit a zdokonalit jejich schopnosti.

Scénický tanec je tanec výrazový. Žáci jsou vedeni k tanečnímu projevu spojenému s divadelními prvky. Vytváří se choreografie společně s příběhem.

Taneční průprava vede žáka ke správnému držení a postavení těla ve všech základních pozicích, ale i při pohybu z místa. Rozvíjí u žáků pohybové dovednosti, taneční projev a hudební cítění.

Taneční praxe rozvíjí u žáků pohybovou, rytmickou a improvizaci paměť. Probouzí v žácích smysl pro práci v kolektivu a souhru v pohybu.

Klasická taneční technika nejvíce ze všech zdokonaluje pohyby celého těla, horních a dolních končetin. Žák získává pohybovou koordinaci a rovnováhu. Učí se pohybové kázni, vytrvalosti a vůli.

Současná taneční technika vede žáky k seznámení se a lepšímu proniknutí do technik tance, které jsou v dnešní době běžně používány (Graham techniky, Cunningham techniky, Limon techniky, Contemporery techniky).

V lidovém tanci žák zvládá kroky českých a moravských lidových tanců, ale je možná i výuka tanců jiných národů. Žáci jsou vedeni k přesnému vyjádření tempa, rytmu, dynamiky a k výrazu doprovázejí i vlastní doprovod zpěvem.

Práce v souboru – podle zaměření učitele tento předmět nahrazuje ve vyšších ročnících předmět taneční praxe. Žáci jsou vedeni k práci v kolektivu, kde společně prohlubují tanečnost a taneční projev. Získávají také zkušenosti při nácviu tanečních vystoupení nebo přípravy na soutěže a taneční přehlídky. Setkávají se zde žáci různých ročníků.

6.1 Studijní zaměření: Přípravné studium

Charakteristika

Žáci jsou vedeni rozvíjet svůj přirozený taneční a hudební talent, ale zároveň jim učitel pomocí tanečních her a hravých cvičení přibližuje návyky správného držení těla, vypracovává s nimi obratnost, ohebnost, učí je orientaci v prostoru. Učitel rozvíjí u žáků základy rytmického cítění a pohybovou fantazii.

Žák je zapojen do tanečních dětských her, je schopen vnímat prostor a hudební doprovod. Zapojuje se do práce v kolektivu a zvládá základní postavení a držení těla. Zároveň chápe tanec i jako prostředek k neverbální komunikaci.

	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná taneční výchova (PTV)	2	2

Poznámky: zkratka předmětu přípravná taneční výchova je PTV, výuka probíhá 1x týdně, ve skupině je zařazeno 5–20 žáků. Studium pokrývá věkovou kategorii od 5 let v trvání 1–2 roky.

Školní výstupy přípravné taneční výchovy:

Žák:

- předvede základní postavení těla
- umí pracovat v menší skupině
- dokáže propojit při tanci alespoň dva taneční prvky
- umí jednoduchým způsobem znázornit určitý děj

6.2 Studijní zaměření: Scénický tanec

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Scénický tanec (ST)			1	1	1	1	1	1	1	1	1
Taneční techniky (TT)			2	2	3	3	3	3	3	3	3
Taneční praxe (TPX)	1,5	1,5	0,5	0,5							
Taneční průprava (TP)	1,5	1,5									
Práce v souboru (PS)					0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5

Zkratky předmětů:

Scénický tanec – ST

Taneční techniky – TT

Taneční praxe – TPX

Taneční průprava – TP

Práce v souboru – PS

Poznámky: počet žáků ve skupině je 5–15. Výuka probíhá v blocích.

Školní výstupy I. stupně:

Vyučovací předmět: Taneční průprava

1. ročník

Žák:

- chápe základní postavení těla
- zvládá plynulou chůzi

2. ročník

Žák:

- zvládá základní postavení těla v různých pozicích
- umí chůzi přecházející do běhu

Vyučovací předmět: Taneční praxe (TPX)

1. ročník

Žák:

- umí předvést jednoduchou taneční kombinaci
- vyjadřuje svým tancem určité pocity – smutek, radost

2. ročník

Žák

- zvládá předvést náročnější taneční kombinaci
- aplikuje do svého tance pocity a nálady – zármutek, štěstí

3. ročník

Žák:

- zapojí do tance určitý taneční prvek – poskočný krok, přísunný krok
- dokáže ve svém tanci vyjádřit city k určité osobě

4. ročník

Žák:

- použije ve své taneční kombinaci více tanečních prvků
- zatančí menší taneční úsek s výrazem a emocemi

Vyučovací předmět: Scénický tanec (ST)

3. ročník

Žák:

- zamýšlí se nad mimikou – pokusí se předvést určité zvíře
- umí zatančit danou situaci v určité choreografii

4. ročník

Žák:

- připojí k tanci i mimiku – předvede určité zvíře
- zvládá předvést tanec s daným dějovým zaměřením

5. ročník

Žák:

- umí v tanci použít vlastní projev
- zatančí taneční úsek s danými prvky a dějem

6. ročník

Žák:

- aplikuje do svého tance veškeré známé prvky i citový projev
- zařazuje do svého tance nové prvky
- dokáže posoudit svůj výkon

7. ročník

Žák:

- předvede taneční celek se všemi dostupnými tanečními prvky, mimickým a citovým projevem

- žák je komplexně připraven a absolventský výkon

Vyučovací předmět: Taneční techniky (TT)

3. ročník

Žák:

- zvládá základní postavení u tyče
- ovládá jednotlivé části těla při pohybu do prostoru

4. ročník

Žák:

- umí použít základní postavení těla i do cvičení na volnosti
- zvládá složitější prvky tance – battement tendu jetté

5. ročník

Žák:

- dokáže zvládnout koordinaci těla, propojit ji v cvičení u tyče i na volnosti
- spojuje více tanečních prvků dohromady – rond de jambe par terre a port de bras

6. ročník

Žák:

- použije více prvků v cvičení na volnosti do jednoho celku
- zatančí složitější taneční kombinace
- vysvětlí postup daného tanečního prvku

7. ročník

Žák:

- předvede celou kombinaci klasických prvků
- umí zatančit i kratší taneční vazbu
- ohodnotí svůj výkon
- je komplexně připraven na absolventský výkon

Vyučovací předmět: Práce v souboru (PS)

5. ročník

Žák:

- umí pracovat ve skupině více žáků
- zvládá práci při nácviu kratšího tanečního celku

6. ročník

Žák:

- aktivně se zapojí do skupinové choreografie
- aplikuje do choreografie své nápady
- umí zhodnotit svůj výkon

7. ročník

Žák:

- používá vlastní výrazové prostředky

- přenáší do tance své vlastní pocity
- je komplexně připraven k absolventskému výkonu

Školní výstupy předmětů II. stupně

Vyučovací předmět: Scénický tanec (ST)

1. ročník

Žák:

- zatančí taneční celek s mimickým i citovým projevem
- umí posoudit svůj výkon

2. ročník

Žák:

- ztvární taneční celek a přidá do něj nový taneční prvek
- je schopen vytvořit návrh na jednoduchý taneční kostým

3. ročník

Žák:

- aktivně se zapojuje do nastudování choreografie svými nápady a poznatky
- zvládá zhotovit jednoduché rekvizity potřebné k tanci

4. ročník

Žák:

- je schopen pracovat na dané choreografii společně s učitelem
- spolupracuje na přípravě výroby kulis
- je komplexně připraven na absolventský výkon

Vyučovací předmět: Taneční techniky (TT)

1. ročník

Žák

- zvládá i náročnější krokové vazby tanečních technik – velké skoky s pirouettes
- umí verbálně popsat taneční prvek

2. ročník

Žák:

- dokáže propojit více krokových a skokových vazeb do jednoho celku
- zařadí do tanečních kombinací i projev

3. ročník

Žák:

- zatančí rozsáhlejší taneční celek a použije v něm různé taneční techniky
- zhodnotí svůj taneční výkon

4. ročník

Žák:

- zvládá teoreticky i prakticky veškeré vyučované taneční techniky
- je způsobilý zatančit různé taneční styly – street dance, hip – hop

- je komplexně připraven k absolventskému výkonu

Vyučovací předmět: Práce v souboru (PS)

1. ročník

Žák:

- umí pracovat ve větším kolektivu kde je zapojeno více věkových skupin
- dokáže vyslovit své sebehodnocení

2. ročník

Žák:

- zvládá propojit při nácviku více tanečních technik
- umí využívat vlastní výrazové prostředky při tanci

3. ročník

Žák:

- aplikuje do tance při větším tanečním celku i herecké dovednosti
- zatančí i náročnější choreografii ve skupině i samostatně

4. ročník

Žák:

- zařadí do tance v kolektivu své tvůrčí nápady a poznatky
- dokáže ohodnotit své výkony i výkony svých spolužáků
- je připraven po všech stránkách na komplexní absolventský výkon

7 VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU

Charakteristika

V naší škole si žák rozvíjí pod odborným vedením vlastní dispozice v oboru pomocí vyjadřovacích prostředků, aktivizuje smyslové vnímání, estetické cítění, rozvíjí si tvůrčí myšlení a vztah k výtvarné kultuře, jako jednomu z vrcholných projevů lidského ducha.

Zaměřujeme se na různá témata, pomocí kterých otevíráme otázky, které díky výtvarné tvorbě společně s žáky řešíme. Ukazujeme žákům a seznamujeme je s možnostmi tvorby, výtvarných technik a materiálů. Klademe důraz na individuální přístup ke každému žákovi a podporujeme jeho osobitý projev a originalitu. Snažíme se eliminovat v nich představu o jistém ideálu, který v nich vytváří okolí a současnost, která nerespektuje hodnotné umělecké dílo a omezuje tak jejich rozvoj, vnímání a myšlení. Žák se učí pracovat s uměleckými prostředky a materiálem, učí se respektovat jiný názor než svůj, otevírá si cestu ke komunikaci, toleranci, utváří si vlastní výtvarný postoj. Je připravován pod odborným pedagogickým vedením na střední či vysoké školy výtvarného nebo uměleckého zaměření.

Žák poznává prostředí a prostory, kde se setkává s uměleckým dílem. Sebereflexe se utváří v rámci výstav a soutěží, exkurzí a plenérů. Navštěvujeme s žáky galerie, účastníme se workshopů, galerijních animací, které žákům představují uměleckou tvorbu, zde se žák ztotožňuje s umělcem, dostává se do role tvůrce i diváka, učí se objektivně hodnotit výtvarné dílo. Podporujeme jejich vztah ke kulturnímu bohatství regionu. Samotní učitelé výtvarného oboru se aktivně věnují vlastní tvorbě.

7.1 Studijní zaměření: Přípravné studium

Svým pojetím směřuje převážně k přípravě na předměty 1. stupně studia a jejich specifika, avšak není podmínkou pro přijetí žáka do vyššího stupně. Žáci se zde hravou formou seznamují s jednoduchými praktikami těchto předmětů. Převažuje zde plošná tvorba – kresba, malba a jejich kombinace. V prostorové tvorbě se žáci seznamují s materiálem, jako je hlína, přírodní či netradiční materiál a s jeho možnostmi při tvorbě. V závěru jednoletého i dvouletého studia žák splní očekávané výstupy.

Jednoleté studium

	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná výtvarná výchova (PVV)	3	3

Dvouleté studium

	1. ročník	2. ročník
Přípravná výtvarná výchova (PVV)	3	3

Poznámky: v závěru jednoletého i dvouletého žák splní výstupy.

Počet žáků ve skupině 9–15.

Vyučovací předmět: Přípravná výtvarná výchova (PVV)

Školní výstupy I. stupně

Žák:

- bezprostředně reaguje na dané téma a vytváří tak osobité dílo vlastní fantazie
- chápe rozdíly mezi výtvarnými technikami jako je kresba, grafika, malba a prostorová tvorba
- zvládá jednoduchou práci se základními výtvarnými prostředky a materiály
- zvládá jednoduché formy výtvarného projevu

Školní výstupy II. stupně

Žák:

- kreslí a stínuje podle reálné potřeby
- zvládá základní grafické techniky tisku z výšky a jejich postupy
- využívá vlastností barev ve volné a reálné malbě
- pomocí malby a plochy zachytí vlastní představy a vyjádří svůj pocit
- samostatně volí výtvarné prostředky a řeší daný úkol od návrhu až po jeho realizaci
- pomocí různých materiálů samostatně vytváří plastiky nebo objekt
- popíše výtvarné dílo, rozliší způsob tvorby, určí dobu vzniku uměleckého díla

Přípravné studium II. stupně je jednorocní ve tří hodinové dotaci.

7.2 Studijní zaměření: Výtvarná tvorba

Učební plán:

Předmět	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Kresba a grafika (K/G)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Malba (M)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Prostorová tvorba (PT)	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Výtvarná kultura (VK)	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5

Zkratky předmětů:

Kresba a grafika – K/G

Malba – M

Prostorová tvorba – PT

Výtvarná kultura – VK

Poznámky:

Počet žáků ve skupině je 5–15. Předměty jsou vyučovány v blocích.

Při přípravě na SŠ a VŠ s uměleckým zaměřením se žák precizněji připravuje v oblasti studijní tvorby.

Vyučovací předmět: Kresba a grafika

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- používá základy kresby intuitivně – bod, linii a šrafuru
- dokáže pracovat samostatně nebo ve skupině

2. ročník

Žák:

- pozná rozdíl v kresbě uhlem a tužkou
- v jednoduchých tvarech zachycuje vlastní představu a reaguje tak na dané téma
- zvládá jednoduchou techniku protisku

3. ročník

Žák:

- zvládá základní principy a postupy kresby
- zvládá jednoduché grafické techniky – tisk z koláže, monotyp

4. ročník

Žák:

- pomocí linie dokáže jednoduchým způsobem zachytit danou předlohu
- dokáže vytvořit jednoduchou matici pro tisk z výšky

5. ročník

Žák:

- pomocí kresby vyjádří vlastní myšlenku a pocit
- vědomě používá bod a linii při modelaci

6. ročník

Žák:

- pomocí šrafury zachytí prostor a tvar
- experimentuje při kombinaci kresby a základních grafických technik

7. ročník

Žák:

- kreslí a stínuje symetrický předmět
- zvládá základní grafické techniky tisku z výšky a jejich postupy

Školní výstupy II. stupně

1. ročník

Žák:

- vědomě používá šrafury či bodu při kresbě objemu a plasticitě věcí
- zvládá grafickou techniku suché jehly

2. ročník

Žák:

- chápe rozdíl mezi tiskem z hloubky a výšky
- kresebně zachytí sádrovou nebo keramickou bustu a umístí ji správně do formátu

3. ročník

Žák:

- vědomě uplatní perspektivní řešení v obrazu
- vytváří linoryt ze tří matric

4. ročník

Žák:

- kresebně zachytí lidskou postavu a její proporce
- rozumí problematice anatomie lidského těla
- pomocí grafických technik vytváří samostatně vlastní dílo

Vyučovací předmět: Malba

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- intuitivně reaguje malbou na dané téma
- zachytí obraz pomocí pastelky a pastelu
- dokáže využít celý formát k vlastnímu vyjádření daného tématu

2. ročník

Žák:

- jednoduchým způsobem si osvojí techniku malby temperou
- pomocí míchání základních barev vytváří jejich další odstíny

3. ročník

Žák:

- zachází se základními postupy malby
- intuitivně přistoupí k řešení barevné kompozice, při vyjádření v malbě uplatní jednoduché prvky a vlastního symbolu k zachycení daného tématu

4. ročník

Žák:

- reálně i volně volí barvy
- samostatně vytváří daný výtvarný úkol, vědomě používá a volí pomůcky

5. ročník

Žák:

- chápe rozdíl mezi abstraktní a reálnou malbou
- používá složitějších prvků – detailů při malbě daného tématu

6. ročník

Žák:

- využívá širší škálu barev a vytvoří barevnou kompozici
- barevně zachytí předmět a zátiší, vyjádří objem a tvar

7. ročník

Žák:

- využívá vlastností barev ve volné a reálné malbě
- pomocí malby a plochy zachytí vlastní představu a vyjádří svůj pocit
- vytváří kopii výtvarného díla

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- reálněji zachytí okolí a podrobněji maluje detail
- vědomě používá postupu malby temperou při zachycení daného či vlastního námětu
- pracuje individuálně i v kolektivu

2. ročník

Žák:

- pomocí vlastního rukopisu zachytí realitu i vlastní představu
- experimentuje, kombinuje a využívá vlastností barev

3. ročník

Žák:

- reaguje vlastním přístupem na dané či vlastní téma
- vyjádří se k vlastní výtvarné práci i k práci druhých, respektuje názor druhých, objektivně se staví k hodnocení

4. ročník

Žák:

- chápe problematiku kompozice barev a obrazu
- pomocí vlastního rukopisu zachytí realitu i vlastní představu
- vytváří vlastní dílo, kde vědomě uplatní vlastnosti barev, volí si způsob malby, při jeho vyjádření zhodnotí veškeré zkušenosti a obhájí je

Vyučovací předmět: Prostorová tvorba

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- hravou formou využívá vlastností materiálu k vytvoření určitého úkolu
- intuitivním způsobem zpracuje daný úkol

2. ročník

Žák:

- vytváří jednoduchý plošný reliéf
- modeluje jednoduché tvary, postavy

3. ročník

Žák:

- využívá výtvarné pomůcky a jejich možností pro práci s hlinou
- využívá výtvarné pomůcky a jejich možností v práci s jiným netradičním materiálem

4. ročník

Žák:

- zpracuje a využije vlastnosti materiálu prostorové tvorby

5. ročník

Žák:

- pracuje samostatně i ve skupině
- vytváří složitější reliéf, při modelaci postav zachytí detail

6. ročník

Žák:

- zvládá složitější postupy v keramice
- chápe rozdíl mezi reliéfem a plastikou

7. ročník

Žák:

- samostatně volí výtvarné prostředky a řeší daný úkol od návrhu až po jeho realizaci
- pomocí různých materiálů samostatně vytváří plastiku, nebo objekt

II. stupeň

1. ročník

Žák:

- při tvorbě používá netradiční výtvarné materiály a kombinuje je
- aktivně spolupracuje, je otevřený kolektivní práci

2. ročník

Žák:

- detailněji vytváří plastiku postav, uplatní detailu při tvorbě
- zvládá základy prostorové tvorby a posouvá je k složitějším postupům

3. ročník

Žák:

- pomocí klasických a netradičních materiálů reaguje svou tvorbou na dané téma

4. ročník

Žák:

- přiblíží se k vytvoření kopie plastiky podle předlohy
- používá výrazové vlastnosti prostorové tvorby

Vyučovací předmět: Výtvarná kultura

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- má povědomí o místním umělci a jeho díle

2. ročník

Žák:

- seznámí se s možností tvorby a bezprostředně popisuje výtvarné dílo

3. ročník

Žák:

- navazuje kontakt s výtvarným dílem pomocí vlastní výtvarné činnosti

4. ročník

Žák:

- prohloubí svůj vztah k umění pomocí animací a exkurzí do galerií

5. ročník

Žák:

- pomocí parafráze nachází souvislosti mezi svým a výtvarným dílem

6. ročník

Žák:

- má povědomí o historii umělecké tvorby a její bohatosti

7. ročník

Žák:

- popíše výtvarné dílo, rozliší způsob tvorby, určí dobu vzniku uměleckého díla

Školní výstupy II. stupně:

1. ročník

Žák:

- rozumí základním pojmům výtvarného jazyka

2. ročník

Žák:

- chápe rozdíl mezi klasickou a moderní tvorbou

3. ročník

Žák:

- reflektuje naše i zahraniční umělce
- orientuje se ve výtvarných slozích a směrech

4. ročník

Žák:

- orientuje se ve výtvarné kultuře a jejich historických souvislostech
- využívá základního pojmosloví
- přijímá podněty z historie a současného výtvarného umění

8 VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ – DRAMATICKÉHO OBORU

Charakteristika:

Literárně dramatický obor je komplexním vzdělávacím oborem ZUŠ. Klade si za cíl především všestranný rozvoj osobnosti člověka – žáka, s využitím všech dostupných prostředků sociální, pohybové, slovesné, výtvarné i hudební výchovy, a spojuje je ve finální fázi při vytváření divadelního představení, které má být zároveň výpovědí žáků o jejich vztahu ke světu, k životu. Umění ve své celistvosti se pak stává žákům, díky takto získaným zkušenostem, trvalou součástí života. Je efektivním prostředkem k získávání dovedností a rozvíjení schopností důležitých pro život. Vede žáky nejen k poznání vlastních individuálních a jedinečných schopností, ale i k umění tyto schopnosti zapojit při skupinové práci. V důsledku se jedná o poznání světa prostřednictvím umění v celé jeho celistvosti, ale i o výchovu k zodpovědnosti, empatii. Prioritou není připravit žáky ke studiu na uměleckých školách a k profesionální divadelní dráze, ale snažíme se o jejich sebeuvědomění a uplatnění jedinečných individuálních schopností.

8.1 Studijní zaměření: Přípravné studium

Vyučovací předmět: Přípravná dramatická výchova (PDV)

Pokrývá věkovou kategorii pod 7 let – nejmladší jsou pětileté děti. Je koncipována jako jednoleté studium, či dvouleté. Minimální počet ve skupině je 5, maximální pak 10 žáků.

Učební plány

Jednoleté studium

	1. pololetí	2. pololetí
PDV	2	2

Dvouleté studium

	1. ročník	2. ročník
PDV	2	2

Poznámka:

V závěru jednoletého i dvouletého studia žák splní stanovené výstupy.

Školní výstupy přípravné dramatické výchovy:

Žák:

- umí pracovat v menších skupinách
- respektuje pravidla her a cvičení
- pohyb a mluva – ovládá základní dechové, pohybové a mluvní návyky
- dokáže vystoupit na veřejnosti s přednesem
- dokáže vystoupit na veřejnosti v menším dramatickém útvaru
- zbavuje se ostychu z veřejného vystupování
- hra je základním stavebním kamenem při práci s touto kategorií – neboli umí si hrát ve skupině, sdílí s ní společné zážitky ze hry

Přípravné studium II. stupně

Zařazujeme do ní talentované žáky ve věku od 13- ti let. Je koncipována jako jednoleté studium. Minimální počet žáků ve skupině je 5, maximální pak 10 žáků.

Učí se především spolupráci v menších i větších skupinách. Důležitá je hlasová a pohybová výchova, orientace v divadelních žánrech, získávání základních dovedností.

Učební plán:

	1. pololetí	2. pololetí
PDV pro II. stupeň	2	2

Školní výstupy:

Žák:

- umí pracovat v menších i větších skupinách na přípravě krátkých jevištních vystoupení
- respektuje pravidla her a cvičení
- uvědomuje si rytmus
- pohyb a mluva – ovládá základní dechové, pohybové a mluvní návyky jako výrazové herecké prostředky
- zbavuje se ostychu z veřejného vystupování
- stává se plnoprávným členem divadelního souboru, přejímá svůj díl zodpovědnosti za výsledky společné práce

8.2 Studijní zaměření: Dramatická tvorba

Učební plán:

Předmět	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Základy dramatické tvorby (ZDT)								1	1		
Dramatika a slovesnost (DS)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Dramatická výchova (DV)	0,5	0,5	1	1	1	1	1				
Přednes (P)	0,5	0,5	0,5								
Práce v souboru (PS)	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	1,5	1,5	1,5	1,5

Poznámky:

Počet žáků ve skupině je 5–10. Vzhledem ke specifikce oboru jsou jednotlivé předměty vyučovány v koncipovaných blocích.

Použité zkratky předmětů:

ZDT – Základy dramatické tvorby

DS – Dramatika a slovesnost

DV – Dramatická výchova

P – Přednes

PS – Práce v souboru

Vyučovací předmět: Dramatika a slovesnost

Charakteristika:

Výuka probíhá nárůstově ve všech sedmi ročnících, od nejjednodušších po složitější úkoly. Předmět rozvíjí fantazii, tvůrčí schopnosti žáků, pracuje s drobnými literárními útvary, které se žáci učí převádět v jevištní tvar – dramatickou situaci – a její řešení. Hra a jednání v roli. Žáci se učí pracovat s hlasem, komunikativními dovednostmi, ale i se slovem ve všech jeho významech, orientovat se v literárních útvarech. Literatura – nejen dramatická – je hlavní inspirací a pomůckou. Pracují s básní, povídkou, příběhem. Naučí se tyto výchozí inspirativní útvary tvořivě rozvíjet za použití dalších prostředků jevištní práce. Směřují ke komplexnímu vyjádření, sdělení obsahu textu, příběhu, a to od drobnějších, ke složitějším tvarům. Seznamují se s historií divadla, divadelními žánry, prostředky, jevištními prostory. Učí se orientovat v dalších oblastech – pohybová, výtvarná a hudební složka divadla.

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- pracuje ve skupině
- vytleská jednoduchý rytmus spojený s rytmičným říkadlem
- umí přednést a sdělit kratší text

2. ročník

Žák:

- získává základní návyky a dovednosti pohybové, dechové, hlasové
- přednáší (a sděluje) kratší texty
- koordinuje svůj pohyb, reaguje pohybem na změnu rytmu, dynamiky
- zvládá hru a jednání v roli

3. ročník

Žák:

- řeší divadelně drobnější dramatické situace
- hledá si sám drobnější texty, básně, prózu k jevištnímu zpracování
- umí tyto texty sdělit divákům

4. ročník

Žák:

- umí artikulovat, sdělovat emoce hlasem, slovem
- ovládá základy nonverbální komunikace
- umí postavit strukturu drobné dramatické situace

5. ročník

Žák:

- formuluje své myšlenky a názory, umí diskutovat, respektovat názory druhých
- vytváří samostatně drobnější etudy podle zadání, dramaticky je řeší
- umí vystavět drobnou roli v kontextu příběhu a umí ji udržet

6. ročník

Žák:

- vytváří dramatickou postavu s čitelným charakterem a jasnými motivacemi jejího jednání
- rozumí vztahům mezi postavami a umí je ztvárnit, řešit divadelními prostředky
- umí vybrat, vymyslet jednoduchý příběh a společně se skupinou, s použitím vhodné formy jej převést na jeviště do divadelního tvaru

7. ročník

Žák:

- umí si najít a zpracovat divadelně vlastní, či převzatý jednoduchý námět.
- spolu se skupinou vytváří originální dramatický tvar – představení, s využitím všech možností pohybových, hlasových, hudebních, výtvarných tak, aby naplnily základní téma a byly sdělné divákům
- zvládá improvizaci s využitím reálné, či imaginární rekvizity
- v rámci daného divadelního představení naplňuje dramaturgický a režijní plán, rozumí mu, protože je jeho spoluvůdcem

Školní výstupy II. stupně:

1. ročník

Žák:

- pracuje ve skupině, umí naslouchat, vnímat a sdělovat, spolupracovat na zadaném úkolu s kterýmkoliv členem skupiny
- aktivně se zapojuje do společné HRY s vědomím své nezastupitelnosti pro společný výsledek, ale i s vědomím jedinečnosti každé osobnosti
- zvyká si na spolupráci, učí se respektovat pravidla soužití a pravidla hry
- umí vytvářet drobné dramatické situace a řešit je adekvátně k tématu
- vytváří, přijímají drobnější role podle zadání, umí je vystavět a udržet svou roli
- vytvoří drobnější etudu, pracuje s dramatickou situací a jejím jevištním řešením
- zapojí svou představivost a fantazii při společných hrách a etudách
- uvědomuje si historické a filosofické podmínky divadla v různých obdobích.
- umí tyto souvislosti definovat – a používat pro přesné sdělení tématu, na kterém se shoduje s ostatními členy skupiny

2. ročník

Žák:

- je schopen srozumitelně a logicky vyjadřovat své pocity a myšlenky, verbálně i nonverbálně
- umí komunikovat s ostatními členy skupiny, přijímat jejich názory, podněty a připomínky
- učí se hrou základním pojmům struktury a stavby jednoduchého dramatického tvaru, jeho členění. Orientuje se v divadelních žánrech
- umí vymyslet, zpracovat sám, nebo společně se skupinou jednoduchý příběh, s použitím vhodné formy jej přiměřeně možnostem svým i celé skupiny převést do divadelního, jevištního tvaru. Umí si najít a zpracovat vlastní, či cizí námět, pojmenuje jeho téma, sdělení

- dokáže se orientovat v celé šíři problematiky výstavby divadelního představení, od hledání námětu, stavbu dramatického příběhu, dramaturgii, vytváření rolí – postav, výtvarného, pohybového i hudebního ztvárnění. Všechny prvky pak skládají do jednoho – smysluplného a sdělného celku, s jasným tématem (divadelního představení, určeného k veřejné produkci)

3. ročník

Žák:

- řeší divadelně různé dramatické situace, chápe jejich strukturu
- hledá si sám texty, témata, umí je prezentovat ostatním, sděluje jejich téma
- získává a upevňuje sociální návyky pro spolupráci s ostatními
- umí definovat roli dramaturgie, scénografie, hudební a pohybové složky divadelního představení
- rozumí pojmům: „herní jednání“, „role“, hra v roli“, „dramatické jednání“, „dramatická situace“. Aktivně vše uplatňuje při tvorbě divadelního představení
- vznik společného divadelního představení – od hledání námětu, tématu, vlastní dramatizaci, ujasnění si žánru, vytváření scénografie, hudební a pohybové složky představení.

4. ročník

Žák:

- umí hodnotit to, co vidí, formuluje své připomínky a náměty
- navštěvuje divadelní představení, diskutuje o nich, umí je hodnotit
- umí divadelně řešit dané dramatické situace, jedná v roli
- rozpoznává jednotlivé dramatické situace, poznává jejich střídání a význam pro sdělení tématu a příběhu divadelního představení
- porozumí vztahům mezi postavami a umí je ztvárnit, řešit
- spolu se skupinou vytváří originální dramatický tvar – představení s využitím všech potřebných možností: pohybových, hudebních, výtvarných, loutkových a podobně tak, aby tyto možnosti naplnily základné téma a byly sdělné divákům
- zvládá improvizaci na dané téma s využitím imaginární, či skutečné rekvizity v rámci daného divadelního představení naplňuje dramaturgický a režijní plán – rozumí mu, protože je jeho spoluvůrcem

Vyučovací předmět: Dramatická výchova

Charakteristika:

Výuka probíhá nárůstově ve všech sedmi ročnících. Žáci v tomto předmětu získávají základní schopnosti a dovednosti komunikace, osobnostní a sociální výchovy, učí se hernímu jednání, pracují s rolí, s dramatickou situací a jejím řešením. Práce s hlasem, s tělem a pohybem, s hudbou. Důležitá je skupinová spolupráce, schopnost zapojit do společné práce své individuální přednosti a zároveň hledat – a nacházet – i společnou řeč s ostatními. Předmět prolíná svými dopady celou výukou.

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- pracuje ve skupině, umí naslouchat, vnímat a sdělovat
- umí nést zodpovědnost za ostatní, za společný výsledek drobných úkolů skupiny
- učí se komunikaci a spolupráci s ostatními spolužáky ve skupině i mimo ni

2. ročník

Žák:

- získává základní návyky a dovednosti komunikace, respektuje její pravidla
- umí důvěřovat ostatním členům skupiny, má za ně zodpovědnost
- zvládá hru a jednání v roli

3. ročník

Žák:

- řeší divadelně drobnější dramatické situace, chápe jejich strukturu
- hledá si sám drobnější texty, umí je prezentovat ostatním, sděluje jejich téma
- získává a upevňuje sociální návyky pro spolupráci s ostatními

4. ročník

Žák:

- umí divadelními prostředky sdělovat emoce, své, obecné, či podle zadání
- ovládá základy práce s tělem, jako výrazovým prostředkem herce
- umí divadelně řešit dané dramatické situace, jedná v roli

5. ročník

Žák:

- rozumí základním pojmům struktury a stavby divadelního představení
- respektuje názory druhých, ale umí nabídnout ostatním své

6. ročník

Žák:

- kreativně řeší, ve spolupráci s ostatními zadané situace
- umí prezentovat a jasně sdělit charakter dané postavy s využitím pohybu, hlasu
- pracuje s rytmem, rytmus přiřadí k drobným textům a říkadlům
- orientuje se v základních divadelních žánrech

7. ročník

Žák:

- chápe pojem reflexe a sebereflexe
- umí používat různé divadelní prostředky pro sdělení svého tématu
- pracuje s pojmy dramatická situace, herní jednání, hra v roli, umí je používat
- chápe komplexnost divadelního sdělení a jeho multižánrovost, kdy vše je ve výsledku podřízeno konečnému sdělení, tématu
- umí používat možnosti svého těla k vyjádření myšlenek (pohybová výchova)
- umí se orientovat v prostoru a tvůrčím způsobem jej používat
- zvládá základy pantomimy, ale i pohybového divadla v celé jeho šíři

Vyučovací předmět: Přednes

Charakteristika:

Je na I. stupni zařazen v 1. - 3. ročníku, ale ve svých důsledcích pak se projevuje i v dalších letech. Jde o získávání a rozvíjení interpretačních schopností. Práce je především individuální, maximálně ve skupince 3 žáků, jejím cílem je naučit žáky správné formě mluveného projevu, ale se zřetelem ke sdělení obsahu textu (vlastního, nebo přejatého) – tedy porozumění a schopnosti interpretace.

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- je schopen veřejně přednést s porozuměním kratší literární útvar
- zvládá dechovou, artikulační a hlasovou rozcvičku
- uvědomuje si souvislost mezi prací těla, dechu, hlasu, a to i v pohybu

2. ročník

Žák:

- zaznamenává a aplikuje větný důraz, chápe jeho význam pro logiku sdělení
- fixuje správné technické návyky hlasové, dechové, práce s tělem
- dokáže zajímavě vyprávět příběh a zaujmout jím posluchače
- sám si vybere text, který jej zajímá, umí sdělit jeho téma a přednést jej

3. ročník

Žák:

- kultivovaně používá svůj hlas, tělo, mimiku pro vyjádření tématu, smyslu a myšlenek vybraného textu
- je schopen hodnotit a pojmut smysl, obsah i téma literárního díla
- umí formulovat své názory na jednotlivé texty a zařadí je do širšího kontextu
- účastní se přehlídky recitace ve své kategorii

Vyučovací předmět: Práce v souboru

Charakteristika:

Po dobu celého studia klíčový předmět. Pro divadelní práci, která je ze své podstaty kolektivní tvorbou, je tento předmět naprosto nezbytný. Jeho obsahem je to, co je pro divadelní práci nejpodstatnější – schopnost spolupráce ve skupině s cílem vytvoření divadelního představení ve všech jeho složkách. Jde o rozvíjení zodpovědnosti za výsledek vůči sobě, ostatním členům skupiny, ale i vlastnímu tématu, a sdělení tématu divadelním představením. Vytváření atmosféry vzájemné důvěry je prioritou. Hledání společných témat a prostředků k jejich sdělení, zdivadelnění.

Školní výstupy I. stupně:

1. ročník

Žák:

- pracuje ve skupině, umí naslouchat, vnímat a sdělovat, spolupracovat s ostatními
- aktivně se zapojuje do společné HRY s vědomím své nezastupitelnosti pro společný výsledek, ale i s vědomím jedinečnosti každé osobnosti
- zvyká si na spolupráci, učí se respektovat pravidla soužití a pravidla hry

2. ročník

Žák:

- ve spolupráci s ostatními udrží tvar kratšího divadelního představení
- umí důvěřovat ostatním členům skupiny, má za ně zodpovědnost
- zvládá hru a jednání v roli

3. ročník

Žák:

- řeší divadelně drobnější dramatické situace, chápe jejich strukturu
- hledá si sám drobnější texty, umí je prezentovat ostatním, sděluje jejich téma
- získává a upevňuje sociální návyky pro spolupráci s ostatními

4. ročník

Žák:

- umí hodnotit to, co vidí, formuluje své připomínky a náměty
- navštěvuje divadelní představení, diskutuje o nich, umí je hodnotit
- umí divadelně řešit dané dramatické situace, jedná v roli

5. ročník

Žák:

- rozumí základním pojmům struktury a stavby divadelního představení
- obecně se orientuje v divadelních žánrech, používá ke sdělení adekvátní divadelní prostředky
- umí pracovat s jazykem, kultivuje své mluvní, pohybové, hudební i výtvarné dovednosti.
- respektuje názory druhých, ale umí nabídnout ostatním své
- seznamuje se s divadlem v celé jeho bohatosti, a to vlastní zkušeností, prožitkem, praxí divadla.

6. ročník

Žák:

- kreativně řeší, ve spolupráci s ostatními zadané situace
- umí prezentovat a jasně sdělit charakter dané postavy s využitím pohybu, hlasu
- nabízí ostatním své dovednosti a zároveň se od nich učí jejich dovednostem

7. ročník

Žák:

- podílí se na tvorbě divadelního představení ve všech jeho složkách
- je spoluvůdcem divadelního představení, ve kterém vystupuje

- přináší své témata, náměty a podněty, umí je obhajovat, argumentovat, zároveň ale přijímat názory, hodnocení a kritiku ostatních
- uvědomuje si – a učí se – historii divadla v jeho šíři, v dobových, společenských souvislostech.

Školní výstupy II. stupně:

1. ročník

Žák:

- respektuje a zvládá spolupráci, umí respektovat pravidla soužití i hry. Aktivně se zapojuje do společné HRY s vědomím své nezastupitelnosti pro společný výsledek, ale i s vědomím jedinečnosti každé osobnosti
- zvyká si na spolupráci, učí se respektovat pravidla soužití a pravidla hry
- umí vytvářet drobné dramatické situace a řešit je adekvátně k tématu
- vytváří, přijímá drobnější role podle zadání, umí je vystavět a udržet svou roli
- vytvoří drobnější etudu, pracuje s dramatickou situací a jejím jevištním řešením
- zapojí svou představivost a fantazii při společných hrách a etudách

2. ročník

Žák:

- těší se vzájemné důvěře i zodpovědnosti, nejen za své partnery ve hře, ale i za výsledek společné práce. Zvládá zásady týmové spolupráce, ctí a respektuje pravidla her, cvičení i spolubytí ve skupině
- aktivně se zapojuje do společné hry a jsou si vědomi své nezastupitelnosti pro společný výsledek, ale i jedinečnosti každého
- umí komunikovat s ostatními, přijímat jejich názory, podněty a připomínky
- umí vymyslet, zpracovat sám, nebo společně se skupinou jednoduchý příběh, s použitím vhodné formy jej přiměřeně možnostem svým i celé skupiny převést do divadelního, jevištního tvaru.

3. ročník

Žák:

- řeší společně s ostatními různé dramatické situace, chápe jejich strukturu
- získává a upevňuje sociální návyky pro spolupráci s ostatními
- podílí se na vzniku společného divadelního představení – od hledání námětu, tématu, vlastní dramatizaci, ujasnění si žánru, vytváření scénografie, hudební a pohybové složky představení
- aktivně se zapojuje do společné hry a je si vědomi své nezastupitelnosti pro společný výsledek, ale i jedinečnosti každého
- zvládá základy hlasové a pohybové výchovy, nabyté dovednosti fixuje a používá v každodenním životě

4. ročník

Žák:

- umí hodnotit to, co vidí, formuluje své připomínky a náměty
- pracuje se sebereflexí a reflexí. Ve spolupráci s ostatními vytváří originální, jasné, srozumitelné divadelní představení, které osloví diváky

- přináší svá témata, podněty, učí se je obhajovat a argumentovat, zároveň ale i přijímat názory, hodnocení a kritiku druhých
- je součástí celku, skupiny, souboru a je na to pyšný. Což lze jen na základě výsledků společné práce

Vyučovací předmět: Základy dramatické tvorby

Charakteristika:

Předmět umožňuje seznámit žáky s historií divadla, jednotlivými divadelními žánry. Je vystavěn především prakticky – prožitkem, žáci si vyzkouší nejzákladnější divadelní historické, i žánrové etapy tak, aby se v nich orientovali a uměli je používat ke sdělení svých témat. Součástí výuky jsou i návštěvy vybraných divadelních představení s následnými rozbory v rámci Divadelního klubu, ale i účast na přehlídkách a festivalech, divadelních dílnách, seminářích, workshopech a soustředěních. Důležitá je i reflexe, sebereflexe, schopnost hodnotit a hodnocení přijímat, tvůrčím způsobem používat a rozvíjet.

Školní výstupy II. stupně:

1. ročník

Žák:

- orientuje se v základních divadelních žánrech
- aktivně se zapojuje do společné HRY s vědomím své nezastupitelnosti pro společný výsledek, ale i s vědomím jedinečnosti každé osobnosti
- zvládá přiměřenou herní, i jednoduchou dramatickou situaci, je v ní spolutvůrcem
- zvyká si na spolupráci, učí se respektovat pravidla soužití a pravidla hry
- navštěvuje samostatně, ale i se skupinou různá divadelní představení, sleduje dramatické žánry ve všech podobách (divadlo, film, televize).

2. ročník

Žák:

- přijímá danou roli, vytváří dramatickou postavu v rámci jednoduchého tvaru
- orientuje se ve vztazích postav a dokáže je sdělit divákům
- cílevědomě komunikuje prostředky dramatického jednání, interakce s partnery i s publikem. Adekvátním způsobem vyjadřuje myšlenky a emoce své postavy, role
- uvědomuje si podstatu základních pojmů a umí s nimi vědomě pracovat: Herní jednání/ Hra v roli/ Dramatická situace a její řešení/ Téma/ Sdělení...
- orientuje se v různých divadelních žánrech (pantomima/ činohra – veselohra, komedie, tragedie/ pohybové divadlo/ taneční divadlo/ balet/ opereta/ opera/ muzikál/ loutkové divadlo atd.) a umí je v případě potřeby používat
- ve spolupráci s ostatními udrží tvar společného divadelního představení
- umí důvěřovat ostatním členům skupiny, má za ně zodpovědnost
- pracuje s reálnou i s imaginární rekvizitou, s kostýmem, scénografií, světlem, hudbou a vše účelně používá k vytváření tvaru představení
- orientuje se v historii divadla v jeho společenských i filozofických souvislostech

9 ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Naše škola je připravena poskytnout vzdělání i žákům s různým druhem postižení, nebo znevýhodněním. Vzdělání je uskutečňováno na základě odborného posudku pedagogicko-psychologické poradny, případně na doporučení lékaře.

Žáci jsou vzděláváni v rámci osnov a školního vzdělávacího programu, handicap je posuzován individuálně a zohledněn v plánu práce a v hodnocení žáka.

10 VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Vzdělávání žáků mimořádně nadaných

Mimořádně nadaný žák může být zařazen do studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin na základě

- mimořádných výsledků žáka
- doporučení vyučujícího pedagoga
- žádosti rodičů

O tomto zařazení rozhodne ředitelka školy po vykonání komisionální zkoušky a následně bude žákovi stanoven individuální plán.

Smyslem rozšířené výuky je příprava na studium vyšších uměleckých škol.

11 HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

11.1 Zásady a způsob hodnocení žáků

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků na vysvědčení se řídí vyhláškou č. 71/2005 Sb., o základním uměleckém vzdělávání a může být vyjádřeno klasifikací, slovně nebo kombinací obou způsobů.

Dle rozhodnutí ředitelky ZUŠ E. Runda je hodnocení výsledků vzdělávání žáků na vysvědčení vyjádřeno klasifikací. Hodnocení žáků je pojímáno jako důležitý motivační a výchovný prvek, který poskytuje žákům zpětnou vazbu a podporuje ho v další práci.

Zásady hodnocení:

- Žáky hodnotíme s přihlédnutím k jejich individuálním schopnostem a možnostem
- Upřednostňujeme individuální a pozitivní přístup
- Informujeme žáky, kdy a za co budou hodnoceni

Formy hodnocení

- Průběžné hodnocení

Žáci jsou hodnoceni známkou nejméně 1 x měsíčně, v individuální výuce je známka zapsána do žákovské knížky a třídní knihy, v kolektivní výuce je známka zapsána do třídní knihy pro kolektivní výuku.

Známky zahrnují domácí přípravu žáka, aktivní práci v hodině, ochotu spolupracovat s učitelem i spolužáky, úroveň veřejných prezentací. Zejména mladší žáci jsou motivačně hodnoceni i výrazovými prostředky.

- Hodnocení v pololetí a na konci školního roku

V pololetí a na konci školního roku je žák ohodnocen známkou na vysvědčení, která vychází z úrovně průběžného plnění výstupů ŠVP, průběžné Klasifikace během pololetí a za zapojení žáka do veřejných aktivit školy (koncerty, výstavy, představení)

Kritéria pro postup žáka do vyššího ročníku

- Celkové hodnocení na konci 2. pololetí prospěl-la s vyznamenáním, prospěl-la
- Splnění výstupu ŠVP pro daný ročník
- Vykonání postupové zkoušky, v kolektivních oborech má postupová zkouška podobu představení, koncertu nebo výstavy

Komisionální zkoušky

Komisionální zkoušky se konají:

- při postupových zkouškách
- při závěrečných zkouškách na konci základního studia I. a II. stupně, studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin a studia pro dospělé
- při přeřazení mimořádně nadaného žáka do některého vyššího ročníku bez absolvování předcházejícího ročníku
- při opravných zkouškách

Charakteristika klasifikačních stupňů

- 1) výborný – žák splňuje osnovy dané ŠVP, plní zadané úkoly v domácí přípravě i při práci v hodině. Je aktivní a schopný samostatné práce a je ochotný se podílet na veřejných prezentacích školy, projevuje zájem o zvolený obor.
- 2) chvalitebný – žák plní osnovy a zadané úkoly v hodině i v domácí přípravě s častějšími drobnými nedostatky. Je snaživý a spolupracuje s učitelem na odstranění nedostatků.
- 3) uspokojivý – žák plní dané osnovy i zadané úkoly jen částečně, jeho domácí příprava je průměrná, aktivita je nedostatečná stejně jako zájem o zvolený obor.
- 4) neuspokojivý – žák neplní učební osnovy, ani zadané úkoly a jeho domácí příprava je podprůměrná. Vykazuje zásadní nedostatky ve vědomostech a dovednostech zvoleného oboru.

11.2 Oblasti vlastního hodnocení školy

Hodnocení ZUŠ E. Runda podléhá platné legislativě a je prováděno v těchto oblastech:

- Slabé a silné stránky školy
- Výsledky vzdělávání
- Spolupráce s rodiči a veřejností
- Personální oblast
- Materiálně – technická oblast
- Stanovení priorit
- Vize školy